

L'aventura de l'estiu

Més de 25.000 infants i joves participen en les activitats de vacances de la Fundació Pere Tarrés

Un estiu més els infants i joves poden gaudir de les nombroses activitats lúdiques i educatives que organitza la Fundació Pere Tarrés, l'entitat catalana pionera en les colònies i en la formació dels centres d'esplai.

Enguany podem trobar més de 300 activitats diferents per a infants, adolescents i joves entre els 3 i els 25 anys, organitzades pels diferents centres d'esplai federats al Moviment de Centres d'Esplai Cristians (MCEC), o per la mateixa Fun-

dació. Totes aquestes activitats estan conduïdes per monitors i monitores, la majoria voluntaris, formats per la pròpia entitat com a educadors en el lleure.

D'aquesta manera són molts els que poden viure aquests dies una veritable aventura d'estiu. Una aventura d'emocions, d'alegries, de bons records, i alhora una aventura plena de valors educatius i cristians.

Pàg. 3, 5 i 6

L'urna del P. Claret canvia d'emplaçament

Les restes de sant Antoni M. Claret descansen, des del 7 de juliol, al seu nou emplaçament, ubicat sota el presbiteri del temple claretí de Vic, just a l'entrada de la cripta. El trasllat va fer-se amb la presència del bisbe de Vic, Josep M. Guix; i de Jordi Alsina, superior de la comunitat claretiana a Tarragona i antic custodi del sepulcre, a més d'altres claretians i amics. El canvi d'emplaçament repercutirà en diverses millores, entre les quals hi ha la possibilitat de visitar la relíquia sense haver d'interrompre la missa, cosa que no era possible quan l'urna estava situada darrere de l'altar al fons de la nau central del temple. Alhora, la col·locació a prop de la cripta retorna a aquest espai el seu sentit original, com a lloc on habitualment descansen les restes de personatges il·lustres.

Amb motiu del 150è aniversari de la fundació de la Congregació de Missioners Claretians, l'11 de juliol es va inaugurar una exposició commemorativa a la Casa Mare de Vic i el dia 16 hi haurà la celebració central.

Pàg. 18

Vers un nou mapa pastoral

La gran mobilitat dels diocesans i el progressiu i alarmant envelliment i disminució dels preveres en actiu són factors clau que han portat a reestructurar la configuració del mapa pastoral de l'arquebisbat de Barcelona. Una comissió presidida pel bisbe auxiliar de Barcelona Carles Soler Perdigó s'ha encarregat

d'elaborar el document *Vers un nou mapa pastoral del bisbat*, que, com a novetat més destacada, presenta la figura de la parròquia de referència com a coordinadora de totes les activitats pastorals d'un grup de parròquies del seu entorn.

Pàg. 20

Sumari

Pàg. 7 El Papa anhela tornar a Terra Santa

Pàg. 8 Roma: programa televisiu espectacular sobre el Jubileu

Pàg. 19 Comença la Universitat d'Estiu Ramon Llull

Pàg. 29 David 99, una aposta pels valors

Pàg. 30 400 anys del naixement de Velázquez

Editorial

El valor educatiu de les colònies

En arribar les vacances d'estiu, milers d'infants i joves, comencen a participar en les nombroses activitats del lleure, per gaudir d'uns dies feliços de convivència i alhora formar part d'un projecte educatiu integral.

La Fundació Pere Tarrés ofereix, un estiu més, un ampli ventall de possibilitats, amb més de 300 activitats de què es poden beneficiar més de 25.000 infants, adolescents i joves entre els 3 i els 25 anys. Són cent anys fent aquest mateix tipus d'activitats ludicoeducatives, la qual cosa converteix la Fundació Pere Tarrés, no només en l'entitat pionera a Catalunya, sinó també en la que té un nombre més gran de participants.

Aquestes activitats no consisteixen només a entretenir els nens o els joves amb jocs molt divertits i emocionants, sinó que per sobre de tot les colònies, casals i projectes similars vetllen per l'educació en uns valors humans i cristians.

Els infants que participen per exemple en unes colònies organitzades per l'esplai de la seva par-ròquia, no tan sols tornen a casa amb un somriure als llavis, sinó que arriben amb uns hàbits i uns valors apresos que fins i tot poden sorprendre els mateixos pares. Són els valors del compartir, del companyerisme, de la no-agressivitat, de la solidaritat, de la superació de l'individualisme i tants d'altres. Són els hàbits de la neteja i l'ordre personal, d'aixecar-se sense protestar, de fer-se el llit, de parlar la taula, de netejar els plats...

I són també els valors de l'Evangeli i els hàbits dels cristians. Els nens pregunten cada dia i participen i preparen les pregàries, beneeixen la taula, donen gràcies al Bon Déu per tot el que reben a les colònies. Però sobretot els infants tornen de les colònies sent més amics de Jesús, i havent conegut

moltes més coses de la seva vida i de les seves obres. Entre d'altres, que Jesús s'estimava els infants amb bogeria i que els posava sempre com a exemple del que havien de ser les persones grans.

Moltes persones grans no han pogut gaudir de petits d'una experiència tant profitosa com aquesta, i evidentment ara ja no tenen l'edat per apuntar-s'hi. Però tots, per molt grans que siguem, podem fer un esforç per viure el «valor educatiu de les colònies», és a dir, cercar un espai de les vacances per agafar uns bons hàbits per a la vida quotidiana, uns valors que vencin tants contravalors que reben de la nostra societat i que sovint ens atrapen sense adonar-nos-en. I no cal dir, una proximitat i un coneixement més gran de Jesús, amic de grans i petits. Perquè l'amistat no fa vacances i Jesús tampoc.

Potser ens convé a tots estar uns quants dies sense televisió, com els infants de colònies, ocupant el temps amb altres activitats molt més profitoses. Algunes persones es pregunten com és possible que uns nens visquin una setmana o quinze dies sense televisió, sense veure els dibuixos animats o les sèries que els agraden. Si visiteu unes colònies ho descobrireu. No cal la televisió, ningú la troba a faltar. La seva influència —tantes vegades negativa— es transforma en una influència positiva, la que exerceixen els monitors i voluntaris d'aquestes activitats que donen exemple amb les seves actituds i amb el seu testimoni de fe.

Tots podem fer-nos una mica infants aquest estiu, és sens dubte una forma d'acostar-nos més a Jesús. Ell mateix ens diu «el qui es faci petit com aquest infant, és el més important en el Regne del Cel» (Mt 18:4).

Sumari

7

El Papa anhela tornar a Terra Santa

8

Roma: programa televisiu espectacular sobre el Jubileu

19 i 28

Comença la Universitat d'Estiu Ramon Llull

29

David 99, una aposta pels valors

30-31

400 anys del naixement de Velázquez

CATALUNYA CRISTIANA

Director: Mn. R. Octavi Sánchez

Sotsdirectora: Gna. Gemma Morató

Redactors: Glòria Carrizosa (coordinació), Miquel Àngel Codina, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire, Marta Puyol

Lingüista: Montserrat Pibernat

Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande

Corresponsals: Montse Sans, ANDALUSIA; Miriam Díez, GIRONA; Jordi Curcó, LLEIDA; Manuela Vázquez, MADRID; Jean Pierre Denis, PARÍS; Lluís Serra, ROMA; Guillem Ferrer, SES ILLES; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Benet Roigé, SOLSONA; Joan Boronati, Guillem Soler, TARRAGONA; Joaquim Blanc, TORTOSA; Fàtima Alemany, VIC

Col·laboradors externs: Josep M. Aragonès, Jordi Bassas, Pilarín Bayés, Oriol Camps, J. Carrera Planas, Josep Casellas, Francesc Gamissans, Enric Graupera, Joan Guiteras, Jordi Jorba, Francesc Nicolau, Tomàs Puntí, Antoni Reig, Pere Tena, Josep Ventura, David Vidal, P-J Ynaraja

Fundadors: Mn. Joan Jarque i Mn. Francesc Malgosa

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Puiggarí, 5-7 - 08014 BARCELONA - Tel. 934 905 988,

Fax 934 902 035 - E-mail: Catcris@idgrup.iber.net.com

Gerent: Jaume Vinyals

Publicitat: Magda Revetllat

Promoció: Jordi Baig, Alfons Miralles

Subscripcions: Antònia Canals, Isabel Giralt

Administració i comptabilitat: Mònica Torras

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado

Impressió: Impressions Intercomarcals, SA Cra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. 938 788 403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UCIP
International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC
Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 11.180 ptes.

Resta d'Europa: 21.684 ptes.

Amèrica i Àfrica: 26.884 ptes.

Àsia i Oceania: 37.804 ptes.

en primer pla

Colònies de vacances: el millor estiu per a més de 25.000 infants i joves

■ La Fundació Pere Tarrés és l'entitat catalana pionera

Després de més de 100 anys de colònies d'estiu a Catalunya, aquesta activitat lúdicoeducativa continua arrelant a les famílies catalanes. Durant els últims anys la clàssica colònia del centre d'esplai ha hagut de fer front a la competència de les activitats d'estiu d'empresa especialitzada i a l'oferta dels casals d'estiu que s'adapten més bé als horaris laborals. Malgrat tot, les colònies es mantenen com la prin-

cipal activitat on els nens i nenes desenvolupen la seva autonomia en un entorn de no-consum i on comparteixen experiències úniques que, molts cops, no oblidaran mai. Ara, un dels reptes pendents en la normativa d'aquestes activitats d'estiu és garantir una formació més completa als monitors perquè puguin afrontar amb total seguretat la realització d'aquests projectes educatius.

enguany les colònies que ja estan tirant endavant els 200 esplais del Moviment de Centres d'Esplai Cristians, s'emmarquen dins la campanya que el MCEC va endegar l'any passat amb l'eslògan «Imaginacció!». Es tracta de ser reflexius per poder ser crítics i així, esdevenir protagonistes per transformar.

Aquesta és la idea fonamental d'aquesta campanya que durarà fins al 2000. Tot i que la majoria de centres del MCEC encara estan en la fase del ser crítics, no hi ha dubte que a les colònies, el «ser protagonistes» serà un dels eixos de les activitats d'estiu. I és que no pot ser d'una altra manera. És el protagonisme dels infants i joves el que dona un dels components de l'èxit de les colònies, campaments o rutes. Es tracta de construir-se un rai de pneumàtics vells amb l'ajut dels companys i no que l'empresa doni als nanos una llanxa amb

motor. I és que de fet, com apunta el president del MCEC, Pere Joan Giralt, la màgia dels colors escau «en la fantasia que hi ha darrera d'un centre d'interès», d'una història o d'un conte que es desenvolupa al llarg de la colònia.

«El fet de compartir, el respecte, la feina ben feta, el treball dels hàbits o la

natura» són valors que Giralt destaca com a significatius a la colònia. A més, el president del MCEC entén que «el treball dels centres d'esplai està també en elements d'evangelització. A les colònies els nois i noies viuen la fe en espais de reflexió, de pregària i a l'eucaristia».

En aquest sentit,

Pere Joan Giralt ens parla de l'educació integral com una intervenció que engloba no només l'activitat puntual d'estiu sinó que s'inscriu dins d'un procés que el nen/a ha estat realitzant durant el curs

«A les colònies els nois i noies viuen la fe en espais de reflexió, de pregària i a l'eucaristia»

Les colònies es converteixen per als nens en una veritable aventura.

d'esplai. «La relació educativa monitor-infant és un dels aspectes més importants d'una colònia. El monitor marca un model a seguir» diu Giralt.

El repte de futur

«Entenem que el model actual de colònies encara és vàlid com és. El que sí és cert és que cada vegada s'estan introduint nous elements d'innovació». Pere Joan Giralt fa referència a les activitats especialitzades com són les estades lingüístiques, esportives, de tir amb arc o d'expressió, que la mateixa Fundació Pere Tarrés i altres entitats ofereixen. Giralt considera que la competència no és dolenta i que aquesta farà que les entitats d'esplai s'espavilin. No obstant això, per al president del MCEC «els valors que es donen des de les colònies fetes per voluntaris d'esplai no hi són a l'àmbit professional».

Al MCEC també s'ha constatat un

augment de l'oferta dels casals d'estiu que responen de manera més pràctica a les necessitats dels pares que treballen durant aquesta època de l'any. Giralt, a més, destaca la necessitat d'explicar més bé als pares la importància i el sentit que tenen les colònies per a la vida de l'infant.

Jordi Vila

Milers d'infants gaudeixen de les activitats preparades pels seus monitors.

LOURDES

des de la reserva d'hotel, fins al viatge en grup, confieu en la nostra experiència de més de 40 anys.

Us atendrem a la nova oficina de Pau Claris 151, Barcelona.

Viatges Alemany

TRUQUIN'S al 932 723 670 i L'INFORMAREM

Pelegrinatges i viatges

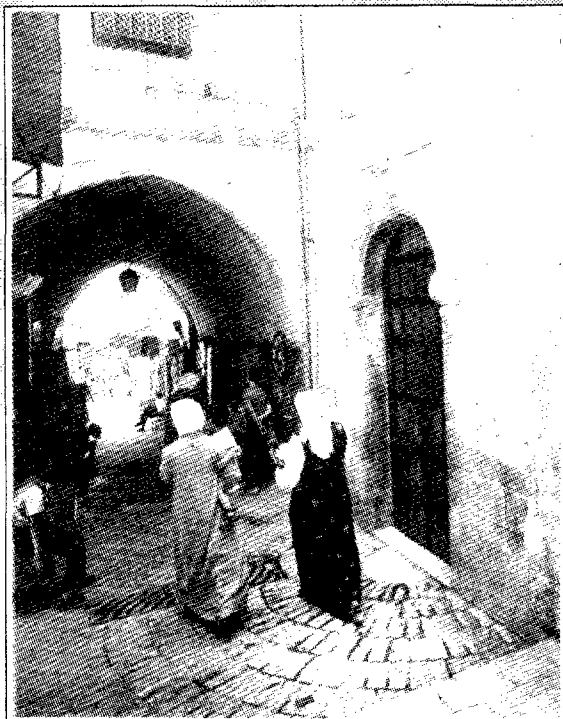
AMB L'ASSISTÈNCIA
TÈCNICA DE

MERCATRAVEL S.A.

«PELEGRINS DE LA PARAULA» AL PAÍS DE JESÚS

Del 2 al 9 d'agost
TERRA SANTA

Una bona manera de
preparar-se per al Jubileu
de l'any 2000

Altres dates:

Del 17 al 24 d'octubre

Del 7 al 14 de novembre

Del 27 de desembre al 3 de gener

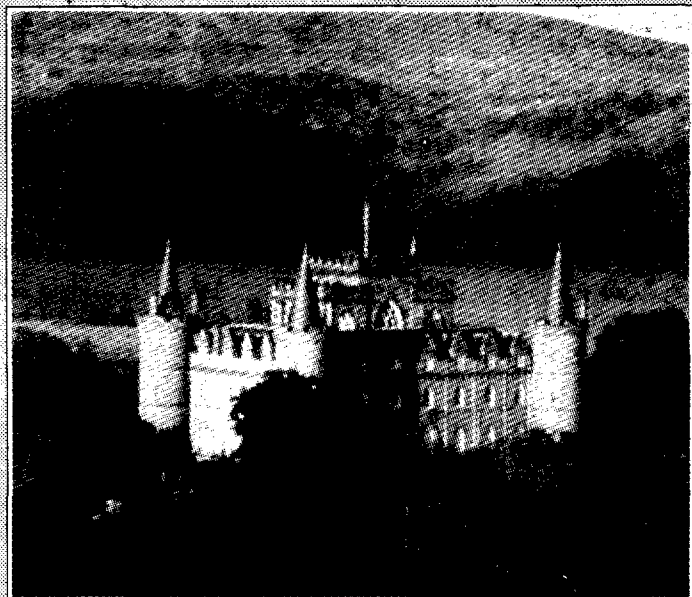
UN INDRET DIFERENT, BEN SINGULAR

Del 2 a l'11 d'agost

ESCÒCIA

Castells i palaus
Rius i cascades
Destil·leries i prats
Trens i ferris
Llacs i muntanyes
Monuments de
tota mena

Un país on amb prou feines
arribà la romanització

DESCOBRIR UN ANTIC IMPERI

De l'1 a l'11 d'octubre

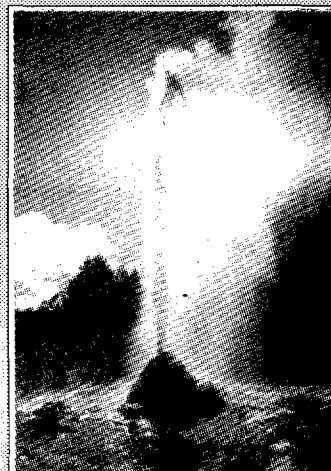
VIATGE AL MARROC

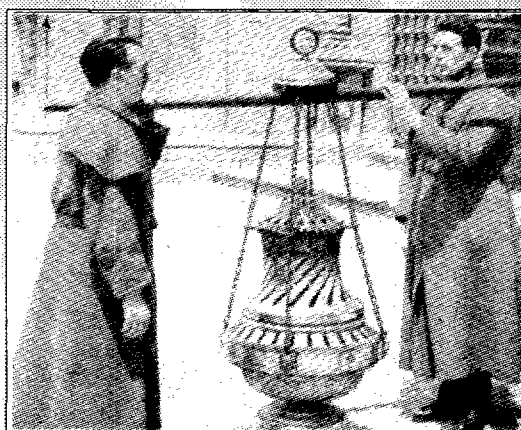
VIATGE A UN PARADÍS

Del 21 de novembre
al 6 de desembre

VIATGE A NOVA ZELANDA

PER LA CULTURA RELIGIOSA I POPULAR

Del 3 al 5 de setembre

PELEGRINATGE A SANTIAGO DE COMPOSTEL·LA

amb motiu de l'Any Sant compostel·là

DEMANEU INFORMACIÓ, per telèfon, per correu o bé personalment a AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

*Resultats del
sorteig 1999*

1r premi **64.045**

2n premi **09.945**

3r premi **25.751**

Premi especial de portada: **1.151**

Moltes gràcies per la vostra col·laboració

L'experiència d'un nen de l'esplai Trencaclosques

■ La quarta colònia d'en Sergi

En Sergi és un dels molts nens que participen aquest estiu a les colònies d'estiu organitzades pels esplais parroquials federats al Moviment de Centres d'Esplai Cristians. Enguany, a la seva quarta colònia, en Sergi s'ha convertit, junta-

ment amb els trenta companys de l'esplai Trencaclosques en un indi de la reserva de «Collestone» a la masia del Collell (Santa Maria de Corcó) i ha pogut gaudir d'una experiència plena d'acció i emocions.

El que més agrada a en Sergi dels monitors és la gran paciència que tenen amb ells.

Del 27 de juny al 4 d'aquest mes de juliol el Sergi Príncep ha estat un dels 30 protagonistes de la reconstrucció de la reserva índia de «Collestone», situada a la masia del Collell del terme municipal de Santa Maria de Corcó, a la comarca d'Osona. Des que el guru de la tribu va reclamar el seu ajut, tot i tenir només 10 anys, en Sergi a igual que els altres membres de l'esplai Trencaclosques de la Parròquia de Sant Marcel de Barcelona, no han dubtat a reviu els valors, les danses, les músiques i la forma de vida en comunió amb la natura pròpia dels indis nord-americans. L'últim dia de colònies la mainada de l'esplai Trencaclosques ja s'havia transformat en una tribu de veritables indis i estava en condicions de fumar la pipa de la pau amb l'home blanc. Abans de marxar cap a casa, els nens i nenes d'aquest esplai han après el que significa això de la interculturalitat i, fins i tot, han pogut escoltar un fragment del *Missatge del cap indi Noah Sealt* datat al 1854 i dirigit al que en aquells temps era el cap de Washington.

«M'encanten les activitats on hi ha acció»

«El que més m'agrada són els jocs de nit, que et sobresaltin... M'encanten les

«Jo sé que ells ens estimen molt», diu en Sergi parlant dels seus monitors

activitats on hi ha acció». Així s'expressa en Sergi quan li preguntem què és el que més li agrada de les colònies. La Lúcia, la seva mare, l'ha tornat a portar per quart any consecutiu a les activitats d'estiu que organitza el Trencaclosques, esplai del Moviment de Centres d'Esplai Cristians. Aquesta mare de 38 anys i exmonitora del Centre Excursionista de Gràcia vibra quan ens explica com viu en Sergi l'aventura de les colònies: «Quan arriba ve com una moto, ple de cançons noves, d'anècdotes... És com si hagués anat molt i molt lluny. T'explica un fotimer de coses que per a ell són importantíssimes com el fet d'haver dormit en tenda de campanya o d'haver construït

una cabana al bosc». Per a tu quin és el valor pedagògic de les colònies? «El primer de tot és que s'ho passin bé tant els monitors com la mainada. També cal tenir en compte que les colònies són la cloenda de tot un any d'esplai». Ens tornem a dirigir a en Sergi. Ara volem que ens expliqui el que pensa realment dels monitors: «El que més m'agrada d'ells és que tenen molta paciència amb nosaltres. Jo sé que ens estimen molt perquè es passen fins a les tantes de la nit preparant activitats per a nosaltres. Són més que uns professors».

La pedagogia de la vida quotidiana

En Sergi reconeix que una de les coses que més li costen fer de les colònies és rentar-se la roba. El lliat ja és una altra cosa perquè fa temps que se'l sap fer. I és que a «les colònies els nanos s'espavilen». Aquesta és la pedagogia de la vida quotidiana que porta implícita aquesta activitat d'estiu, on els nens han de parar taula, desaparar-la, recollir les coses de terra, escombrar... La participació activa a la vida quotidiana de la colònia ja és una cosa extraordinària perquè la mainada no ho acostuma a fer a casa seva.

Jordi Vila

MINYONS ESCOLTES GUIES SANT JORDI DE CATALUNYA APLEGA 15.000 NOIS I JOVES EN LES SEVES ACTIVITATS D'ESTIU

A més de la Fundació Pere Tarrés, hi ha altres entitats cristianes com els Minyons Escoltes Guies Sant Jordi de Catalunya. Altres entitats del lleure que organitzen activitats d'estiu són la Fundació Catalana de l'Esplai o els Escoltes Catalans. En total aplegaran més de 50.000 infants i joves.

La Taula de Consilairis i Animadors de la Fe de les Demarcacions de Minyons ha elaborat aquestes indicacions per treballar la fe en els camps d'estiu d'aquest moviment:

Per descobrir i contemplar la naturalesa, en tots els seus aspectes, i treballar aquesta sensibilitat pròpia de l'espiritualitat escolta d'estar atents al que ens envolta i descobrir-hi el que hi és present:

- * es necessita aprendre a escoltar el silenci;
- * convé deixar-se interpel·lar pel silenci i per la paraula que en pot sorgir;
- * s'ha de perdre la por de trobar-se amb un mateix;
- * és imprescindible recuperar el sentit de les paraules;
- * cal obrir-se a l'experiència d'altres que ens han precedit;
- * només es pot fer des de la humilitat;
- * ...

Dos dels trets essencials de la nostra pedagogia educativa, rics de continguts i de dinamismes educatius per excel·lència, són la Tenda i la Paraula.

Per això proposem que al camp d'estiu hi hagi una tenda petita o gran, que sigui el lloc de trobada de cadascú amb ell mateix. Dins d'aquesta tenda del silenci i de la paraula, hi haurà sempre la Bíblia, perquè... «El qui es la Paraula s'ha fet home i ha plantat la seva tenda entre nosaltres». (C.C.)

«Crist i l'Evangeli són imprescindibles per a la nostra tasca educativa»

■ Mn. Santi Collell, consiliari diocesà del Moviment de Centres d'Esplai Cristians

Mn. Collell explica que una tarda d'algun dilluns de desembre de l'any 1994 Rosa Deulofeu, aleshores presidenta del Moviment de Centres d'Esplai Cristians (MCEC), li va trucar per telèfon per preguntar-li si estava disposat a valorar la possibilitat de ser consiliari diocesà del MCEC.

Va acceptar i ja fa quatre anys que és en el càrrec. El dia 8 de febrer d'enguany Mons. Ricard M. Carles l'hi ratificava per a un nou període de quatre anys més. «Tant en aquell primer moment com ara, quan ja fa uns mesos que he estat

confirmat en aquest servei a la diòcesi, no em mou cap altra motivació que el desig de fer realitat el compromís que vaig entomar el dia que vaig ser ordenat prevere, servir la diòcesi allí on es cregués més oportú, adient i necessari.»

—És important que a l'esplai els nens i nenes i els joves aprenguin a viure la seva fe?

—Cal que als nostres infants, adolescents i joves, en els nostres centres d'esplai se'ls eduqui a viure en plenitud la seva vida, això és: de forma responsable, amb capacitat de crítica i de denúncia de tot allò que no és just ni correcte; creixent dia rere dia en el compromís —utòpic, si voleu, però per a mi encara vàlid i necessari— d'un món més just i solidari. Aquest viure en plenitud la pròpia vida, de forma global, farà que no eludim, sinó al contrari, que hi posem especial incidència, l'educació de la dimensió transcendent de la persona que ens durà a la fe. Serà aleshores, des de la fe entesa com allò que tenyeix d'un estil concret la vida de l'individu, que podrem donar una empenta decisiva al que dèiem al principi, educar per a viure en plenitud la pròpia existència.

—Quina és la responsabilitat dels monitors i monitores en aquesta vivència?

—Serà, sens dubte, cabdal. L'educador/a del lleure és un dels mitjans pedagògics més importants que empra l'esplai per dur a terme els seus objectius. Serà el testimoni viu que donaran els monitors i monitores d'allò que es vol contagiar (educar) el que esdevindrà, en moltes ocasions, clau de volta per a l'èxit de la tasca educativa que duem a terme en els nostres centres d'esplai.

—Quina tasca fa com a consiliari del MCEC?

—Fonamentalment la meua tasca es tradueix a engrescar el conjunt del moviment a centrar totes les seves propostes,

Mn. Santi Collell.

opcions i accions en el Crist com a model d'home i en el seu Evangeli com a eina imprescindible perquè la nostra tasca educativa i les nostres vides tinguin sentit ple. Això, que pot sonar més o menys bé, s'ha traduït al llarg d'aquests darrers quatre anys en l'intent de crear un equip de consiliaris de zona que dinamitzés l'educació i animació de la fe en cadascuna de les setze zones en què dividim la diòcesi. Val a dir que alguna de les zones està mancada de consiliari i que no sempre ha estat fàcil trobar companys preveres disponibles per fer-ho. Els que hi són, cal dir-ho, s'hi deixen la pell!

També, en aquest període de temps ha anat prenent cos l'Àmbit d'Animació de

la Fe. El formen diferents persones, laics i laiques, religiosos, sacerdots diocesans..., vinculats al món de l'educació en el lleure. La seva tasca és la de generar el material que després es farà arribar als centres per tal de treballar el tema de la fe a tots nivells i edats. Tanmateix des de l'Àmbit d'Animació de la Fe del MCEC s'ofereixen sessions de formació per a monitors, monitores, responsables de centre i animadors de la fe. El curs vinent ens proposem d'oferir sessions i diades de formació per als adolescents i joves dels nostres centres d'esplai. Aquesta és la tasca més creativa i de coordinació.

També és feina del consiliari diocesà vetllar per les bones relacions entre parròquies i centres, de manera que quan de vegades les coses no van tan bé com caldria desitjar cal intervenir per ajudar a cercar més aviat allò que uneix que no pas el que separa, tot i que a vegades s'ha d'assumir el trist i complicat paper d'haver-te de posar al costat d'uns o altres. Coordinar totes aquestes feines i donar resposta a mil i un petits detalls del dia a dia de la vida de Numància —la nostra seu central— és a grans trets la meua tasca.

—Els monitors li plantegen dubtes per enfocar la seva feina com a transmissors de la fe?

—És cert que els monitors i monitores dels nostres centres d'esplai tenen dificultats per educar la fe, que és l'aspecte més tècnic. En aquest sentit i en aquesta línia l'Institut de Formació de la Fundació Pere

Tarrés té un paper importantíssim que nosaltres necessitem i exigim que porti a terme. Per altra banda, l'educador, el que sí planteja obertament al MCEC són els seus dubtes de fe, les seves foscores. A vegades de forma individual —són bastants els monitors i monitores que passen pel despatx de Numància—, en altres ocasions com a col·lectiu.

—Pertànyer i haver compartit estones a l'esplai i les colònies, és un fet positiu que marca la vida de les persones que passen per un esplai?

—Si més no pot ser-ho, tot i que hem de reconèixer que no sempre és així i que a vegades, fins i tot, l'experiència pot ser negativa, sobretot quan els monitors i monitores no saben dur a terme el seu paper o ho fan de forma irresponsable i incoherent. Però quan qui va al capdavant de l'activitat és una jove o un jove compromès, dinàmic, responsable, autèntic, arrelat al seu país i amb el Crist i l'Evangeli com a referents de vida això marca, ja ho crec que marca!, i sempre, sens dubtar-ho ni un sol instant, marca en positiu.

—Per què la patrona dels esplais del moviment és la Mare de Déu de l'Alegria?

—En la meua història personal de fe, i en el meu procés vocacional, Maria ha tingut sempre un paper molt rellevant. Des de sempre m'ha agradat acabar una reunió, o una estona de pregària d'un grup amb una breu jaculatòria a la mare: «Mare de Déu de..., pregueu per nosaltres.» Normalment empro l'advocació del lloc en què sóc, o a la qual es té més devoció entre les persones amb qui em trobo. En el cas dels esplais, quan acabàvem les pregàries del Consell Directiu no sabia mai sota quina advocació adreçar-me a la mare... Potser influenciat per la meua breu estada al Seminari Menor i coneixedor, per tant, de l'advocació de la Mare de Déu de l'Alegria, em va semblar que era la més adient per a nosaltres. Alegria, joc, festa, pau, vida..., em va semblar que tot quedava aixoplugat sota el mateix nom. Això, després ho vam anar parlant amb els consiliaris, el Consell Directiu, l'Assemblea...

La Jornada Diocesana viscuda al Palau Sant Jordi fa dos anys amb motiu del nostre 40è aniversari semblava que era l'ocasió més adient per demanar al nostre bisbe que ens posés a tots els centres d'esplai del MCEC sota la protecció de Maria.

Marta Puyol

**CASA
GAY**

**SERVEI DE LLOGUER PER A
FESTES I BANQUETS .
CADIRES , TAULES , CRISTALLERIA ,
VAIXELLA , ETC .**

ROGER DE LLÚRIA, 121 14
Tel. 933 181 495 - 933 016 731- Fax 934 124 455

Vaticà

església en el món

El Papa anhela peregrinar a Terra Santa

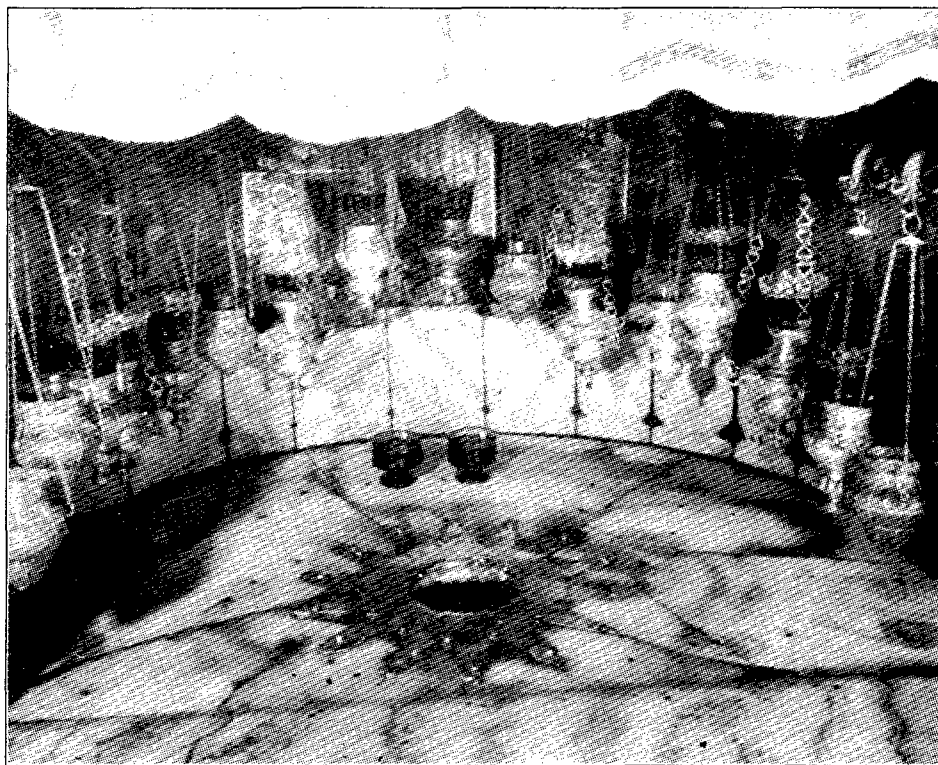
■ Convida els cristians a una trobada ecumènica

ROMA.— El retorn a Terra Santa és el gran somni de Joan Pau II per al Jubileu del 2000. Així ho afirma a la carta *Sobre la peregrinació als llocs vinculats amb la història de la salvació*. El Papa té la intenció de visitar paisatges testimonis d'escenes bíbliques «on el Déu viu va deixar petjada».

El Sant Pare explica que «es tracta d'una peregrinació exclusivament religiosa i em sabia molt de greu que s'atribuissin a aquest projecte meu significats diferents». El Pontífex recorda que és cert que «Déu està present de la mateixa manera en tots els racons de la terra», però hi ha «llocs sagrats» en què l'encontre amb Ell es pot experimentar d'una manera més intensa.

Aquest viatge del Papa començarà als indrets de l'Antic Testament per expressar la consciència que té l'Església dels seus llaços amb l'antic poble de l'Aliança: «L'Església no pot oblidar les seves arrels; hi ha de tornar contínuament per romandre fidel al disseny de Déu.» La primera etapa del pelegrinatge és Ur dels caldeus, l'actual Tal al Muqayyar, ciutat situada al sud de l'Iraq, indret de la promesa d'Abraham. Després es dirigirà a la muntanya del Sinaí, on Moisés va rebre les taules de la llei, i a la de Nebó, des d'on el profeta va veure la terra promesa.

En una segona etapa, Joan Pau II

Lloc on la tradició afirma que va néixer el Salvador.

seguirà les petjades de Crist, des de l'anunciació de Natzaret, passant per Betlem, fins a arribar a Jerusalem: «Aquí, si Déu ho vol, pretenc submergir-me en la pregària duent en el cor tota l'Església. Aquí contemplaré els indrets on Crist va lliurar la vida i la va reprendre després en la resurrecció. (...) És gairebé obligada la visita al Cenacle, on Jesús va instituir l'Eucaristia, font i cim de la vida de l'Església.»

L'última part recorrerà els indrets que testimonien els inicis de l'Església, especialment els relacionats amb l'apòstol sant Pau: Damasc, símbol de la seva conversió, i Atenes, escenari del seu discurs als pagans.

Unitat dels cristians

Un dels objectius fonamentals del pelegrinatge és cercar la unitat perduda entre els cristians i, segons el Papa, aquest viatge es caracteritzarà per l'impuls ecumènic. Per això, convida els cristians de totes les confessions a reunir-se amb ell als llocs sants per testimoniar Crist i «confirmar el compromís recíproc pel restabliment de la comunió plena».

Aquest viatge també possibilitarà el diàleg directe amb les altres grans religions monoteistes. Per al Pontífex, el Jubileu ha d'augmentar la consciència dels vincles que uneixen els cristians amb els jueus, superant definitivament les «in-

Ha mort el patriarca Karekin I

ROMA.— La mort del patriarca de l'Església armènia, poques hores abans que el visités l'enviat especial del Papa, el cardenal Edward I. Cassidy, ha estat un cop dur per a Joan Pau II, que tenia un gran desig de respondre a les dues visites que li havia fet al Vaticà. En el seu darrer viatge a Polònia, el Sant Pare volia visitar el patriarca, però la febre li ho va impedir. Per al Pontífex, Karekin I, que patia un tumor a la laringe, era un home a qui admirava «per la seva alçada espiritual, el seu amor intens a l'Església i la seva sol·licitud per la unitat de tots els cristians en l'únic ramat de Crist».

Karekin I (Neshan Sarkissian) tenia 66 anys. Des del 4 d'abril del 1995 era patriarca de tots els armenis, que no són ortodoxos tot i que conserven les tradicions i els ritus orientals (van abraçar el monofisisme, cosa que significa que no creuen en la naturalesa divina i humana de Crist). Ordenat prevere el 1952 i bisbe el 1964, va ser elegit el 1983 *catholicós* de Cilícia dels Armenis (la segona seu més important d'aquesta Església). Va viatjar al Líban, als Estats Units i a altres comunitats de la diàspora, va entretenir les relacions amb les altres esglésies, i va esdevenir ben aviat interlocutor privilegiat d'aquells que creuen en el diàleg ecumènic. En aquest sentit, el pas més important que va donar com a *catholicós* de tots els armenis va ser la firma, amb Joan Pau II, de la declaració sobre la persona de Crist, el 13 de desembre del 1996, posant fi a quinze segles de querella teològica. (Zenit)

BRASIL

Dejuni contra la fam, la violència i la droga

SÃO PAULO.— Els moviments de joves catòlics del Brasil, l'Argentina, el Paraguai, l'Uruguai i Xile organitzen un dejuni, que forma part de la Setmana contra la Violència de l'1 al 8 d'agost, per interpel·lar la societat sobre la importància de la vida. «Aquest gest no significa només abstenir-se de menjar —expliquen els organitzadors. És una protesta contra totes les situacions injustes que viuen nombrosos joves al nostre continent, contra els governs que no fan res pels joves que es troben immersos en la fam, la violència i la droga. És temps d'instaurar una nova política.» A més del dejuni, la Setmana tindrà espectacles de música, dansa, teatre i l'últim dia acabarà amb una celebració ecumènica i una invitació a la comunitat cristiana a treballar per combatre «les injustícies que viuen milers de joves». (APIC)

FRANÇA

Estiu a Taizé

TAIZÉ.— Al llarg de l'estiu es reuniran cada setmana de dos a sis mil joves de setanta-cinc nacions a Taizé. Els temes per a aquestes trobades s'agafen d'un text del germà Roger, la *Carta de Taizé 1999-2001*. Les introduccions bíbliques que cada matí ofereixen els germans de la comunitat tenen com a finalitat fer accessibles les fonts de la fe i preparar els joves a unir vida interior i solidaritat humana. La pregària comuna al matí, al migdia i a la tarda està quotidianament al centre de la vida. Més informació: 71250 Taizé-comunitat, tel. 0033 385 50 30 30, fax 0033 385 50 30 15, e-mail: community@taize.fr, web: www.taize.fr (C.C.)

comprensions» passades, i ha d'incrementar el coneixement i l'estimació recíproca amb l'Islam, «en l'esforç per construir una societat més conforme al disseny de Déu, en el respecte de cada ésser humà i de la creació».

Per a aquest Jubileu Joan Pau II proposa sobretot un pelegrinatge interior: «Deslligar-nos de tot allò que va en contra de la llei de Déu, per permetre'ns trobar plenament Crist, confessant la nostra fe en Ell i rebent l'abundància de la seva misericòrdia.» (C.C.)

GESMOR
DES DE 1950

Servei permanent
24 hores
Ens desplaçem a domicili

**Tramitació
d'enterraments**

En cas de defunció,
què s'ha de fer?
Truqui al 902 11 65 93

Descomptes especials per a subscriptors,
parròquies i comunitats religioses

Vaticà

L'abraçada del Pare als homes de tots els temps

■ La paràbola del fill pròdig, televisada

ROMA.— El 29 de juny vaig assistir a l'Aula Pau VI al programa de televisió en preparació per al Jubileu, que va ser retransmès en directe per Eurovisió i que va ser preparat pel Comitè Central del Gran Jubileu del 2000 i la Ràdio Televisió Italiana (RAI). Va ser un espectacle de gran qualitat.

Com a espectador a l'Aula vaig quedar gratament sorprès pel desplegament de mitjans, l'actuació del presentador, l'actualitat dels temes tractats, la qualitat de les interpretacions musicals, les figures importants que hi van desfilar... La paràbola del fill pròdig va ser el fil conductor del programa. Es va subratllar la figura del Pare, ja que enguany és l'any dedicat al Pare com a preparació per al Gran Jubileu. Amb motiu d'aquest esdeveniment televisiu es va presentar, per primera vegada, l'himne oficial del Jubileu, *Crist avui*.

El Papa va comentar, des del seu despatx, la paràbola en una intervenció breu i vibrant. Es van fer connexions amb el

satèl·lit tripulat per dos russos i un francès. Neil Armstrong va ser entrevistat des de Houston, amb motiu del XX aniversari de l'arribada de l'home a la Lluna. Kofi Annan, secretari general de l'ONU, va parlar des de Nova York. Nelson Mandela ho va fer des de Sud-àfrica.

A través de testimonis personals van desfilar diferents versions del fill pròdig. Un exdrogoaddicte, una parella que s'havia separat durant uns anys i després van tornar a viure junts, un conegut metge nord-americà que va fer més de 65.000 avortaments i que després va abandonar aquesta pràctica, un sacerdot de Verona que va obtenir llicència durant tres anys per

allunyar-se de la seva dedicació sacerdotal i que finalment hi va tornar, i un serbi i un kosovar que reflectien els dos germans de la paràbola... Tot això als antípodes dels *reality shows*. Històries allunyades de la morbositat i llegides des d'una interpretació dels valors humans i religiosos. En una forma actual, televisiva, àgil, periodística... tot acompanyat d'intervencions musicals de gran qualitat.

Diversitat de temes

Els temes es van desgranar tranquil·lament: l'ecologia viscuda com a ètica de la solidaritat, l'afinitat entre la ciència i la fe, la unitat planetària vista des dels satèl·lits, el valor del matrimoni i de la família, la possibilitat que Déu ofereix a cada persona per redimir-la dels seus errors i dels seus pecats, el respecte a la vida basat no tan sols en conviccions morals, sinó com a resultat de la investigació científica, la vocació cristiana viscuda com a desig per l'home i purificada com a gràcia divina, la superació dels odis racials i fraticides mitjançant una encaixada de mans entre un cristià serbi i un musulmà kosovar...

L'acte va concloure amb l'«Antica Girandola» del Castel Sant'Angelo, un espec-

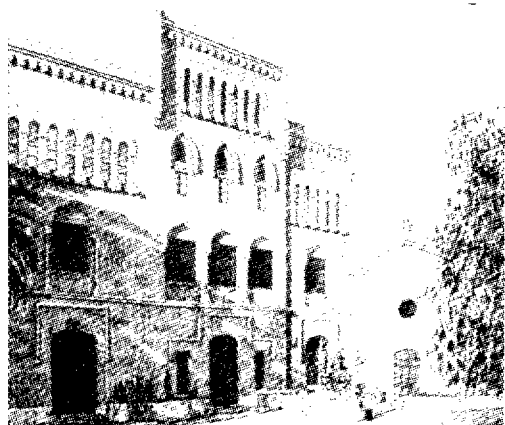
Déu ofereix a cada persona la seva misericòrdia.

tacle de focs artificials que antigament, en els anys jubilaris, el Papa oferia als pelegrins, precisament el 29 de juny. Aquest esdeveniment no es repetia des dels temps de la unitat d'Itàlia.

Al capdavant, va ser una manera gairebé cibernètica de reflexionar al voltant d'una de les paràboles més famoses de tota la història i un anunci de l'aposta que ha fet el Vaticà per donar cobertura televisiva als actes del Gran Jubileu.

Lluís Serra

FUNDACIÓ COL·LEGI SAGRAT COR SARRIÀ

A més d'Educació infantil
Primària
ESO

des del
1846

c/ Sagrat Cor, 25
08034 Barcelona
Tel. 932 030 200
Fax 932 802 049

Els cicles formatius
disposen d'una borsa
de treball

OFERIM TRES NIVELLS TAMBÉ CONCERTATS

amb el Departament d'Ensenyament

- CICLES FORMATIUS DE GRAU SUPERIOR (CFGs)
 - Secretariat (1 curs)
 - Educació infantil (2 cursos)
 - Comerç Internacional (2 cursos)
- CICLES FORMATIUS DE GRAU MITJÀ (CFGM)
 - Gestió administrativa (1 curs)
- BATXILLERAT amb les modalitats:
 - Ciències de la Naturalesa i la Salut (2 cursos)
 - Humanitats i Ciències Socials (2 cursos)
 - Tecnològic (2 cursos)

<http://www.pangea.org/sagrat.cor.sarria>
e-mail: sagrat.cor.sarria@pangea.org

Nous models de santedat

ROMA.— El 28 de juny, el Papa va promulgar uns decrets pel que fa als miracles atribuïts a diversos servents i serventes de Déu, entre els quals hem de destacar els dos pastors vidents de Fàtima, Francisco i Jacinta; tots dos van morir als deu anys. També hi ha una religiosa basca, María José del Corazón de Jesús Sancho de Guerra, fundadora de l'Institut de les Serventes de Jesús. Així mateix, el 2 de juliol va tenir lloc el consistori ordinari públic per a la canonització de catorze beats: Cirilo Bertrán i vuit companys, de

l'Institut dels Germans de les Escoles Cristianes, i Inocencio de la Inmaculada, prevere, de la congregació de la Passió de Jesucrist, màrtirs; Benedetto Menni, prevere, de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu, fundador de les Religioses Hospitalàries del Sagrat Cor de Jesús; Tommaso da Cori, prevere, de l'orde dels Framenors; María de Jesús Sacramentado Venegas de la Torre; verge, fundadora de la congregació de les religioses Filles del Cor de Jesús, i Giuseppina Bakhita, verge, de l'Institut de les Filles de la Caritat (canosianes). (L.S.)

BRASIL

Un bisbe ensenya a pregar amb dibuixos

TEFÉ.— La diòcesi de Tefé, a l'Amazònia brasilera, té una superfície de 263.000 quilòmetres quadrats. Moltes parròquies no tenen sacerdots i estan confiades a religioses o catequistes locals. Durant una visita pastoral, Mons. Mario Clemente Neto no va trobar ningú que sabés llegir ni que pogués dirigir la litúrgia dominical. Això el va motivar a preparar de pròpia mà una sèrie de dibuixos per orientar la pregària i la reflexió, una iniciativa que actualment dona un resultat molt bo. (C.C.)

LOURDES '99

126è

**Del 25 al 29
de juny**

**Presidit per
un bisbe auxiliar
de Barcelona**

127è

**Del 18 al 22
de setembre**

**Presidit pel
Cardenal Carles,
Arquebisbe
de Barcelona**

PELEGRINATGES DIOCESANS DE L'HOSPITALITAT DE LA MARE DE DÉU DE LOURDES DE BARCELONA AMB MALALTS I MINUSVÀLIDS

Informació i inscripcions:

HOSPITALITAT DE LA MARE DE DÉU DE LOURDES

Diputació, 235, 1er. 1a 08007 Barcelona

Tel. 93 487 40 09 - Fax 93 215 31 26

Organització tècnica: G.C.8

Croàcia

La pau dels Balcans passa per la col·laboració de les Esglésies

■ Trobada de secretaris generals de les Conferències Episcopals europees

DUBROVNIK.— Els participants a la Trobada anual de Secretaris Generals de 34 Conferències Episcopals del Consell de Conferències Episcopals d'Europa (CCEE) reunits a la ciutat croata de Dubrovnik, del 20 al 23 de juny, van reflexionar sobre els reptes de l'Església en el pròxim mil·lenni.

En l'agenda va figurar la relació entre les Esglésies cristianes, el diàleg amb les religions del món i el significat de l'evangelització de la cultura contemporània a Europa.

La decisió de reunir-se en una regió en crisi va ser valorada pel bisbe Antun Skvorčević, secretari de la Conferència Episcopal croata, com «un signe animós de solidaritat». I és que la situació dels Balcans, sobretot a Iugoslàvia, va ser un dels temes de més rellevància. El

bisbe albanès Hil Kabshi es va referir a les grans dificultats que el país més pobre d'Europa ha hagut d'afrontar davant de la riuada de pròfugs. Només l'Església catòlica a Albània, prohibida i perseguida fins fa 10 anys, ha acollit més de 20.000 refugiats. Això no obstant, la veritable tragèdia de la guerra de Iugoslàvia es la profunda ferida que hi ha entre els pobles i que corre el risc de romandre oberta encara durant moltes generacions futures.

Els secretaris també van fer una crida als responsables polítics i militars per no condemnar tot el poble serbi per la crueltat dels seus líders polítics, sinó per inserir-lo en el seu projecte d'ajuda.

Diàleg amb altres Esglésies

La trobada a Dubrovnik va subratllar la necessitat de dialogar amb les Esglésies ortodoxes per superar els errors de la història recent i assegurar una pau duradora en el futur. La pau als Balcans pressuposa la col·laboració de les Esglésies. El secretari del CCEE, Aldo Giordano, va recordar que hi ha signes autèntics d'esperança en el camí ecumènic

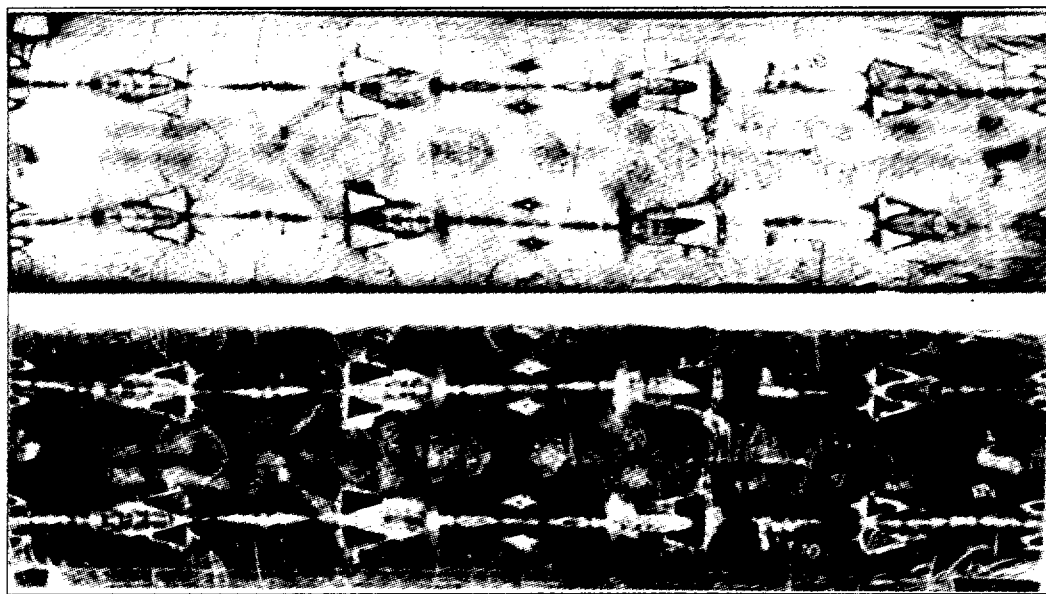
amb les Esglésies ortodoxes, constatant, malgrat això, que el camí cap a la comunió plena és llarg.

Els participants van destacar unànimement el paper de les Esglésies en la nova cultura d'Europa, impensable sense una reconsideració seriosa dels valors cristians tradicionals. Per a la unitat d'Europa, van assenyalar, es necessita, juntament amb el progrés de la tècnica i l'economia, una dimensió culturoespiritual per a una convivència més forta entre els pobles i les persones. Les Esglésies, sobretot, són interpel·lades a contribuir, a través d'una autoconsciència madura i autocrítica, amb la formació d'aquesta nova cultura a l'antic continent. (SIC)

VATICÀ

Un segell per celebrar la pau

ROMA.— Per commemorar l'acord de pau assolit als Balcans el 10 de juny, el Vaticà ha emès un nou segell postal. El timbre reproduïx «tres rostres que manifesten esperança en el difícil camí per construir la pau». El segell porta la inscripció llatina «Conciliata Balcaniae Celebratur Pax» i convida a una pau duradora. (Zenit)

L'arquebisbe de Torí és el responsable del Sant Sudari.

Nou arquebisbe de Torí

ROMA.— El Papa ha nomenat Mons. Severino Poletto com a nou arquebisbe de Torí. Mons. Poletto, de 66 anys, succeeix el cardenal Giovanni Saldarini, que va presentar la seva dimissió per raons de salut abans de l'edat oficial de retirada, fixada als 75 anys. Mons. Poletto va ser ordenat prevere el 1957. Després de vint anys de ministeri parroquial va ser nomenat responsable de la pastoral de diòcesi de Casale Monferrato. El 1980 va ser designat bisbe de Fossano. Nou anys més tard va ser traslladat a la seu d'Asti. L'arquebisbe de Torí és el guardià del Sant Sudari que, segons la tradició, va embolcallar el cos de Jesús després de morir. (APIC)

ITALIA

Amistat entre catòlics i ortodoxos

BOLONYA.— La diòcesi de Bolonya ha donat una icona a la Mare de Déu de Sant Lluc, còpia de la imatge que va arribar el 1160 des de Bizanci a Bolonya, com a «signe d'una amistat entre l'Església de Bolonya i l'Església ortodoxa russa que es remunta al 1990. En resposta a la crida del Papa, que convidava les Esglésies occi-

dentals, després de la caiguda del comunisme, a ajudar les Esglésies germanes d'Orient, es va enviar una primera contribució per reconstruir la catedral de Moscou», explica el pare Tomaso Toschi, delegat arquebisbal per a les Relacions amb les Esglésies de l'Est. La imatge s'instal·larà a la catedral ortodoxa de Moscou quan acabi la seva reconstrucció (que costarà gairebé 500 milions de dòlars). El bisbe auxiliar de Bolonya ha explicat que «aquest gest té el significat d'una abraçada entre les dues Esglésies en el nom de Maria i expressa un desig: que la religió cristiana pugui continuar sent al món el signe d'un anunci de pau i de redempció». (Zenit)

APADRINEU UN NEN/A, AVI/A

DIRECTAMENT I A TRAVÉS DE MISSIONERS CATÒLICS DE MÉS DE 40 ORDES RELIGIOSOS, EN 1.100 PROJECTES DE 23 PAÏSOS DEL TERCER MÓN.

QUÈ VOL DIR UN APADRINAMENT?

Per a un nen: aliment cada dia, atenció sanitària dental, roba, l'oportunitat d'anar cada dia a l'escola, i sentir-se estimat per vostè.

Per a la família del nen: instrucció sobre nutrició, higiene, alfabetització, educació en la cura del nen, i formació professional.

Per als missioners/es: rebre amb alegria la vostra col·laboració en la labor humanitària que porten a terme a favor dels pobres, dels humils, dels malalts i necessitats. Per amor, lliurament i servei a l'Evangeli.

NECESSITEN UN PADRÍ! ¿VOLS SER-HO TU?
100 ptes. cada dia poden fer-ho possible

FUNDACIÓ CRISTIANA PER A NENS I GENT GRAN
CFCA/España C/ Real, 21, 2º - 47140 Laguna de Duero (Valladolid)
Tel. 983 54 47 50 - 983 54 52 06 - Fax 983 54 47 50 e-mail: fcpna@ctasa.es

SIGNUM)))

Rosello 207 pral. la 08008 Barcelona Telefax 93 416 17 98

Sistemes de comandament
Rellojges
Carillons
Inhibidors de llamps
Campanes

Espanya

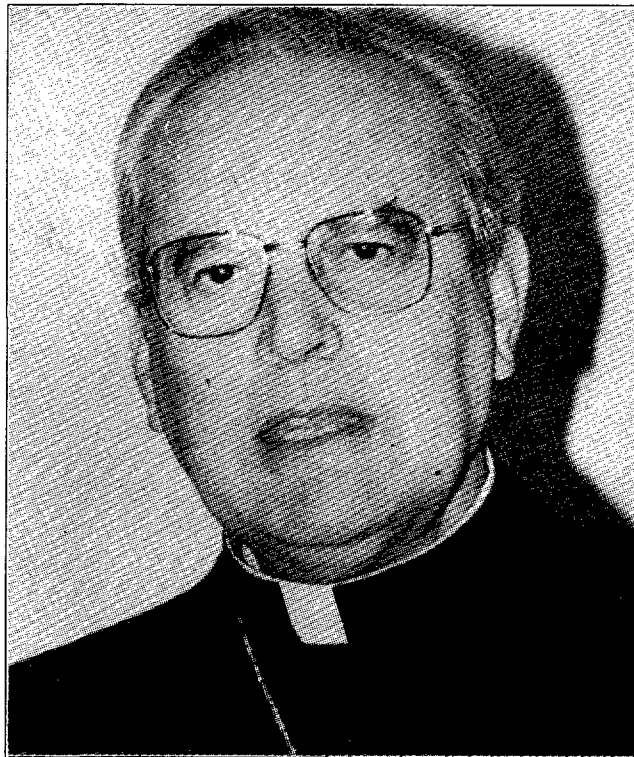
Cinquanta anys de fervor missioner

■ Celebració de les noces d'or de l'OCSHA

MADRID.— Pius XII va instar els bisbes espanyols perquè autoritzessin els seus sacerdots a col·laborar durant uns anys als països de missió, sobretot a Amèrica Llatina. Així, el 4 de juny del 1949 va néixer l'Obra de Cooperació Sacerdotal Hispanoamericana (OCSHA), integrada en la Comissió Episcopal de Missions i Cooperació amb les Esglésies de la Conferència Episcopal espanyola. Des d'aleshores, ha enviat a Amèrica Llatina 2.163 sacerdots diocesans.

Per commemorar el 50è aniversari de l'OCSHA s'estan celebrant entre l'11 i el 17 de juliol una sèrie d'actes en els quals participen més de 120 sacerdots i 8 bisbes. Aquesta celebració consisteix en «una convivència itinerant. És un pelegrinatge a Santiago: una trobada de pregària, reflexió i diàleg entre els sacerdots de l'OCSHA», explica Mons. Carlos Amigo, arquebisbe de Sevilla i president de la Comissió Episcopal de Missions i Cooperació amb les Esglésies de la CEE.

Aquesta reunió itinerant va començar

al Col·legi Vasco de Quiroga de Madrid. D'allà van anar a Burgos, on Mons. Amigo va pronunciar la conferència inaugural de la Setmana de Missionologia sobre *El perfil-missioner del sacerdot diocesà*. Segons l'arquebisbe de Sevilla, «la missió sempre és fer present Jesucrist allà on hi ha els homes, tant si el coneixen com si, tot i coneixent-lo, no el viuen amb prou intensitat. El sentit universal del missioner no ha disminuït, sinó que ha augmentat».

A Burgos es va fer un repàs de la història de l'OCSHA, es va parlar del present i de les perspectives de futur. En aquest sentit, Gonzalo Mazarrasa, anterior secretari de la Comissió Episcopal de Missions i Cooperació amb les Esglésies de la CEE, apunta que l'OCSHA «és un servei subsidiari de la CEE d'ajuda i de canal entre les diòcesis espanyoles i americanes».

El punt de trobada següent va ser Palència, on van visitar l'exposició *Las edades del hombre*. No obstant això, el moment culminant del pelegrinatge tindrà lloc durant la festivitat de la Mare de Déu del Carme, el 16 de juliol, quan està prevista l'arribada a Santiago de Compostel·la on hi haurà la «gran trobada amb l'apòstol i participaran en la Missa del Pelegrí», subratlla Mons. Amigo. Una altra cita important serà a Bayo, el dia 17, on està enterrat Mons. Maximino Romero de Lema, un gran impulsor de l'OCSHA. Aquí se celebrarà una missa per recordar els sacerdots de l'OCSHA que han mort durant aquests 50 anys, que segons les dades del Secretariat de Missions han estat 283.

La llavor de l'Evangelí

«Vivim aquest aniversari amb goig i alegria. Aquests sacerdots, tant els que

també ho confirma Mons. Amigo: «Aquests sacerdots han portat la seva vocació missionera, la riquesa de la seva diòcesi d'origen i s'han amarat de la vida cultural i religiosa de l'Església americana. Els sacerdots tenen la il·lusió de suscitar vocacions. La seva missió és ajudar l'Església local. No es tracta de trasplantar l'Església espanyola, sinó que la llavor de l'Església americana germini.»

Aquesta llavor ja dóna els seus fruits i es continua pensant en el futur. Així, Mons. Amigo considera que «aquests 50 anys no es poden quedar en un record històric. Cal recollir la vida, l'experiència i la cooperació d'aquests sacerdots i orientar-la cap al futur». Sobre aquest punt, Gonzalo Mazarrasa destaca que ja es parla d'una «OCSHA per a Europa. Alguns bisbes del nord d'Europa demanen sacerdots espanyols per atendre les comunitats hispanes. És una necessitat que sorgeix sobre la marxa».

Rosa María Jané Chueca

Missatge papal

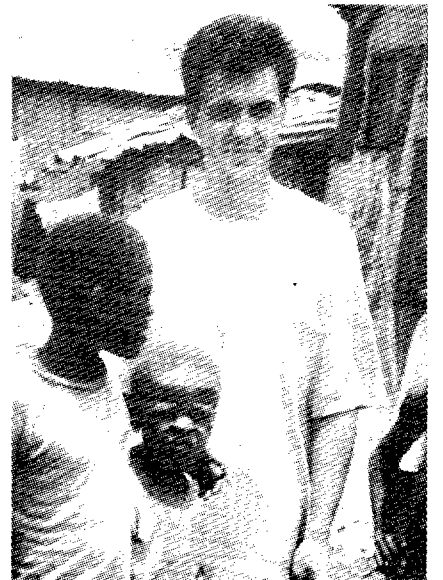
Joan Pau II també ha volgut estar present en aquest aniversari de l'OC-SHA i ho ha fet a través d'un missatge en el qual subratlla que «aquesta obra pot ser interpretada com la conseqüència natural d'una consciència eclesial profunda i com a resposta vigorosa a un dels reptes més urgents de la nostra època, com ara la necessitat de teixir vincles de col·laboració i fraternitat entre les persones, els pobles i les comunitats eclesials, que encara es fa més urgent en la difusió de la Bona Nova».

El Papa insisteix que l'experiència missionera d'aquests sacerdots els ha enriquit «i els ha fet veure la incommensurable força salvadora de l'Evangeli en situacions inèdites», la qual cosa els ha permès aportar perspectives de formes de «fe i de vida cristiana nascudes al cor del creient del continent americà». Segons el Sant Pare, l'OCSHA és un signe del compromís adquirit des del moment de la primera evàngelització d'Amèrica: «Així les diòcesis espanyoles reflecteixen l'actitud de l'apòstol, sempre disposat a "gastar" i "desgastar" la seva vida a favor d'aquells en els quals ha plantat l'Evangeli de Crist (...). A l'ésser universal per naturalesa, el missatge de Crist és en si mateix el ferment d'integració, animat pel respecte a la més alta dignitat de les persones i dels pobles i a la recerca d'una nova civilització de la solidaritat i de l'amor.»

AJUDA'NS I AJUDA'LS

Subscriu un missioner a «Catalunya Cristiana»

*Més de 300 missioners
reben «Catalunya
Cristiana» a tot el món.
La resta, esperen
un padrí.*

☐ PARE JOSEP GRAU
Convento de PP. Franciscanos
c/ Lavalle, 325
4600 Jujuy
ARGENTINA..... 26.884 ptes.

(Marqueu amb una "x" el missioner que desitgeu apadrinar)

Nom i cognoms

Adreça

Població Província C.P.

Banc / Caixa

CATALUNYA+ CRISTIANA

c/ Puiggarí, 5 - 08014 Barcelona - Tel. 934 905 988 - Fax 934 902 035

Carta Dominical

La nostra admiració i agraïment a Joan Pau II

Ricard M. Carles
Cardenal, arquebisbe de Barcelona

Davant l'exploació mediàtica de la salut del Papa com a tema recurrent —i no sempre exempt d'una intenció que vol ser demolidora de la preeminència moral de Joan Pau II, tot i que no ho aconseguen per l'admiració que continua desvetllant—, voldria trencar una llança sobre aquest tema, no pas perquè ell ho necessiti, sinó perquè la meua fidelitat i amor vers ell m'ho demanen una altra vegada.

Estàvem dinant amb ell, poc després del greu atemptat. I comentava amb el seu secretari el bon aspecte del

Sant Pare. Em respon que només li falta tenir més bon color. Però, el breu passeig al sol que feia en una terrassa, l'hi van desaconsellar, perquè era un espai dominat per edificis aliens al Vaticà, i era massa recent l'atemptat per a segons quins riscos. El Papa va renunciar sorprenentment al seu breu passeig. Dic sorprenentment perquè no havia renunciat pas a arriscar-se en viatges, en audiències massives, a continuar barrejant-se amb el poble... Però és que això era el seu deure, i el breu passeig, una necessitat seva. Hi va renunciar. Disponibilitat a sacrificar-ho tot pel que Déu li demana i a no reservar-se la més mínima compensació. Fermesa.

La meua admiració per aquest noble ancià que exhaurix el seu temps en la missió que Déu li ha encomanat; per aquest ancià que, a la pregunta d'un col·laborador convidat a sopar amb ell sobre si estava cansat, perquè arrossegava els peus, va respondre amb el somriure habitual: «Si el Papa, en aquesta hora, no estigués cansat, és que no hauria complert el seu deure.»

Es mereix la reverència, el respecte i l'admiració —i desigs d'imitació del seu nivell d'autoexigència— de creients i no-creients.

Té alhora l'elegància i la humilitat suficient de no dissimular ni d'amagar la seva situació tancant-se al Vaticà. Continua anant on ha d'anar i dient, encara que

no agradi, allò que l'Esperit del Senyor li demana en compliment de la seva responsabilitat pastoral en aquests «temps forts», com venia a dir santa Teresa dels seus.

Sovint fa broma de la seva situació. A Santiago de Cuba no paraven d'aplaudir-lo, com passa sovint. I somrient amb la seva ironia habitual va dir: «Al Papa, li agrada que l'aplaudeixin... (hi va haver més aplaudiments), perquè, mentre aplaudiu, descansa.»

En uns temps que es diu que afavoreixen l'odi a allò excel·lent, els catòlics el venerem com un heroi, com una espècie en perill d'extinció. I ens agrada que el nostre Papa sigui així.

Quan el zoom i el teleobjectiu insisteixen en els seus trets de vegades cansats, però sempre tenaços, si n'hi ha algun que pot provocar un somriure sardònic pel fet de seguir la seva tasca, en nosaltres desvetlla sempre l'admiració i l'agraïment.

Perquè hi ha massa abnegació en el seu gest, hi ha massa heroisme en la seva figura desballestada —ha dit algú—, hi ha massa entusiasme en l'actitud d'un vell que s'estima més la pols i les bardisses del camí que el seu palau vaticà, en aquesta figura d'un ancià que es carrega la seva creu d'una existència extenuant, per continuar exercint la seva vocació, tan necessària en el nostre món.

Paraula i vida

La vellesa és un do i un servei

Lluís Martínez Sistach
Arquebisbe de Tarragona i Prímat

Aquest any 1999 ha estat declarat Any Internacional de la Vellesa per l'ONU. I aquest Any Internacional té un lema: «Vers una societat per a totes les edats.» Kofi Annan, secretari general de l'ONU, afirma que «una societat per a totes les edats és una societat que, lluny de fer una caricatura dels ancians presentant-los malalts i jubilats, els considera agents i beneficiaris de desenvolupament».

La vellesa és una etapa de la vida a la qual s'adrecen cada dia moltes més persones en el món. La vida humana s'ha allargat considerablement. Avui veiem una categoria de persones que són capaces de captar el

significat de la vellesa en el transcurs de l'existència humana, que la viuen no sols amb serenitat i dignitat, sinó com un període de la vida que presenta noves oportunitats de desenvolupament. Tanmateix, hi ha una altra categoria ben nombrosa per a la qual la vellesa és un autèntic trauma. Són persones que es tanquen en si mateixes i que, col·locant-se al marge de la vida, inicien el procés de la pròpia degradació física i mental.

És ben cert que cada persona prepara durant tota la vida la pròpia manera de viure la vellesa. En aquest sentit, la vellesa creix amb nosaltres. La qualitat de la nostra vellesa dependrà sobretot de la nostra capacitat d'apreciar el seu sentit i el seu valor, tant en l'àmbit humà com en el de la fe. Per això és necessari situar la vellesa en el marc d'un disseny de Déu que és amor, vivint-la com una etapa del camí pel qual Jesucrist ens porta a la casa del Pare.

Joan Pau II, en el missatge a l'assemblea sobre els problemes de l'envelliment de la població, afirmava que «la comprensió de la dignitat sagrada de la persona humana porta a valorar totes les etapes de la vida. És una qüestió de coherència i de justícia. És impossible valorar vertaderament la vida d'un ancià si no es dona veritable valor a la vida d'un nen des del moment de la seva concepció».

En un recent document del Consell Pontifici per als

Laics, dedicat a la dignitat i missió dels ancians en l'Església i en el món, s'afirma que la presència de tants ancians en el nostre món actual és un do i una nova riquesa humana i espiritual. I parla dels carismes propis de la vellesa. Són aquests: *la gratuïtat, la memòria de la història i de la pròpia identitat, l'experiència que té moltes coses a dir a les noves generacions i una visió més completa de la vida*, enfront dels molts neguits i neurosis que es viuen actualment.

Es pot dir que la vellesa és l'edat de la senzillesa i de la contemplació. Els valors afectius, morals i religiosos que viuen els ancians constitueixen un recurs indispensable per a l'equilibri de les societats, de les famílies i de les persones. La pregària és un servei que els ancians poden exercir en bé de l'Església i del món. Fins i tot els més malalts i els immobilitzats poden resar. A través de la pregària trenquen les barreres de l'aïllament i surten de la seva condició d'impotència. Amb la pregària poden abraçar tot el món.

Jubilació no és sinònim de vellesa. Jubilats i ancians poden fer moltíssim al servei de la societat i de l'Església. Si és veritat que han treballat molt, encara tenen molta tasca a fer. Aquest servei no és només en bé dels altres, sinó d'ells mateixos. Mentre Déu ens conserva el do preuat de la vida, l'hem d'esmerçar al servei de tothom.

opinió

Zoom

Joaquín Rodrigo ha mort. Ha mort als noranta-set anys, després d'una vida dedicada plenament a la seva música. Una música plena de ritme i harmonia, que atreia els grans intèrprets com Andreu Segovia o Regino Sainz de la Maza, i admirava els autors contemporanis com Moreno Torroba o Ernesto Halfter. Els àngels el deuen haver rebut al so de la seva obra mestra, el «Concierto de Aranjuez».

Filtrant la notícia

Francesc Gamissans

Com comunicar l'experiència cristiana

Moltes paraules i símbols amb què fins ara s'ha comunicat la fe cristiana ja no diuen res a la majoria de la gent i, fins i tot, a molts cristians. Cal que l'experiència viscuda de la fe es transmeti d'una manera entenedora per a tothom.

A Barcelona ha nascut una fundació, sota el títol d'Experiència Cristiana i Comunicació, impulsada pels religiosos claretians de Catalunya, que tant han fet, i que duen a terme amb l'Editorial Claret. La seva llibreria al carrer de Llúria és la primera del país en literatura religiosa.

Ara la nova fundació claretiana pretén promoure la interrelació entre l'experiència cristiana i la comunicació,

posa l'accent en el llenguatge i potencia la difusió d'un diàleg intercultural, ecumènic i interreligiós.

Aquesta entitat cultural vol ensenyar com comunicar un cristianisme que doni sentit a les diverses situacions de la vida, tant les més quotidianes com les més transcendents. Per aconseguir aquest objectiu ofereix espais de reflexió crítica als processos d'evangelització amb un llenguatge adequat, i alhora analitza els emprats pels mitjans de comunicació social i les lleis que els regeixen. La institució està estructurada en quatre àrees de treball: investigació i recerca; llenguatges i comunicació; experiència personal, i solidaritat i valors humans.

Experiència Cristiana i Comunicació ofereix seminaris de reflexió interdisciplinaris; cursos de formació per als responsables de diverses tasques eclesials; monografies; tallers per a determinats col·lectius, com ara professors de religió, catequistes, escriptors, periodistes, etc. L'entitat disposa d'una biblioteca especialitzada.

En resum, la fundació claretiana Experiència Cristiana i Comunicació vol ser un ajut per tal que el cristianisme sigui una proposta alternativa, entenedora i significativa per als homes i les dones d'avui; com viure l'experiència cristiana i la manera més adient de comunicar-la als altres.

Benvinguda sigui aquesta institució, necessària i urgent, sobretot per a aquells cristians i cristianes que professionalment es mouen en el món dels mitjans de comunicació social.

Notes insignificants

Germà Adrià

Nou cos de voluntaris

«Veniu, beneïts del meu Pare, perquè tenia fam... anava despullat... estava a la presó...»

Això va dir el Senyor. Aquest va ser el passaport que ens va demanar per entrar al seu Regne. No obstant això, avui afegiria un altre graó, un altre segell al passaport. Avui diria: «Veniu... perquè estava sol... i em va saludar...»

Així de senzill.

No sé si en temps del Senyor la soledat era una epidèmia com ho és avui. En tot cas, la soledat al mig de la gran ciutat no existia. Perquè és la pitjor soledat.

Hi ha molta gent que camina pels carrers i gairebé ensopega amb d'altres transeünts; estan dins de la bullicia ciutadana i se senten sols. No reben cap salutació ni la mirada afectuosa de ningú, o a tot estirar, una mirada de recel o de desconfiança o de rebuig.

Tot això es veu contínuament. Des d'aquell home gran que a les nou del matí ja s'asseu en un banc de la Rambla... i s'hi passa hores i hores sense que ningú no li digui res.

O aquell que s'asseu en un banc de la plaça Reial fins a la nit. No sé si ni tan sols s'aixeca per anar a dinar. Ningú no li diu res.

O aquells que caminen i parlen sols o gesticulen fent coses rares perquè es noti que existeixen...

Hi ha un avi que surt a les vuit del matí, passa pel carrer Nou... després el trobo per Sant Pau... i més tard pel carrer Hospital... Camina capbaix i lentament com si esperés que algú el cridés. I ningú no ho fa ni ningú no el saluda.

Ara que hi ha voluntaris per a tot: voluntaris que visiten i tenen cura de la gent gran; voluntaris als hospitals; voluntaris que porten menjar a les famílies amb pocs recursos; voluntaris a les presons; voluntaris per treure a passejar els incapacitats en cadira de rodes; voluntaris per a centres de nens; voluntaris per organitzar festes...

Potser s'hauria de crear un nou cos de voluntaris: el voluntariat de la salutació. De la paraula amable.

En un principi, els educadors de carrer ens preniem molt seriosament el fet d'avançar-nos a la salutació dels joves als quals «persegüem» com a objectiu del nostre treball.

Ningú no hauria de passar un dia sense la salutació d'un voluntari. La salutació, la xerrada i el somriure i si s'escau, la convidada.

L'altre dia vaig passar pel carrer Sant Ramon tres vegades i totes tres em vaig fixar en una noia que estava com absent de la realitat. La vaig saludar i convidar. Feia poc que havia arribat de Màlaga... estava sola... i anava molt mal vestida...

Si jo no fos tan gran instituiria el nou cos del voluntariat.

I també tindriem cabuda al passaport del Senyor per a l'eternitat.

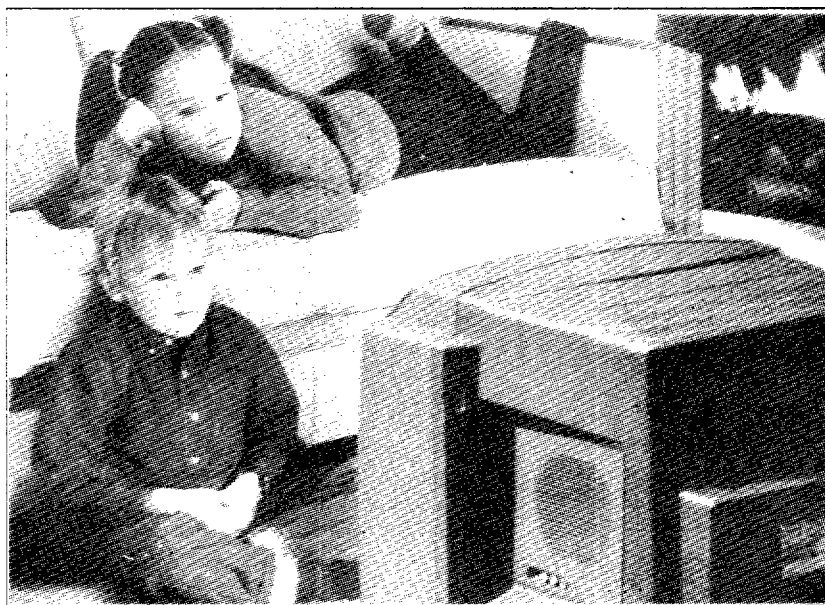
Punt de vista**M. Mercè Álvarez**

Televisió amb mesura

Una notícia va ocupar fa temps les pàgines dels diaris i les emissores de ràdio. La revista d'informació de televisió de més tiratge als Estats Units, la *TV Guide*, publicava una enquesta realitzada entre els telespectadors, en la qual els oferia un milió de dòlars (uns cents milions de pessetes) si exiliaven de les seves llars els televisors. L'espectacular resposta, que va provocar onades de tinta, va donar un resultat molt significatiu, ni més ni menys que la quarta part dels enquestats preferia continuar amb l'aparell a la sala d'estar que ser milionari.

Aquests sondejos amb unes xifres tan sorprenents no són nous. Una altra enquesta feta a la Universitat de Nou Mèxic el 1991 revelava que entre el 2 i el 12 per cent de les persones que veien la televisió es consideraven teleaddictes i es tenien per desgraciades a causa d'aquest «vici». Entre els casos que se citaven en l'enquesta hi havia el d'un oficial de policia que tenia tres receptors de

televisió a casa seva. Tot i que estava casat, amb dos fills, i que el seu treball l'ocupava gairebé tota la jornada, trobava temps per veure la televisió 72 hores

la setmana. Naturalment, no anava enlloc. O el cas d'una mestressa de casa de 50 anys, sense fills, que passava davant del televisor 90 hores la setmana, i per a la qual —segons confessava— el receptor donava sentit a la seva vida.

Si bé aquesta mena d'enquestes fan parlar l'opinió pública, no són menys espectaculars unes altres dades oposades que, tanmateix, no han produït tanta expectació. Em refereixo a una experiència que no fa gaire van realitzar uns pedagogs a les escoles, en les quals els nens i les seves famílies es van comprometre a no veure la televisió durant una curta temporada. Els investigadors van creure que obtindrien uns resultats molt diferents dels que van obtenir. Per a sorpresa pròpia, no solament van descobrir que les famílies no havien trobat a faltar la «finestra màgica», sinó que pares i fills havien tingut més temps per parlar, havien fet excursions i visitat museus i, fins i tot, havien dedicat temps a ajudar en tasques socials i assistencials.

Hi ha moltes persones que han optat per una solució intermèdia: aconseguir informació prèvia sobre la programació facilita molt les coses per decidir entre tots i per endavant què és el que s'ha de veure. Aquest és un bon antídoto contra la «teleaddició».

a propòsit de la Bíblia

Les mandràgores

Potser és a causa del seu el nom, potser a causa de la seva misteriosa utilització, el cas és que aquesta planta m'atrau. Mai no n'he tingut ni n'he vist cap, però n'he llegit moltes coses. És un vegetal que es feia servir, juntament amb el jusquià i l'estràmoni, per fer els ungüents amb què s'empastifaven les bruixes en l'antigor. Les substàncies químiques que conté s'assemblen a les de la belladona i l'acònit, que sí que les conec. L'acònit abunda al Pirineu i és la planta més tòxica de les nostres muntanyes. Petites quantitats dels alcaloides que contenen totes elles resulten mortals, tot i que avui dia encara s'utilitzen en medicina.

A la Bíblia, la mandràgora hi surt quatre vegades, tres al Gènesi (30, 14:15 i 16) i una altra al Càntic. El sentit que té la planta és afrodisíac o d'estimulador de la fertilitat. El cas és que, segons expliquen i amb molta imaginació, l'arrel té la forma d'un home o d'una dona, segons si es tracta de la mandràgora *autumnalis* o de la mandràgora *vernalis*. Com que a l'antiga farmacopea un dels indicis del valor d'una planta el determina la seva aparença externa, la possessió d'aquestes anomenades «pomes de l'amor» satisfien tothom. Alguna cosa d'aquestes devia pensar la nostra matriarca Raquel, l'esposa predilecta de Jacob, i la seva germana Lia. Hi també ho deuria creure Rubèn, fill de Lia, quan va collir mandràgores per a la seva mare, a l'època de la sega. Alguna cosa d'aquestes tenia al pensament l'estimada del Càntic, que

no era cap gata maula, quan parlava de casori al seu estimat (7:14).

A vegades li dic de broma a Jesús que Ell ho podia passar molt bé en el seu temps i a la seva terra, però que no havia pogut gaudir de dues coses de les quals sí que ho puc fer jo: beure cafè i mirar les orquídiades, encara que aquestes només siguin petites flors abelleres. Comento això amb el biòleg Margalef i em diu que la meua apreciació potser no és del tot exacta. Aleshores m'estableix el paral·lelisme que hi ha entre aquestes plantes i amb la planta de la qual he parlat fins ara en els costums populars. Em recorda que les orquídiades tenen aquest nom perquè al costat de l'arrel tenen dues protuberàncies que s'assemblarien a dos testicles i que per això les dones de l'antigor les feien servir per estimular o reprimir els desitjos del seu marit. Com passa moltes vegades saltant a d'altres temes i ens endinsem en el llibre de Job, que no té res a veure amb tot això.

Jo que d'entre altres coses he renunciat a la fecunditat, aquestes coses no em preocupen, però observo el gran interès que hi ha des de l'antiguitat per la descendència abundant o per impedir-la i com, per aconseguir-ho, s'utilitzen substàncies estranyes i totalment alienes a l'organisme i penso: no és això, a què s'oposen tants moviments que propugnen que l'ésser humà ha d'evitar qualsevol contaminació exterior?

P-J Ynaraja, capellà del Montanyà
(ynaraja@redestb.es)

saber escoltar

Utilitat de la memorització d'oracions

Una vegada, en una conferència a catequistes, insistia a remarcar la importància de fer memoritzar oracions. Una catequista em manifestà el seu desacord. Considerava que la pregària vocal apresada era poc espontània i que calia que els nois i noies de catequesi sabessin fer ben viu el seu parlar amb Déu. Sense negar la importància del que deia, li vaig indicar com, en determinades circumstàncies —malaltia, sequera espiritual, moments de preocupació intensa—, només restava a la persona la possibilitat de recitar pregàries apresades. També li vaig subratllar com determinades pregàries apresades permetien establir lligams comunitaris en la trobada amb altres cristians. En aquest darrer aspecte la litúrgia és un bon testimoni.

Feia uns quinze dies que havia fet aquesta xerrada i vaig rebre una telefonada. «Mossèn —va dir la veu d'una senyora—, sóc aquella catequista que es va posar una mica tensa pel que vostè digué en la conferència de la pregària, però tenia tota la raó. He passat unes dificultats de salut i només podia recitar pregàries apresades.»

Deixant aquest exemple, m'he adonat que moltes persones, a mesura que es fan grans, retornen a les pregàries de la seva infantesa, i en l'assistència dels malalts greus m'adono que se'ls pot ajudar a pregar a base d'ajudar-los a repetir oracions apresades anteriorment. Oracions, de vegades, molt breus, que ells poden continuar. Això m'admira sempre i em fa pensar en la necessitat de fer aprendre oracions de cor. Perquè són les que podem recitar quan hàgim de traspasar el llindar de la vida.

És un gran favor ensenyar a pregar i ensenyar pregàries. Les pregàries apresades en la infantesa podran ser una manera clara de resar —potser de retornar a Déu— per aquells que hagin desenvolupat poc llur vida cristiana. I, a l'hora de la veritat, també seran un ajut pels qui, havent tingut un contacte molt personal amb Déu, la fatiga o la malaltia els impedeixi mantenir el diàleg volgut i espontani amb el Senyor. Ensenyar pregàries de memòria és, sens dubte, una obra de misericòrdia.

Joan Guiteras i Vilanova

Cartes del lector

Reflex del pensament

Sr. Director,

Ho va deixar dit en els seus escrits el gran pensador romà Marc Aureli: «Som el reflex del que pensem, per això hem de sanejar la nostra ment quan advertim que ens duu per pensaments salvatges, penosos, roïns o venjatius.»

Una vida sana no s'aconsegueix únicament amb una bona alimentació i exercici físic, sinó amb una bona nutrició de lectures, converses i debats saludables que ampliïn l'horitzó i elevin l'esperit.

Al contrari, si la ment ens porta a la foscor, al dolor, a l'odi o als desitjos de venjança, el cor s'encongeix i s'endureix i, lluny de ser homes, ens convertim en éssers irracionals.

«L'ahir no existeix / ja passà / el demà és incert», ens diu el poeta àrab Khalil Gibran. S'ha de viure el present amb goig i gaudi, encara que sense malbaratar-lo. No es tracta de seguir la dita vulgar «mengem-ne i bevem-ne que demà morirem», però sí recordar que la Sagrada Escriptura ho adverteix amb elegància: «Cada dia té el seu propi apassionament.»

La vida és curta i bé es mereix viure-la amb optimisme i alegria, per això s'ha d'entrenar la ment i carregar-la d'esperança, d'energia positiva, com diuen ara. Saber fruitir i compartir, saber riure i, si és possible de tant en tant, fer una bona rialla. No hi ha res més distès.

El poema de Rudyard Kipling sí és el més conegut entre els anglesos. Es tracta de tot un programa per ser home, i bé mereix una recerca i una relectura: «Si pots ser amable sense estar boig d'amor; / si pots ser fort sense deixar de ser tendre. / I sentint-te odiat, no odiar / malgrat això, lluitar i defensar-te» (...) «Si pots retrobar el triomf després de la desfeta / i rebre tots dos mentiders de cara; / si pots conservar el teu valor i el teu cap / quan els altres els perden (...) Tu seràs un home, fill meu.»

VALVANERA RIOJA
Barcelona

Un milió per al millor

Sr. Director,

Era el títol d'un famós concurs de força anys, emès per televisió. M'ha vingut a la memòria en llegir el resultat d'un segon estudi realitzat per la revista dels consumidors.

El primer any d'un nadó —diuen— costa un milió. I van fent el compte: bolquers, llet maternitzada, guarderia... Molts matrimonis consideren òptimes aquestes despeses perquè valoren portar una vida al món, el sentit de la paternitat, el somriure del bebè, la suavitat de la seva pell, el despertar dels sentits, la tendresa de mirar-lo... Tot això té més valor que un milió.

El balanç no dona números vermells

Diàleg obert

Per tal d'augmentar la participació i el debat entre els nostres lectors, obrim aquesta secció dins de «Cartes del lector», on els temes d'actualitat són els protagonistes. D'aquesta manera, esperem afavorir el diàleg obert en el nostre setmanari.

Reflexions sobre l'atzar

Sr. Director,

Encara que ni la lectora ni el lector d'aquesta nota no hagin perdut mai el temps com jo estudiant a filosofia el concepte d'«atzar», segur que, quan l'avió engega motors o fa la maniobra de voler aterrar a l'aeroport, tenen por d'una desgràcia.

Tot i reconèixer els avenços de la ciència, quan sento que una persona esmenta la ciència com si fos la Bíblia, penso que no és prou madura. No hi ha certeses absolutes, sinó càlculs de probabilitats. Per això, els de la meua generació sempre diem: «Si Déu ho vol.»

Referent a les possibilitats d'una desgràcia, el millor és no veure-hi gaire i així hom és més feliç. Massa conscients d'un atzar cruel, hi ha persones neuròtiques que ni s'atreveixen a sortir de casa. L'angoixa inconcreta moderna prové del fet de ser conscients de l'atzar tràgic que amenaça, fins i tot, els nostres estalvis en caixes i bancs.

Aquells que confeccionen els horòscops, conscients d'un possible malaventurat atzar, deixen oberta una excepció. L'atzar és el marge en blanc encara no controlat per l'home. Cap intel·ligència humana no pot preveure en detall tots els possibles encontres de causes que poden desencadenar una desgràcia.

Era per això que els grecs tenien, per si de cas, un altar dedicat al déu desconegut. Segur que si algú aixequés un temple al déu desconegut de les desgràcies, tindria molta concurrència.

MN. PERE CAMPÀS BONAY
Monestir de l'Estany

encara que l'estudi en qüestió suma matèria amb matèria i oblida el valor anímic. Els bolquers són bolquers, però el nen que els fa servir té una ànima destinada a l'eternitat i els pares hi van a col·laborar.

Hi ha matrimonis que no s'apunten al milió per atendre els seus fills en el seu primer any de vida. Perquè no és obligatòria la guarderia i la mare no vol privar-se de seguir pas a pas la psicologia evolutiva del seu fill; l'alimentació tampoc no puja tant si s'utilitzen els productes naturals, etc. Sortir-se de la roda del consumisme i obrir-se a l'alta qualitat psicològica, per enfrontar-se a cada jornada amb ànim optimista. En poques paraules, «tenir un

vidre de color de rosa per veure a través de les circumstàncies que envolten cadascú». Això és qüestió de pràctica, que convé iniciar al més aviat possible, abans de fer els trenta. El meu pare deia «Déu proveirà», i així anava confiat cap al futur.

Per als que no tenen fe, l'assumpte pot ser més complicat, però no pas impossible. És el mateix plorar que riure, però millor fer el segon. És el mateix queixar-se que no fer-ho, però acostumar-se a callar les contrarietats enforteix el caràcter i, una cosa molt important, no s'empipa la família.

Davant d'una actitud positiva o negativa, sempre serà millor la primera. És qüestió de proposar-s'ho. Es tingui l'edat

que es tingui, cal decidir-se a actuar en positiu, parlar en positiu, pensar en positiu, fer en positiu. Tothom ho agrairà.

E. ASENJO
Barcelona

El felicitem, cardenal

Sr. Director,

Llegint el *Catalunya Cristiana* del 17 de juny, m'ha impressionat la «Carta dominical» del arquebisbe de Barcelona, Ricard M. Carles: «Una crida als joves d'avui»: «I li pregunto al Senyor —a més dels actuals 72 seminaristes del nostre Seminari Major i dels 24 del Menor— quants joves més (ja em consta de bastants) pensa elegir per a aquesta tasca a la nostra diòcesi i les diòcesis germanes», «¿Quants acceptaran aquests mesos de ser escollits per Jesucrist com a continuadors del seu fer camí enmig de totes les nacions i de tots els temps? “Us seguiré, Senyor, pertot arreu on anireu.”»

M'ha agradat molt i felicito el nostre cardenal Carles pel seu gran amor a la joventut i a la vocació sacerdotal.

M'ha fet molt de bé aquesta carta dominical. Fa dos mesos, concretament el 22 d'abril, escrivia a *Catalunya Cristiana* sobre la joia de ser sacerdot, i manifestava que si algun jove em llegia no dubtés a dir sí a una possible vocació sacerdotal. Avui, ho repeteixo, amb l'autoritat del nostre arquebisbe de Barcelona. Quants respondran dient: «Us seguiré, Senyor, pertot arreu on anireu?»

MN. JORDI CARRERA
Banyoles

Catalunya Cristiana agraeix les cartes dels seus lectors i demana que no superin les **vint línies** mecanografiades. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i ha de constar-hi l'adreça i el telèfon. *Catalunya Cristiana* es reserva el dret de publicar les que consideri oportunes i no s'identifica amb l'opinió dels lectors. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades respecte dels originals no publicats.

COSM

AGÈNCIA MATRIMONIAL

Si es troba sol o sola **cerqui la seva parella amb les màximes garanties.**

Dirigit per una psicòloga amb 24 anys d'experiència.

Les nostres psicòlogues **l'informaran gratuïtament i sense cap compromís.**

COSM. c/ Balmes, 64 3r 2a (xamfrà Aragó). 08007 Barcelona
Tel. 934 877 180 - Fax 934 877 148
Girona, Lleida i Tarragona: 902 113 812

TINTORERIA BOHIGAS
Fundada el 1915

- Neteja i restauració de pells
- Neteja i guarda de catifes
- Especialistes en peces delicades i de cerimònia
- Bugaderia
- Servei d'urgència a domicili
- Articles de ploma i cortines
- Servei a comunitats i hotels a tota la ciutat
- No tanquem al migdia
- Preus assequibles

Tel. 934 290 378 - 933 586 400
c/ Fulton, 24 - c/ Tajo, 47 - Pg. Maragall, 261

Esqueles
a
Catalunya Cristiana

Tel. 934 905 988

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa,
santorals i altres
celebracions

(Cicle litúrgic A; ferial I)

Temps de durant l'any

(Salteri: setmana 4)

JULIOL

18. Diumenge

XVI de durant l'any. Verd. Lectures: Saviesa 12:13.16-19 / Salm 85 / Romans 8:26-27 / Mateu 13:24-43

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Frederic, b. mr.; Matern, Filastre, Arnulf i Rufil, bs.; Santes, Simforosa i els seus set fills, mrs. Santes, Gundenes i Marina, vgs. mrs.

Festa Major: a Alàs, Borgonyà, Callús, Canillo, la Farga de Bebié, Olesa de Bonesvalls, Pratdip, Renau, Sant Andreu de Llavaneres, Sant Gregori, Sant Martí Sarroca i Taüll.

19. Dilluns

Fèria. *Verd.* Lectures: Èxode 14:5-18 / Èxode 15:1-6 / Mateu 12:38-42

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Pere de Cadireta, dominic; Simmac, p.; Arseni, diaca; Santes, Macrina i Àurea, vgs.; Justa i Rufina, vgs. mrs.

20. Dimarts

Fèria. *Verd.* Lectures: Èxode 14:21-15:1 / Èxode 15:8-17 / Mateu 12:46-50

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Elies, profit.; Pau, diaca, mr.; Vulnar, ab.; Macrobi, mr. Santes, Margarida, vg. mr.; Càsia, mr.; Severa, vg.; Liberata, vg. mr.

Festa Major: a Palafrugell, la Riera de Gaià, Ruplà, Santa Margarida de Montbui i Santa Margarida i els Monjos.

21. Dimecres

Fèria. *Verd.* Lectures: Èxode 16:1-5.9-15 / Salm 77 / Mateu 13:1-9. Si es vol: *Sant Lloren de Bríndisi, prev. dr. (MLI) Blanc.*

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Daniel, profit.; Arbogaste, b.; Jucundià, mr. Santa Praxedes, vg.

22. Dijous

Santa Maria Magdalena, penitent (MO) Blanc. Lectures: Èxode 19:19-11.16-20b / Daniel 3:52-56 / Joan 20:1-2.11-18

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Teòfil i Plató, mrs.; Menelau, ab.

Festa Major: a Arnes, Bonastre, Corbera de Llobregat, la Masó, Masquefa, la Nou de Gaià, el Pont d'Armentera, el Pont de Vilomara, Pontons, Pradell i Ullà.

23. Divendres

Fèria. *Verd.* Lectures: Èxode 20:1-17 / Salm 18 / Mateu 13:18-23. Si es vol: *Santa Brígida, vda. (MLI) Blanc.*

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Apolinar, b. mr.; Libori, b. Santes, Gràcia d'Alzira, vg. mr., i Primitiva, vg. mr.

Festa Major: a la Torreta.

24. Dissabte

Fèria. *Verd.* Lectures: Èxode 24:3-8 / Salm 49 / Mateu 13:24-30

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Víctor, Estercaci, Antinógenes i Boris, mrs. Santes Cristina, vg. mr. i Niceta, mr.

Festa Major: a Lloret de Mar i Santa Cristina d'Aro.

Lectures bíbliques

Diumenge XVI de
durant l'any

Cicle A

Lectura primera

Sa 12:13,16-19

Doneu l'ocasió de penedir-se dels pecats

Lectura del llibre de la Saviesa

Fora de vós, que vetlleu sobre tothom, no hi ha cap Déu a qui hàgiu de convèncer que la vostra sentència és justa. La vostra força és font de justícia, i el mateix domini que teniu sobre tothom fa que tracteu amb tota consideració. Demostreu només la vostra força si algú no creu que ho podeu tot, o bé quan humilieu aquells que, sabent que sou fort, es mostren arrogants. Vós que disposeu de la força, sou moderat en les sentències i ens governeu amb tota consideració: el poder, si volguéssiu, sempre el teniu a mà. Obrant així, heu ensenyat al vostre poble que els justos han de ser humans amb tothom, i heu omplert d'esperança els vostres fills, en veure que doneu l'ocasió de penedir-se dels pecats.

Salm responsorial

85:5-6,9-10,15-16a (R.: 5a)

Vós, Senyor, sou indulgent i bo,
ric en l'amor per a tothom que us invoca.
Senyor, escolteu la meva pregària,
escolteu la meva súplica.

R. *Senyor, vós sou indulgent i bo*

Tots els pobles que heu creat
vindran a fer-vos homenatge
i glorificaran el vostre nom.
Diran: «Sou gran, Senyor,
són prodigioses les vostres obres,
vós sou l'únic Déu.» R.

Vós, Senyor, Déu compassiu i benigne,
lent per al càstig, fidel en l'amor,
mireu-me, apiadeu-vos de mi. R.

Segona lectura

Rm 8:26-27

*L'Esperit intercedeix per nosaltres
amb gemecs que no es poden expressar*

Lectura de la carta de l'apòstol sant Pau als cristians de Roma

Germans, és l'Esperit mateix el qui, per ajudar la nostra feblesa, intercedeix amb gemecs que no es poden expressar. Perquè nosaltres no sabem què hem de demanar, per pregar com cal, però és ell, l'Esperit, qui es posa en lloc nostre. I ni que els seus gemecs no es puguin expressar, el qui penetra l'interior dels cors sap prou bé quin és el deler de l'Esperit; ell intercedeix a favor del poble sant tal com Déu ho vol.

Al-leluia

Cf. Mt 11:25

*Us enaltim, Pare, Senyor del cel i de la terra,
perquè heu revelat als senzills els misteris
del Regne.*

Evangeli

Mt 13:24-43

*Deixeu que creixin junts fins a l'hora de la
sega*

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús proposà a la gent aquesta altra paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un home que havia sembrat bona llavor al seu camp, però a la nit, mentre tothom dormia, vingué el seu enemic, sembrà jull enmig del blat, i se n'anà. Quan el sembrat hagué crescut i s'espigà, aparegué també el jull. Els mossos anaren a trobar l'amo i li digueren: ¿No era bona, la llavor que vau sembrar al vostre camp? ¿Com és, doncs, que hi ha jull? Ell els respongué: Això ho ha fet algú que em vol mal. Els mossos li digueren: ¿Voleu que anem a collir-lo? Ell els diu: No ho feu pas: si collíeu el jull, potser arrencaríeu també el blat. Deixeu que creixin junts fins a l'hora de la sega i llavors diré als segadors: colliu primer el jull i feu-ne feixos per cremar-lo; després colliu el blat i porteu-lo al meu graner.»

(Text abreujat)

Els llocs «sants» (1)

Pere Tena, bisbe auxiliar de Barcelona

Estem molt acostumats a parlar de Terra «santa». Parlem també dels «santuàries» referint-nos a llocs dedicats d'una manera especial a la pregària. Fa tot just unes setmanes, un organisme de la Cúria Romana ha publicat un extens document sobre la significació dels santuaris, completant el que ja havia publicat l'any passat sobre el sentit de les peregrinacions; les peregrinacions, en efecte, acostumen a fer-se vers els santuaris o els llocs sants. El dia de sant Pere d'enguany, Joan Pau II ha publicat una carta molt simpàtica sobre el seu projecte de peregrinació als llocs particularment vinculats a l'encarnació del Fill de Déu, esdeveniment que motiva l'any sant del 2000.

Qui més qui menys tots visitem algun santuari cada any. La visita a Montserrat, per exemple, és una pràctica ben estesa a Catalunya, i són molts els cristians que no falten, cada any, a la cita. L'any vinent, amb motiu del Jubileu, es multiplicaran les peregrinacions

a Roma, a Terra Santa, a la catedral, als santuaris...

Què és un lloc «sant»

«A primera vista, parlar de determinats espais —llocs— en relació amb Déu podria suscitar una certa perplexitat. Tal vegada l'espai, com el temps, no està tot ell sotmès al domini de Déu? Certament, tot és obra seva, i no hi ha un lloc on Déu no hi sigui: «És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou, el món i tots els qui l'habiten; li ha posat els fonaments dins del mar, i les bases a les fonts dels rius» (Salm 23:1-2). Déu està igualment present a cada racó de la terra, de tal manera que tot el món pot ser considerat com a temple de la seva presència.

Tanmateix, això no obsta perquè, així com el temps pot estar acompassat per *kairoi*, és a dir, per moments especials de gràcia, l'espai pugui també estar marcat anàlogament per particulars in-

tervencions salvadores de Déu» (Joan Pau II, document citat).

Aquesta explicació tan planera del Papa ens dona ben bé el sentit dels llocs «sants». L'home, en efecte, viu en el temps —«l'home és el temps», deia sant Agustí— i en l'espai. La història es realitza en un temps i en un lloc. És una experiència que cadascú de nosaltres pot fer, i fem. Retornar al lloc on hem viscut una experiència personal, la casa on visquérem, l'església on fórem batejats, etc. Fer això és quelcom més que una simple visita informativa; és una referència personal a quelcom que forma part de la nostra existència. Quan aquesta experiència es refereix a esdeveniments de relació entre Déu i els homes, aleshores parlem de llocs «sants», és a dir, de llocs en què l'home i Déu s'han trobat d'una forma peculiar.

El lloc «sant» de l'Església

Abans de comentar el que signifi-

quen per a la fe cristiana els llocs «sants», o els grans santuaris dels sepulcres dels Apòstols i altres llocs, val la pena subratllar que l'Església té un lloc «sant» per excel·lència: és l'altar de l'Eucaristia. A cada església, el «lloc» dedicat solemnement a la trobada real i sacramental amb Déu és l'altar. A l'altar, en el context de pregàries d'acció de gràcies i de lloança al Pare del cel, la força de l'Esperit Sant i les paraules del Senyor fan present enmig de l'assemblea l'Emmanuel, Déu-és-amb-nosaltres, sota les aparences del pa i del vi que estan posats damunt de la taula santa. No hi ha, en el temps de l'Església, cap altre lloc més «sant» ni més proper a cada fidel que l'altar. Per extensió, després de la celebració el lloc «sant» per excel·lència és el de la Reserva del santíssim sagrament: allí l'Emmanuel continua oferint la seva presència a l'adoració dels fidels, que contempen amb fe el misteri de comunió entre Déu i els homes, en Jesucrist.

petites bomilies

Humans amb tothom

Josep M. Aragonès, rector de Torrelavit i canonge de la seu de Barcelona

Contra el que algú afirma, la fe no és mai alienant. La verdadera fe és un camí d'humanització. De fet, és el camí més complet de realització humana. El do de la fe, un cop acceptat, ens acompanya fins a la mateixa sortida del túnel de la mort. Allí es transfigura en visió, que és la fe sense calitges ni miratges, tota ella convertida en ulls esbatañats, inundats de llum, nets d'enlluernaments. Ulls que contempen Déu tal com és. I en Déu, la veritat real de totes les coses. Ara, però, ja hi veiem. L'home no és cap cec. La fe ens ajuda a veure més enllà. A ser homes complets en la mesura del possible. Humans.

Fora de vós no hi ha cap Déu que vetlli sobre tothom. La providència de Déu abasta totes les persones. Vós, Senyor, sou indulgent i bo, ric en l'amor per a tothom que us invo-ca. Senyor com és de tot i de tothom, sap senyorejar sobre tota la creació. Que no vol dir dominar. Sinó estar al servei de la veritat, de la justícia i de l'amor. De la vida. *La vostra força és font de justícia, i el mateix domini que teniu sobre tothom fa que tracteu amb tota consideració.* És l'elegància de la veritable autoritat. Lliçó important. Que cal aprendre bé. *Obrant així, heu ensenyat al vostre poble que els jueus han de ser humans amb tothom.* Humans. Actitud difícil. Però imprescindible. Que no té res a veure amb la feblesa. Sinó que engendra esperança.

Il·lusió de viure. I heu omplert d'esperança els vostres fills, en veure que doneu ocasió de penedir-se dels pecats.

Amb el Regne del cel passa com amb un home que havia sembrat bona llavor. Som sobre el terror de l'Església, al camp de l'evangelització i de la pastoral. Però a la nit, mentre tothom dormia —sempre hi ha un moment o altre que a l'Església es dorm—, vingué el seu enemic —perquè n'hi ha, d'enemics, més o menys declarats— sembrà jull enmig del blat, i se n'anà —a més d'enemic, covard: fa el mal i fuig. Allò de tirar la pedra i amagar la mà. El mal ja està fet, i no té rostre. Després ve l'esverament dels bons. L'esverament no és sa ni humà. Pot augmentar el mal. És fill de la por. Crea confusió. No és senyor. Encara que domini més d'un cop. És tirà en la seva pusil·lanimitat. *Voleu que anem a arrencar-lo?* Impuls cec. No ve de la fe. Alerta. N'hi ha que es creuen cridats a ser arrencadors de

jull. *Deixeu que creixin junts* —que el blat també ha de créixer— fins a l'hora de la sega —que no és la nostra hora, sinó la de Déu. L'hora de la veritat. Humans amb tothom. I sempre. Saber fer. Saber esperar el moment de Déu. D'un Déu humaníssim. El Déu que salva. És amarada d'humanitat la nostra pastoral? En altres mots: la il·luminen la fe i l'amor?

Vic

diòcesis

L'urna del P. Claret canvia d'emplaçament

■ S'ha instal·lat a la cripta de la comunitat dels claretians de Vic

VIC.— Les restes de sant Antoni M. Claret descansen, des del 7 de juliol, al seu nou emplaçament, ubicat sota el presbiteri del temple claretà de Vic, just a l'entrada de la cripta. El trasllat va fer-se amb la presència del bisbe de Vic, Josep M. Guix; el custodi del sepulcre, Antoni M. Vilarrúbias; Mn. Antoni Conill, delegat del bisbat per a la qüestió de les relíquies de sants; Jordi Alsina, superior de la comunitat claretiana a Tarragona i antic custodi del sepulcre, i Joan Sidera, arxiver de la comunitat claretiana de Vic i pèrit químic, a més d'altres claretians i amics.

Una arca de fusta és el nou receptacle que acull les restes del pare Claret, prèviament col·locades dins la mateixa urna de vidre on eren fins ara. Es tracta d'una arca de fusta dissenyada pel conegut escultor gironí, Domènec Fita, i realitzada pels professionals del Taller dels Taulers de Campllong, que són artesans marqueters des de l'any 1903.

A la part superior de l'arca, en forma semicircular, es pot veure una reproducció de la figura del pare Claret, i als laterals, hi ha diversos símbols associats als títols de missioner, fundador i bisbe, així com una creu, un anell de bisbe i la mitra episcopal. Als laterals de cada extrem de l'arca hi ha dos vidres esmerilats, l'un amb el paisatge de Sallent, lloc on va néixer sant Antoni M. Claret, i l'altre amb el paisatge de Fontfreda, localitat on va morir. Des d'aquests vidres és possible veure el sant reproduït en una figura d'aram brunyit, a l'interior de la qual hi ha les restes òssies del pare Claret.

L'arca ha estat situada sota el presbiteri, entre la cripta i un espai on s'ha col·locat un banc, que servirà de lloc de pregària i de recolliment per a tothom qui desitgi fer una visita prolongada al sant, segons ha disposat l'arquitecte autor de les obres de reforma, Jordi Faulí. Des de sobre mateix, es pot veure l'arca a través d'una confessió, com la que hi ha, per exemple, a Sant Pere de Roma. La confessió ve a ser una obertura tapada només amb un vidre que permet veure-hi a través seu.

El canvi d'emplaçament repercutirà en diverses millores, entre les quals hi ha la possibilitat de visitar la relíquia sense haver d'interrompre la missa, cosa que no era possible quan l'urna era situada darrere de l'altar al fons de la nau central del temple. Alhora, la col·locació a prop de la cripta retorna a aquest espai el seu sentit original, com a lloc on habitualment descansen les restes de personatges il·lustres.

Cal recordar que la cripta del temple claretà de Vic és una peça arquitectònica molt valorada, amb sostre de volta catalana de deu metres de diàmetre, mida que la converteix en una de les més grans que

existeixen de la seva modalitat. L'interès per la cripta és motiu de nombroses visites que cada any fan els estudiants de les facultats d'arquitectura de Catalunya. Aprofitant aquestes obres de reforma, que han tingut un cost de 15 milions de pessetes, s'ha canviat el sistema d'il·luminació de la cripta, on s'ha instal·lat una llàntia central que reparteix llum indirecta al seu entorn.

Un altre motiu que va empenyer a traslladar la relíquia és la seguretat, ja que en fer missa a la cripta, massa sovint l'urna quedava sense vigilància.

Un moment històric

La col·locació de la figura del sant va fer-se prenent consciència del més mínim detall: la posició ben centrada, les arrugues de la roba i la pulcritud de la banda interior dels vidres de l'urna. Una vegada tancada, el lacrat amb el segell del bisbat, imprès personalment pel bisbe, Josep M. Guix, per quatre bandes diferents, garantirà que no hi pugui haver cap altra manipulació.

Prèviament, un tribunal delegat havia jurat fidelitat en el compliment d'aquest treball davant del bisbe. Aquest tribunal el van formar Antoni M. Vilarrúbias com a president, i Jordi Alsina i Joan Sidera com a superior de la comunitat de Tarragona i com a vocal i pèrit químic, respectivament.

Una vegada tancada, estava previst acabar de cloure l'urna amb silicona per tal d'aïllar la relíquia de la humitat o de qualsevol altre agent ambiental exterior. Del trasllat n'ha quedat constància en una acta notarial eclesiàstica, que es guardarà als arxius del bisbat de Vic.

Les restes revisades

Ten bon punt van començar les obres principals d'obres de reforma, es va procedir

a desmuntar l'anterior sepulcre i es va encetar un procés per garantir que les restes que són objecte de veneració tornessin a guardar-se al sepulcre un cop instal·lat.

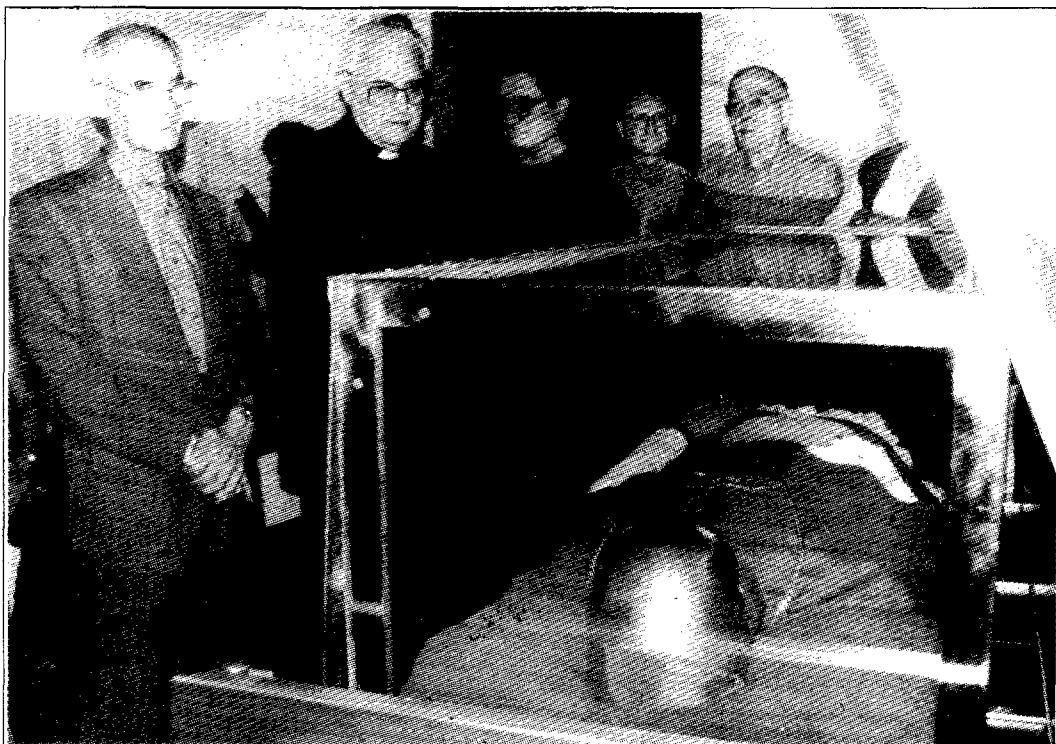
Mentrestant, les despulles s'han guardat amb pany i clau a l'interior de la comunitat dels claretians de Vic, i un equip de tècnics en conservació de restes ha aprofitat l'ocasió per revisar-ne l'estat. El resultat ha estat que les restes es troben en un estat òptim, que els especialistes atribueixen al tractament que se'ls va aplicar fa 15 anys, que va consistir a fossilitzar els ossos.

A l'interior de la caixa que reproduïx la figura de sant Antoni M. Claret hi ha el seu esquelet tractat amb procediments científics per tal que no es polvoritzi. La conservació de les despulles ha viscut moments crítics al llarg dels anys, concre-

celebrant P. Ramon Olomí, superior provincial dels claretians de Catalunya, després de la missa de dos quarts d'onze. Durant el matí romandrien oberts el temple del pare Claret, la cripta i el Museu Claretà, i a la una del migdia estava previst inaugurar l'exposició commemorativa de la fundació dels Missioners Claretians a la Casa Mare de Vic, coneguda també amb el nom de *La Mercè*.

Els dies 12, 14 i 15 té lloc el tridu preparatori a la cripta, començant amb una estona de reflexió i pregària a dos quarts de vuit del vespre, per continuar amb una missa amb el celebrant i animador, Antoni M. Vilarrúbias.

El dia 15 també se celebra una nova vetlla de pregària i l'acolliment de peregrins, i no serà fins al dia 16 de juliol que hi haurà la celebració central del 150è aniversari de la fundació de la Congrega-

La col·locació de la figura es va fer tenint en compte el més mínim detall.

tament el 1884, quan una inundació va deixar l'interior del sepulcre ple d'aigua. Posteriorment, en ser traslladades les relíquies a Vic, l'any 1907, es va optar per un altre sistema de conservació diferent de l'utilitzat fins aleshores. Va ser llavors quan es va fer la figura d'aram brunyit, vestida amb robes d'arquebisbe i tapada a la part de la cara amb una màscara de plata amb les faccions del pare Claret.

La benedicció

La benedicció de la nova cripta i de l'arca que guarda les restes del sant estava prevista per al dia 11 de juliol, a càrrec del

ció de Missioners Claretians, a iniciativa del pare Claret. Aquest dia començarà amb una meditació missionera dirigida pel P. José Cristo Rey García Paredes des de la cel·la de la fundació de la congregació que es guarda al Museu Claretà. Seguiran l'acolliment de pelegrins, una eucaristia d'acció de gràcies presidida per Josep M. Guix, un dinar de germanor i un acte cultural-folklòric que presentarà la periodista Ester Romero. Els actes de celebració dels 150 anys de la fundació de la congregació acabaran amb una missa presidida pel P. Joan Soler.

Fàtima Alemany

Barcelona

La família vista amb ulls de psicòleg

■ La Universitat d'Estiu de la Ramon Llull analitza el grup familiar

BARCELONA.— Què és la família? Durant quatre dies, un grup d'especialistes del Grup d'Estudi i Recerca de la Família (GERF) de la Universitat Ramon Llull ha intentat donar-hi resposta i ha analitzat el grup familiar des de la perspectiva psicològica i psicoeducativa. Una setantena d'estudiants, la majoria psicòlegs, pedagogs, psicopedagogs i treballadors socials, han acudit a aquesta cita estiuenca dins el marc d'activitats universitàries celebrades a la torre de La Tamarita.

El curs *Noves aportacions sobre la família* ha posat sobre la taula aspectes cabdals com la relació entre educació i família, la influència del divorci en els infants, la violència familiar, l'adopció o la integració dels discapacitats.

Una introducció del doctor Carles Pérez i Testor, vicedegà de recerca i doctorat de la Facultat de Psicologia i Ciències de l'Educació Blanquerna, va centrar els objectius del curs que es va cloure el dijous 8 de juliol passat.

En la sessió inaugural, la catedràtica Cèlia Rosich va exposar què és la família i una taula rodona posterior a la seva conferència va abordar el tema des de la psicoanàlisi, el constructivisme, la sistèmica i el model cognitiu conductual.

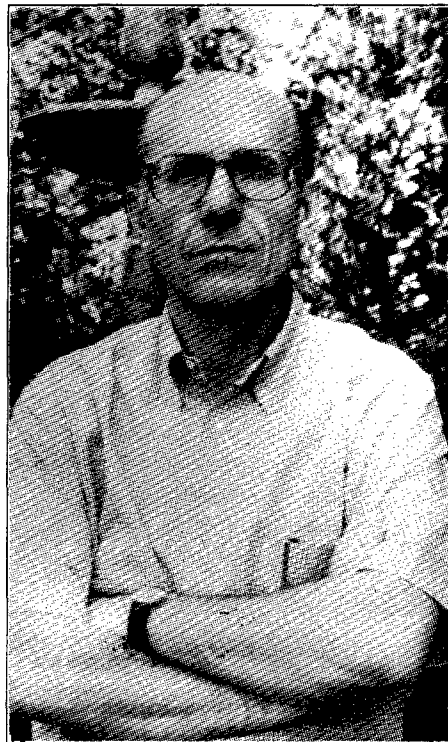
Pel que fa a la vessant educativa, la professora Anna Pagés va referir-se al camp i a les funcions de les pràctiques educatives familiars. Silvia Morón va exposar el tema de les primeres escolaritzacions i Rosa Sellarés va analitzar el repte de la multiculturalitat. Per la seva banda, Emma Casas, va parlar de la perspectiva vocacional, és a dir, del paper orientador que pot tenir la família en la vocació personal de cadascú.

El professor Climent Giné, vicedegà d'innovació i desenvolupament de la mateixa facultat, va fer una exposició sobre el paper que té la família en els processos d'integració. El doctor Climent va especificar que la integració seria «tot procés

mitjançant el qual s'incrementa el nivell de participació social de persones o grups en risc o situació d'exclusió». En aquest sentit, la integració faria esment a col·lectius immigrants, grups marginats o discapacitats. La visió del professor Giné és que la família, com a context bàsic de desenvolupament, té una gran responsabilitat i possibilitat en la promoció de la integració i estimulació d'infants amb alguna discapacitat. Centrant-se sobretot en aquests casos, aquest professor va manifestar que els pares passen per un procés de negació del problema que els duu a una situació d'angoixa i de tristesa i a vegades a una certa desvinculació, però que culmina sempre amb l'adaptació i l'acceptació.

Què poden fer els pares amb fills discapacitats? En aquest curs sobre família, Climent Giné va apuntar algunes possibilitats: adaptar-se a la situació, sensibilitzar-se de les competències que té el fill incrementant el nivell de les expectatives, donar importància a la participació del fill en activitats culturalment valorades, promoure experiències i oportunitats d'integració que permetin a la criatura una integració social, i a nivell familiar potenciar l'acceptació de la diferència.

Giné va suggerir algunes actituds «desitjables» en els professionals que han d'intervenir en famílies amb fills discapacitats, i en va destacar la necessitat d'abandonar el model d'expert, el respecte, l'empatia i

Climent Giné va parlar del paper de la família en els processos d'integració.

l'esperança realista. Així, va explicar que la tasca del professional psicopedagog dependrà de la capacitat que aquest tingui per establir una relació positiva amb les famílies.

Les professores Garcia-Dié, Bruna, Gimena i Gallego van participar en una taula rodona que va tractar la intervenció prenatal, la situació dels discapacitats, el tràmit d'adopció i l'àmbit de la família i el treball.

Els conflictes familiars —infància maltractada, toxicomanies, violència familiar i divorci— van ser els temes treballats respectivament per Isabel Sierra, Anna Vilaregut, Edith Sesmilo i Concepció Palacín en la darrera taula rodona del curs. En la

cloenda, el professor Josep A. Castillo va introduir el tema de l'anomenada *marital quality*, és a dir, una mesura de la qualitat de les relacions de parella. Aquest és un dels projectes en què està treballant el grup que es dedica a l'estudi de la família integrat per especialistes de l'esmentada Facultat de Psicologia i Ciències de l'Educació Blanquerna.

Assessorament familiar

La família és un òrgan bàsic de la societat que està en procés de canvi. Aquesta constatació ha provocat que diverses entitats de casa nostra se'n preocupin i hagin creat grups permanents d'estudi. Un d'ells, el Grup d'Estudi i Recerca de la Família, s'ocupa sobretot de la família, la teràpia familiar i la parella i ha estat l'impulsor del curs d'estiu de la Universitat Ramon Llull. Les línies de treball del grup són bàsicament la intervenció primerenca i la família, la orientació familiar, la intervenció en parelles, el treball i família, el programa de prevenció de trastorns de parella i la crua realitat de la violència familiar. El grup pertany a la Facultat de Psicologia i Ciències de l'Educació Blanquerna i actualment treballa en tres projectes. El primer d'ells analitza la qualitat en les relacions de parella; el segon, fa referència a la intervenció psicològica durant la gestació com a factor optimitzador de l'ajust emocional a la maternitat i el darrer revisa l'impacte del divorci en els fills.

Aquest equip de treball, el responsable del qual és el doctor i psiquiatre Carles Pérez i Testor, ofereix assessorament i direcció de projectes i participa en diferents programes de tercer cicle.

Miriam Díez

La religiositat de la gent de mar

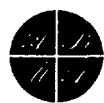
BARCELONA.— El 28 de juny del 1901, per reial ordre de la reina regent Maria Cristina, es declarava el 16 de juliol festivitat de la Mare de Déu del Carme i dia festiu per a la gent del mar. Han passat molts anys, però la devoció a la patrona continua vigent entre pescadors i mariners. «L'home de la mar té una religiositat natural pròpia de qui és a mercè de les forces de la naturalesa», comenta Ricard Rodríguez-Martos, delegat de l'Apostolat del Mar de l'arquebisbat de Barcelona, la Stella Maris barcelonina. «Jo diria que és una festa gairebé del barri de la Barceloneta; els pescadors es barallen cada any per portar la Mare de Déu i també a l'hora de triar el vaixell en què la imatge s'embarcarà.»

El 17 de juliol tenen lloc els actes festius en honor a la patrona, amb el lema «Pare nostre... que esteu en el mar». La tradicional processó sortirà a dos quarts de sis de la tarda de la plaça de Sant Miquel

del Port. Al Moll del Rellotge s'iniciarà a les sis el recorregut per aigües del port; a les set se celebrarà la santa missa, i a les vuit del vespre hi haurà una cantada d'havaneres a càrrec del grup Selectiu de Cantaires.

Amb motiu de la diada, Mons. Carmelo Echenagusía, bisbe auxiliar de Bilbao i promotor de l'Apostolat del Mar per al Dia de la Mare de Déu del Carme, ha presentat

les conclusions de l'Assemblea Nacional de l'Apostolat del Mar celebrada a Santander el mes de febrer. Els reptes plantejats són: establir, als diferents ports, la intervenció de professionals del Treball Social, determinar compensacions econòmiques equitatives per a armadors i tripulants durant els períodes d'aturada del vaixell, crear centres de Stella Maris a tots els ports més importants de la nació i exigir a professionals, institucions i autoritats del mar el respecte rigorós a les aturades biològiques i a la mida de les espècies. (C.M.)

LLAR D'ANCIANS PRUDENCI MIRALLES

Necessitem grans persones per ajudar persones grans

Segur que no ens deixareu sols en aquesta gran tasca humanitària, d'acolliment a persones grans, us diem de tot cor: **molt agraïts.**

Sense el vostre ajut, no ens en sortirem.

Feu, si us plau, el vostre donatiu a qualsevol oficina de "la Caixa" al c/c 2100 0681 09 0100029142. O bé mitjançant un gir postal, un xec nominatiu o, fins i tot, venint-nos a visitar.

Associació Prudenci Miralles per a Ancians
Trafalgar, 39 - 5è - 08010 Barcelona - Tel. 932 681 867 - NIF: G-08862781

«Intentem adaptar-nos a la situació de la gent d'avui»

■ Entrevista a Mons. Soler Perdigó sobre el document «Vers un nou mapa pastoral del bisbat»

BARCELONA.— La gran mobilitat dels diocesans i el progressiu i alarmant envelliment i disminució dels preveres en actiu són factors clau que van portar el Consell Presbiteral, primer, i l'Episcopal, després, a treballar per una

configuració pastoral del bisbat més adient a la nova situació. Amb aquest objectiu, l'arquebisbe de Barcelona, Ricard M. Carles, va nomenar una comissió de preveres presidida pel bisbe auxiliar Carles Soler Perdigó perquè s'en-

carregués de definir una pauta de reflexió. Els treballs han desembocat en un document, *Vers un nou mapa pastoral del bisbat*, que Mons. Soler va presentar en l'última reunió d'arxiprestos, els dies 14 i 15 de juny a Llavaneres.

—Per què un nou mapa pastoral del bisbat?

—Perquè davant dels canvis socials, demogràfics, que s'han produït en aquest temps, calia adaptar un mapa pastoral que ens ve pràcticament de l'Edat Mitjana —amb les modificacions que s'han anat fent a mesura que augmentaven els nuclis de població de d'arquebisbat— tenint en compte tant la nova configuració de les nostres poblacions com les possibilitats de personal que avui dia tenim. Així com un factor completament nou respecte a cinquanta anys enre, que és la gran mobilitat de la gent: hi ha ciutats o barris dormitori, grans centres ocupacionals, urbanitzacions de caps de setmana, etc.

—En aquest sentit, l'estructura de l'arquebisbat seguiria la línia de la societat civil.

—Evidentment. Intentem adaptar-nos a la situació de la gent d'avui i al seu ritme.

—El document distingeix entre parròquies de referència i parròquies referides. Què és una parròquia de referència?

—Una parròquia de referència és una parròquia que concentra, capitalitza d'alguna manera, tots els serveis de l'entorn; és on es coordinen totes les activitats pastorals del grup de parròquies referides a ella. De la parròquia de referència hi ha qui en diu parròquia major.

Un exemple de coordinació és, en aquest sentit, la catequesi dels infants. Si bé les reunions de catequistes on es preparen les sessions es farien en aquesta parròquia de referència, la catequesi es faria allà on fos més còmode i pràctic per als infants: al poble on viuen o bé a la capital de comarca on baixen per estudiar.

—Ja funciona aquest projecte de parròquia com a coordinadora?

—Gradualment, pas a pas, comença a funcionar. Tot i que ja hi ha algunes parròquies que ja s'agrupen entre si, que actuen, doncs, coordinadament, encara no ho fan totes les que més endavant s'hauran de referir a la parròquia principal de referència. A Barcelona ciutat s'han ajuntat algunes parròquies que són regides per un mateix rector. És el cas, per exemple, de Santa Maria del Mar, de Sant Cugat del Rec i de Sant Jaume; totes les activitats pastorals es coordinen des de Santa Maria del Mar, que actua en aquest cas com a parròquia de referència.

—Quins criteris dictaminen quina serà la parròquia de referència?

—El principal criteri és a quin nucli de població es refereix la gent. Les esglésies de les capitals de comarca seran, doncs, parròquies de referència. Evidentment Santa Maria, de Vilafranca del Penedès, és parròquia de referència, així com també ho són Sant Esteve, de Sant Esteve Sesrovires, o Sant Antoni Abat, de Vilanova i la Geltrú.

—A la ciutat de Barcelona els criteris no es compliquen una mica més?

—Sí, però en l'exemple que posàvem abans és evident que Santa Maria del Mar seria la parròquia de referència perquè és molt significativa, no només per la seva bellesa arquitectònica. A altres barris de la ciutat hi ha esglésies parroquials, de vegades simplement per la seva ubicació, on hi ha molta activitat. Una parròquia ubicada en una plaça on hi ha un mercat o bé al costat d'un centre comercial seria, per tant, parròquia de referència.

Qualitat pastoral

—Les parròquies referides no disminuiran en la qualitat pastoral?

—El que volem és que no disminueixi, i precisament per això es pretén que totes les parròquies siguin ateses per aquell mossèn (amb l'ajuda de laics o de religiosos i religioses) que millor pot atendre un àmbit concret. Per exemple, si hi ha un mossèn que té més traça o està més ben preparat per a l'àmbit de la catequesi, interessa que no s'encarregui únicament de la catequesi de la parròquia que té assignada, sinó de la de tot el grup de parròquies que s'agrupen al voltant de la respectiva parròquia de referència. Seguint aquest mateix exemple, un mossèn que estigui més capacitat per a la Pastoral de Joventut seria interessant que es fes càrrec dels joves de totes aquestes parròquies.

—És qüestió de rendibilitzar esforços?

—Sí, cal potenciar les capacitats de les

persones perquè donin tot el que poden donar de si amb l'objectiu de millorar el servei a les persones.

—El rector de la parròquia de referència implicarà la creació d'un nou càrrec?

—No és que necessàriament s'hagi de seguir, però fins i tot està previst en el Codi de Dret Canònic que es formin equips sacerdotals als quals el bisbe designa un responsable perquè, d'aquesta manera, la col·laboració sigui autèntica i eficaç. Seria un càrrec que no tindria per què ser de per vida,

serà tot el que es refereix al despatx parroquial i a l'arxiu i fons documental. Se'n facilitaria així la consulta i la custòdia. Però això no es farà per decret, sinó en la mesura que sigui convenient.

—El document proposa que els rectors de les parròquies de l'entorn resideixin a la parròquia major. Quins avantatges comporta aquesta convivència?

—Hi ha una qüestió a què tots, preveres i laics, hem de ser sensibles: nosaltres som celibataris però no solitaris. Per això, hem de treballar per la qualitat de vida dels

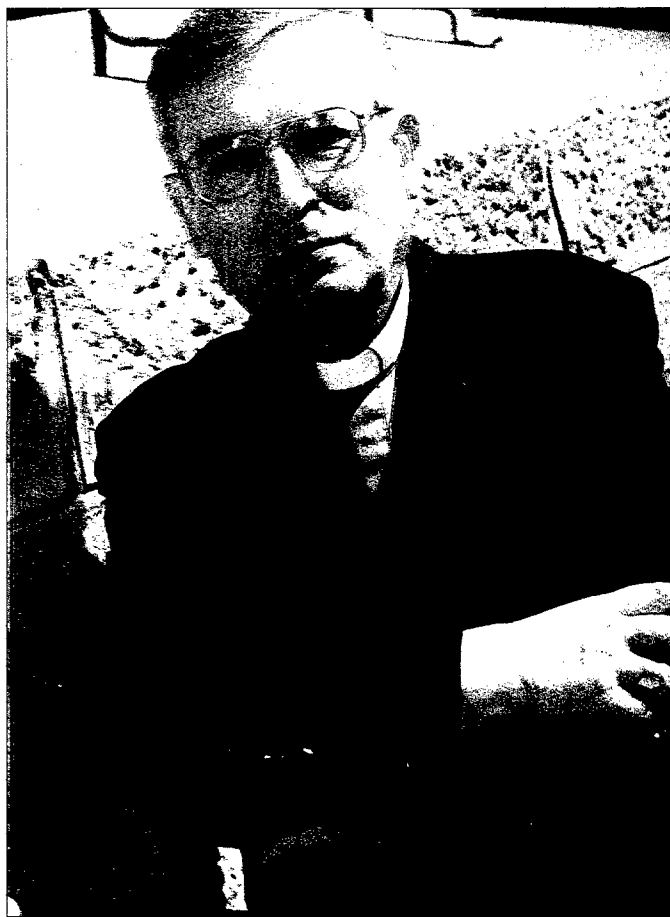
nostres capellans, per una vida mínimament digna. Però no es tracta que visquin en família, perquè a la família hi hem renunciat, sinó que tinguin alguns apartaments on es facilitin un servei comuns. No es pot condemnar la gent a viure sola, perquè la solitud, fora de casos excepcionals, no és bona.

—El toc de sortida per dur el document a la pràctica ja s'ha donat?

—Sí, però cal fer-ho progressivament, amb un gran respecte a les persones, no precipitant les coses i no anant directament a l'objectiu final, sinó anant-hi pas a pas, sempre tenint en compte allà on anem. Els canvis no es fan ni en un dia ni per decret. El nou document no s'ha d'interpretar com ara «el bisbat de Barcelona ha manat això», sinó que el bisbat de Barcelona ha assenyalat ara aquest camí.

—El document indica textualment: «No es tracta, doncs, de suprimir parròquies, fora del cas d'alguna que pràcticament ja no compti amb una comunitat estable de fidels.» Està previst tancar-ne alguna?

—En aquest moment, que jo sàpiga, no n'hem de tancar cap. Amb això s'ha d'anar molt amb compte, perquè, mentre hi roman algú, aquest algú s'estima la parròquia com una cosa seva, perquè és la seva referència històrica i perquè molts d'aquests indrets són el cor de molta gent: la parròquia on el van batejar, on es van casar els seus pares o on és enterrada la seva família. Per això no es tracta de matar res, sinó al contrari, sempre que es pugui s'ha de donar vida.

Mons. Carles Soler Perdigó.

sinó que podria anar canviant de tant en tant.

—Quins seran els serveis pastorals que una parròquia referida continuarà proporcionant a la seva feligresia?

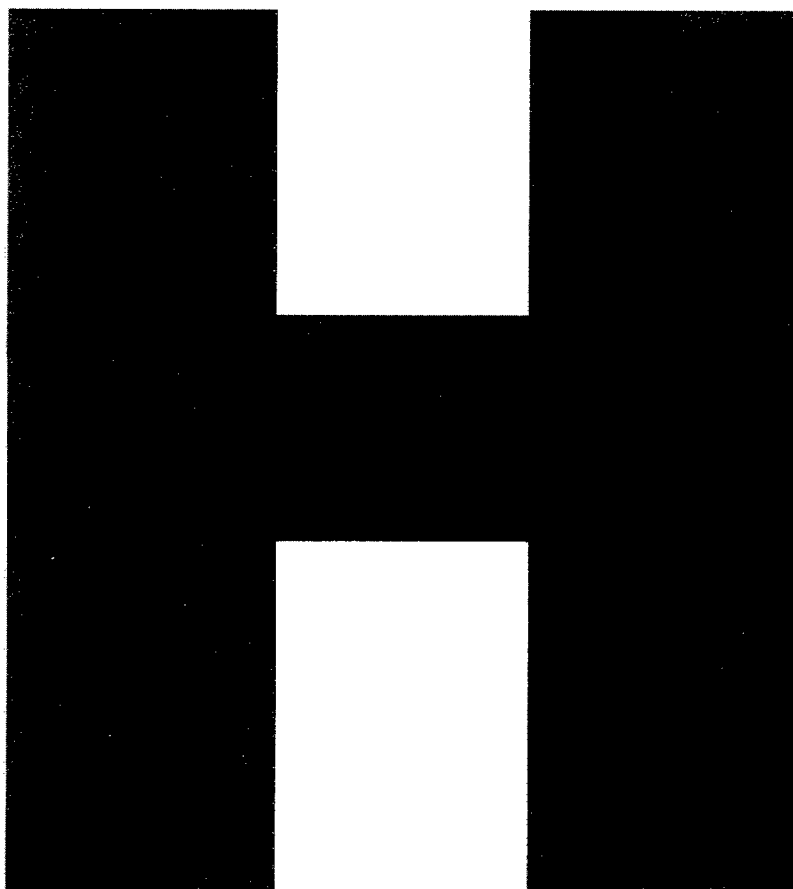
—En principi, tots els que calguin. Cal garantir, per descomptat, als màxims llocs que puguem, l'eucaristia dominical, l'atenció als malalts i la catequesi als infants.

—Quines seran les tasques que des de bon principi es delegaran a la de referència?

—Una cosa que serà bo de passar progressivament a la parròquia de referència

Abans

Ara

CATALUNYA, UN PAÍS QUE CREIX EN SANITAT

De 42 centres d'atenció primària l'any 1981
hem passat a més de 345.

De 107 consultoris mèdics locals al 1981 a més
de 800.

Amb una xarxa de 65 hospitals d'utilització
pública, ja tenim assistència hospitalària a
menys de trenta quilòmetres de casa.

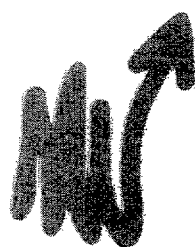
I ara completarem el nou model d'atenció primària
i continuarem facilitant la nova targeta per a
l'accés als serveis sanitaris públics.

I tot això al servei de la gent.

Perquè per créixer cal tenir una bona salut.

**Generalitat
de Catalunya**

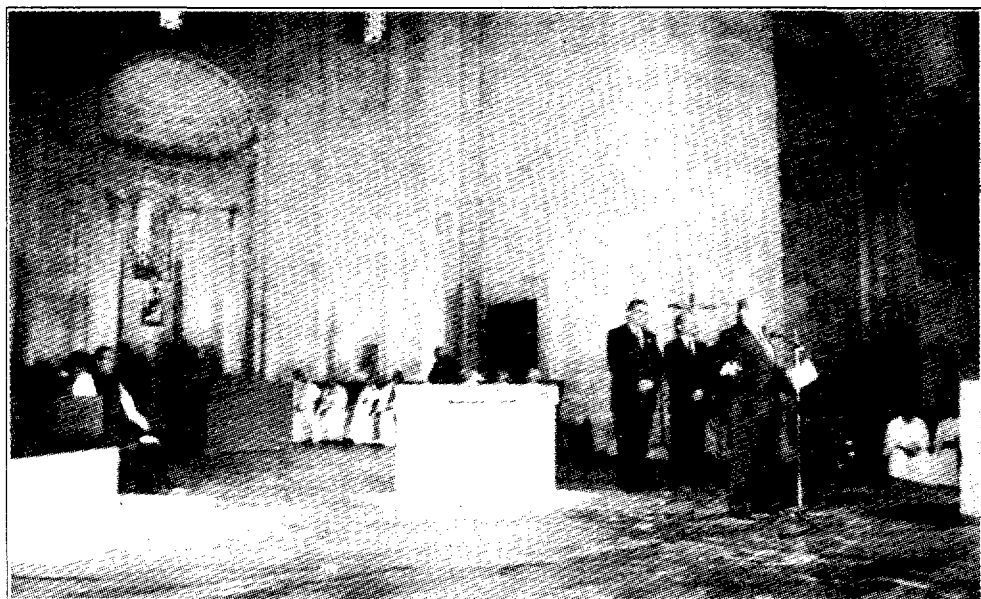
Catalunya,
un país que creix

Urgell

Dedicació de l'altar de la catedral de Santa Maria

■ Inauguració de les obres de consolidació i embelliment del temple diocesà

LA SEU D'URGELL.— El bisbe d'Urgell, Joan M. Alanís, acompanyat del seu presbiteri, diaques i fidels, va oficiar el 24 de juny la dedicació de l'altar de la catedral de Santa Maria d'Urgell. També es va celebrar la inauguració de les obres de consolidació i embelliment del temple diocesà.

Jordi Pujol va presidir la dedicació de l'altar.

El bisbe d'Urgell va esmentar en l'homilia les etapes històriques de la catedral, origen i seu de l'Església diocesana i bressol de la cultura dels urgellencs. El celebrant va ungir l'altar amb el crisma «perquè s'hi manifesti visiblement el misteri de Crist que es va oferir al Pare per donar vida al món».

Assistien a la missa una representació del presbiteri diocesà i dels fidels, el president de la Generalitat de Catalunya i el conseller de Cultura, el president de la Diputació de Lleida i l'alcalde de la Seu d'Urgell. En acabar l'acte litúrgic, els caps de les institucions patrocinadores de les obres van ressaltar el valor del monument i el seu significat religiós i cultural.

L'altar recentment instal·lat al remodelat presbiteri és una ara de 115,5x81x11,5 cm que va ser trobada al claustre del temple durant l'execució de les obres. Els tècnics la classifiquen com una ara preromànica que presenta un fons bastant acusat i orna-

mentat amb una motllura. Porta inscrits diversos noms de personatges i el material és pedra de marbre *cippolino*, jaspiat, material inexistent a la zona.

Salvador Alavedra, que ha estudiat moltes ares d'altar de Catalunya, admira la bellesa de la peça i la data amb anterioritat al segle VIII. Considera que és una peça única i ha estudiat les signatures gravades a la pedra per fixar amb més exactitud la data. Va ser trobada a la galeria sud del claustre la tardor del 1996, amb motiu de les obres de consolidació d'unes columnes.

El valor històric i artístic és evident; algunes persones observen que les mesures són massa reduïdes en el marc de la catedral. Els liturgistes, però, opinen que l'altar únicament ha de ser ara del sacrifici eucarístic. Tothom admira i celebra la nova imatge de la catedral, consolidada, embellida, austera i ben il·luminada.

Antoni Mirabet

TARRAGONA

Cursos de Bíblia a l'estiu

TARRAGONA.— Més de setanta persones participen aquesta setmana en la 26a edició dels Cursos Bíblics d'Estiu que l'Associació Bíblica de Catalunya (ABC) organitza al Seminari de Tarragona. L'activitat que aquests dies viu el Seminari de la ciutat no acaba aquí, ja que també s'estan fent els cursos per a l'obtenció de la Declaració Eclesiàstica d'Idoneïtat (DEI) per a mestres i professors de secundària.

Els Cursos Bíblics d'Estiu van començar el 5 de juliol i finalitzaran el 17.

Durant aquestes dues setmanes s'imparteixen els quatre blocs de què consta el primer curs dels tres que programa l'ABC, amb Joan Ferrer, Josep M. Soteras, Joan Magí i Josep Lluís Arín com a professors. A més, a Tarragona també es pot estudiar aquest estiu el curs de formació permanent sobre *La comunitat cristiana segons el Nou Testament*, impartit per Hilari Raguer. En aquest curs de formació permanent s'hi han matriculat una vintena d'alumnes, mentre que als diver-

sos blocs de primer curs n'hi ha fins a 50 (un nombre que encara es podria ampliar durant la segona setmana).

L'alumnat dels cursos d'estiu està format sobretot per persones de Tarragona i Reus, tot i que també n'hi ha de la resta de Catalunya. L'edat va dels 20 als 70 anys i majoritàriament són catequistes o persones amb tasques parroquials, tot i que entre els assistents també hi ha un important nombre de religioses.

Els cursos de l'ABC, però, no són els únics que acull aquests dies l'edifici del Seminari. L'Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós (INSF), que hi té la seu, programa des de l'1 al 14 de juliol els cursos per a l'obtenció de la

DEI. Hi participen setze persones que volen obtenir el títol de primària i vint-i-sis el de secundària. Són diplomats en Ciències de l'Educació o bé titulats pel mateix INSF. Els cursos tenen una duració de 60 a 90 hores i els imparteixen Maite Cabié i Josep Ponce.

Segons Maite Cabié els cursos proporcionen elements de pedagogia i psicologia de la religió, així com també «ajuden a no confondre l'assignatura de religió amb la catequesi; són dues realitats complementàries». El curs també inclou visites a la catedral i al Museu Paleocristià perquè els futurs professors puguin aprendre a incorporar a les seves classes elements de l'entorn. (G.S.)

Uns 600 pelegrins acompanyen l'Hospitalitat a Lourdes

TARRAGONA.— Prop de 600 persones van participar en el 27è pelegrinatge diocesà organitzat per l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de l'arquebisbat de Tarragona, des del 8 fins al 12 de juliol. Mons. Lluís Martínez Sistach va presidir la peregrinació que enguany tenia com a lema «En camí vers el Pare». Cal destacar que entre els participants hi havia fins a 110 malalts. Com és habitual, el pelegrinatge es va fer en tren, tot i que també es va posar un autocar a disposició dels que preferien aquest mitjà de transport. Pel que fa a l'estada a Lourdes, destaquen tant els actes realitzats amb altres diòcesis —la missa internacional, les processons— com els propis de l'Hospitalitat tarragonina. Entre aquests hi va haver una celebració de l'eucaristia a la gruta, una conferència del mateix Martínez Sistach i una representació. (G.S.)

**EL PRODUCTE QUE LI RESOL
DE DEBÒ**

**EL PROBLEMA
DE NETEJA DE CAMISES I
ALTRES PECES.**

T2000

**Demani'l a la seva drogueria o
supermercat.
Ens ho agrairà!**

Lleida

50è aniversari dels Cursets de Cristiandat

LLEIDA.— La casa de l'Acció Catòlica de Lleida va acollir el 4 de juliol una trobada commemorativa del 50è aniversari de la crea-

ció dels anomenats Cursets de Cristiandat, que van néixer a Mallorca l'any 1949 i que ben aviat van arribar a la diòcesi de Lleida.

El moviment «De Colores», com popularment s'anomenava els cursetistes en referència a la cançó popular que els distingia, va tenir un ampli ressò a la diòcesi de Lleida, on, durant els seus anys de llarga història, va realitzar 114 cursets en què van participar més de 10.000 cursetistes. Els cursets tenien com a indret de celebració l'avui desapareguda Casa d'Exercicis a la Seu Vella de Lleida.

La trobada, a la qual van assistir prop de setanta antics cursetistes, va començar a dos quarts d'onze del matí amb un acte de benvinguda i, tot seguit, una xerrada a càrrec de Mn. Antoni Cerdà, un dels més destacats

sacerdots de «De Colores», natural de Mallorca, encara que resident a la diòcesi de Lleida. Cerdà va fer memòria històrica i vivencial dels Cursets de Cristiandat a Lleida, i va destacar que encara continuen actualment.

La trobada va cloure amb una celebració eucarística que va presidir el bisbe Ramon Malla i que va ser concelebrada pels sacerdots cursetistes lleidatans, el mateix Mn. Cerdà i altres com Ramon Sanmartí i Lluís Pociello.

Josefina Barreu, una antiga i destacada cursetista, ha manifestat que els cursets esdevenien «un gran suport en la fe dels joves, que hi trobaven una autèntica vivència cristia-

na». Mn. Ramon Sanmartí, capellà de l'Hospital Arnau de Vilanova, assenyala que són molts els testimonis de l'eficàcia de la gràcia de Déu a través dels cursets, un mitjà d'evangelització que —segons paraules seves— va resultar molt positiu i eficaç durant cinquanta anys. Finalment, Mn. Lluís Pociello, rector de Santa Maria Magdalena, recorda com aquells cursets van il·luminar els ulls tristos i sense horitzó de moltes persones: «Per tot això cal donar gràcies a Déu per l'obra "De Colores".»

Jordi Curcó

TORTOSA

Noces d'or de Sant Miquel Arcàngel i del seu rector

DELTEBRE/LA CAVA.— El 4 de juliol la parròquia de Sant Miquel Arcàngel va celebrar dues efemèrides: els cinquanta anys de la construcció del temple i les noces d'or sacerdotals del seu rector des del 1955. És Mn. Gabriel Zapater, ordenat pel bisbe Moll l'any 1949.

Va presidir l'eucaristia concelebrada el vicari general, Josep M. Tomàs, en absència del bisbe, que era a Roma. Mn. Tomàs, coneixedor d'aquestes terres filles del riu Ebre, va dir que perquè l'església parroquial sigui un temple de

pedres vives cal que els capellans tinguin un cor d'apòstols. En efecte, Mn. Zapater ha construït un centre parroquial ampli i d'usos múltiples: teatre, cants, catequesi, esbarjo... Ara mateix està ampliant la cabuda del temple cinquante-nari i aixeca parets colaterals. La parròquia ha crescut i es compten ja 7.000 habitants.

En la processó d'ofrenes i al final de la missa, tots els estaments religiosos, civils, culturals i clericals van lliurar un present al rector. En nom del nou Ajuntament, l'alcalde del poble li va imposar la Medalla de la Ciutat.

Cloenda del 25è aniversari de l'Escola de Pares del Clot

BARCELONA.— El 19 de juny es van celebrar a Montserrat els actes de cloenda del 25è aniversari de l'Escola Activa de Pares del Clot. L'acte principal va ser una missa concelebrada a la basilica, presidida pel P. Lluís Armengol, fundador i animador de l'Escola de Pares. L'acompanyaven a l'altar Mn. Lluís Pou, arxiprest de Sant Martí; el P. Francesc Xicoy, rector de l'Escola i Comunitat Cristiana del Clot; el P. Josep M. Elias, i el P. Toni Riera. Abans de l'eucaristia, el P. Sebastià M. Bardolet, abat de Montserrat, va dirigir una salutació als prop de sis-cents assistents a la celebració. (C.C.)

Ramon Malla envia un matrimoni de missió a Tanzània

LLEIDA.— En una emotiva eucaristia de comiat, que va tenir lloc el 3 de juliol, a la parròquia de Sant Jaume de Lleida, el bisbe Ramon Malla, acompanyat pel delegat de Missions, Mn. Carles Sanmartí, i el rector de la parròquia, Mn. Jordi Pardell, entre altres concelebrants, va fer el lliurament simbòlic del Sant Crist a Anna Krutter i Pepe Sanz, un jove matrimoni lleidatà, tots dos professors al col·legi Montserrat dels Germans Maristes, que marxa a missions.

El jove matrimoni anirà a una comunitat que els germans maristes tenen a Tanzània per treballar en la missió durant tres anys.

En la missa de comiat (anomenada «d'enviament») van estar acompanyats per la seva família, amics, per la comunitat parroquial de Sant Jaume, així com pels companys, professors, alumnes i els germans maristes.

El bisbe Malla va destacar la generositat i el lliurament a l'evangeli d'aquest matrimoni, que vol superar fronteres en una vocació missionera com a laics. Actualment, la diòcesi de Lleida té un altre seglar missioner, la lleidatana Imma Llorons, que fa disset anys que treballa a Añatuya, a l'Argentina. (J.C.)

Cloenda de la Temporada 1998-1999

VI Festival Internacional de Carilló de Barcelona

juliol 99

Del 17 al 21 de juliol de 1999, 21 h

Palau de la Generalitat

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Tortosa

Restauen el claustre de la catedral

■ S'actuarà en bigues del sostre, columnes de les arcades i xarxa de sanejament

TORTOSA.— La primera setmana de juliol va començar la restauració del claustre de la catedral de Tortosa. Durant quatre o cinc mesos els manobres i els tècnics ocuparan el claustre, que, per tant, no estarà llest per al primer diumenge de setembre, festa de la Mare de Déu de la Cinta.

Segons han declarat els dos arquitectes responsables, Alfons Llorca, pel Departament de Cultura, i Josep Lluís, per part del Capítol de Canonges, s'actuarà a fons en tres sectors: bigues del sostre, columnes de les arcades

i xarxa de sanejament. L'accés al temple es farà provisionalment per la façana principal; més incòmode atesos els nombrosos esglaons ja una mica deteriorats. L'empresa encarregada de les obres, Urcotex, és la mateixa que ja va renovar les teulades de tot l'edifici amb superfícies planes amb desguassos filtrats i controlats.

Del claustre han fallat moltes bigues que havien estat posades posteriorment i que són de fusta de menys qualitat. La pluja habitual ha fet la resta: caiguda de rajoles i escrostonaments. La raó és que quan es va restaurar després del 1936 no se li va donar un tractament impermeabilitzant.

Quant a les columnes i els capitells, que estan visiblement erosionats, se'n canviaran basaments, capitells i el

fust. Un altre problema rau en el sector del claustre adossat a la nau central: està deformat i pressiona cap enfora mirant el jardí; també hi ha esquerdes. Necessita, doncs, un tractament de reequilibri i contrapès.

El tercer sector de restauració és la pavimentació del sostre amb un tractament d'impermeabilització i desguàs amb xarxa de sanejament.

J. Blanc i Bahima

Estudi i pregària al servei de la fraternitat sacerdotal

TORTOSA.— Els dies 29 i 30 de juny i 1 i 2 de juliol es va celebrar al Seminari diocesà una convivència sacerdotal convocada per la Direcció de la Unió Apostòlica del Clergat de Catalunya i les Balears. Hi van assistir una cinquantena de preveres de totes les diòcesis del Principat. Va animar tots els actes el prevere italià Giuseppe Magrin, president internacional de l'entitat convocant. L'objectiu va ser doble: estudi i pregària al servei de la fraternitat sacerdotal.

Els participants, que tenien una mitjana d'edat de 70 anys, van preguntar a Giuseppe Magrin com aconseguir membres més joves. «Els nous estatuts [aprovats per la Congregació romana del Clergat el 9 d'abril del 1998] són una font d'esperança», va respondre.

A més de les tertúlies, de les visites a la catedral, de l'excursió amb pregària amb les monges cartoixanes de Benifassà, es van pronunciar cinc lliçons magistrals: *Sacerdots: servidors de la trobada amb Crist: verb encarnat i Senyor ressuscitat*, a càrrec de Joan Esquerda; *El nou llibre de la iniciació cristiana dels infants per a Catalunya i les Balears*, a càrrec de Xavier Salinas; Antoni M. Oriol Tataret va explicar un dens esquema de l'encíclica *Fe i raó*, de Joan Pau II, i *Projecte pastoral del Jubileu: una experiència del País Basc*, a càrrec del sacerdot basc Jesús Garay. (J.B.B.)

*a la feina,
al cotxe,
a casa...*

...sempre al teu costat

Estatuts de la Congregació romana del Clergat

Els punts bàsics dels estatuts serien:

*Els membres de la Unió Apostòlica són preveres seculars d'una Església local però posen l'èmfasi en la diocesaneïtat viscuda en comunió amb el bisbe pastor i servidor

*La identitat del ministeri ordenat «té una radical forma comunal, cultiva la comunió eclesial en l'àmbit diocesà fomentant un clima de confiança recíproca entre els germans en el ministeri i de confiança i obediència al bisbe. Universalment dona un testimoni de fidelitat al Sant Pare, principi visible de la unitat de l'Església»

*Es contempla el bisbe com a signe del Crist, cap, pastor i servent. Tots els preveres i diaques, cadascú al seu lloc, viuen en caritat el servei ministerial ordenat

*S'ha dit que en el primer mil·lenni l'Església se centrà en el sagrament del baptisme. En el segon es va viure més l'eucaristia, i ara, a l'inici de la nova centúria, hi ha germans de nous ministeris laicals que brollen del baptisme i la confirmació. Seran homes i dones del món que s'han d'encaixar teològicament i eclesialment amb els tres ministeris clàssics

Noves tecnologies

La Bíblia catalana en CD-ROM

■ Iniciativa de l'Associació Bíblica de Catalunya

Acaba d'aparèixer al mercat un CD-ROM que conté el text complet de la BCI (Bíblia Catalana. Traducció interconfessional), juntament amb un programa de recerca que permet de trobar ràpidament qualsevol paraula, verset o frase, i de moure's fàcilment pel text bíblic.

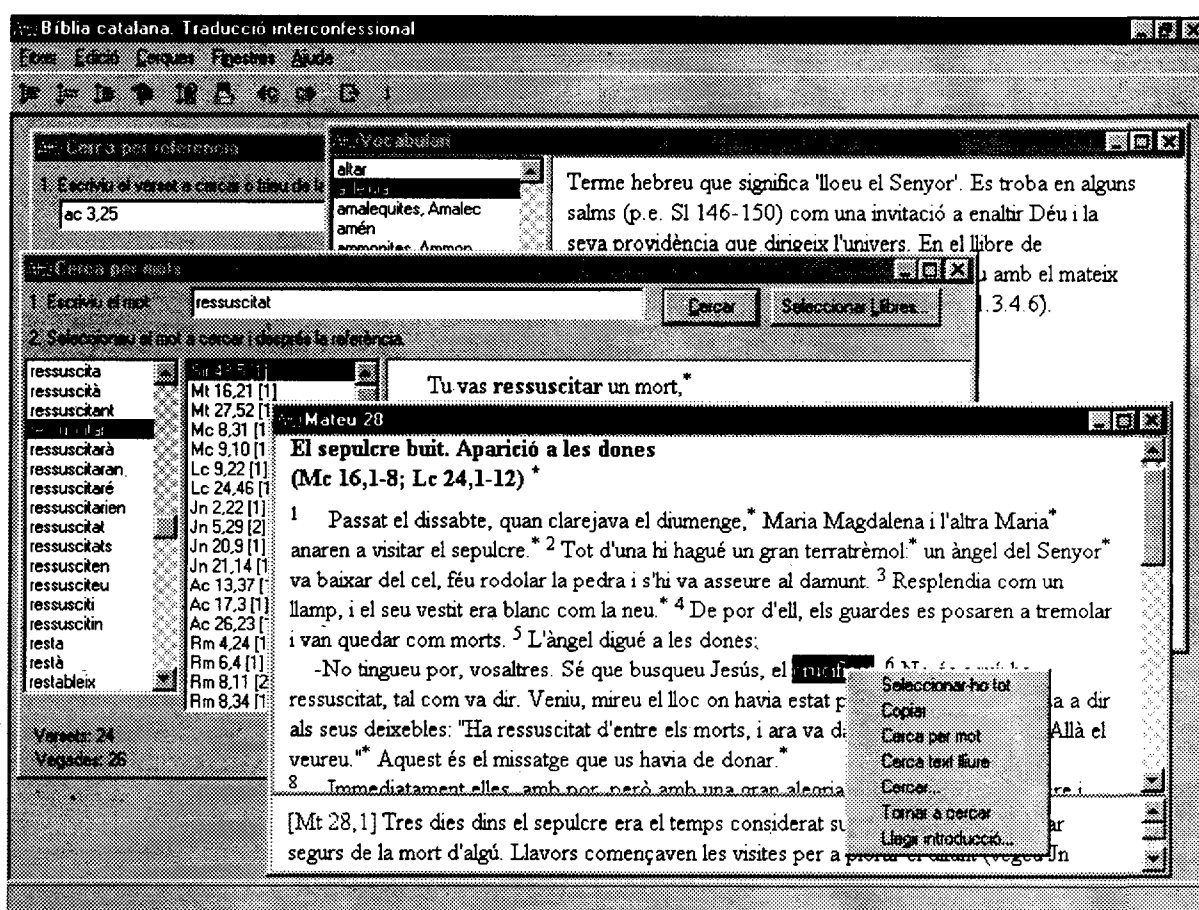
La BCI va ser publicada l'any 1993, i des de llavors se n'han distribuït gairebé 100.000 còpies en els diversos formats i edicions (estàndard, familiar, de butxaca...). La nova versió en CD-ROM que ara es presenta ofereix noves i interessants possibilitats de treball amb el text bíblic, ja que permet d'aprofitar els avantatges de la informàtica.

Aquesta edició informàtica ha estat preparada per l'Associació Bíblica de Catalunya (ABC), que precisament aquest any celebra els 25 anys de la seva creació. L'Associació va néixer per coordinar el treball dels biblistes catalans i té com a objectius principals fomentar la investigació bíblica i la divulgació del text bíblic a tots nivells.

La distribució del CD-ROM de la BCI la realitza l'Editorial Claret i el preu de venda al públic és de 6.500 ptes.

Gemma Morató

Programa de recerca
de la versió en CD-ROM
de la BCI.

Guia d'Internet de l'Església catòlica

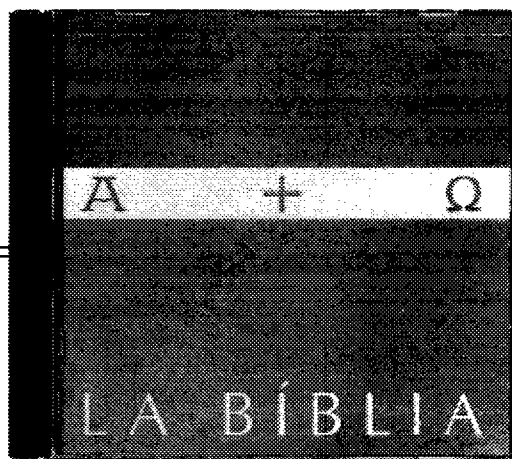
La guia d'Internet de l'Església catòlica conté un recull amb més de 4.000 adreces de pàgines web de l'Església catòlica a l'Estat espanyol, Portugal i a tots els països d'Amèrica Llatina. També pàgines en espanyol o portuguès d'altres països, són webs de diòcesis, universitats, organismes i serveis d'Església.

L'elaboració de la guia ha estat a càrrec del departament d'Internet de l'arquebisbat de Madrid, sota la direcció de Pedro Ortuño en col·laboració amb la Red Informàtica de la Iglesia en America Latina (RIIAL). Es presenta en format de llibre de 512 pàgines i en CD-ROM, ha estat editada per Edibesa.

Segons Mons. Eugenio Romero, bisbe auxiliar de Madrid, aquesta iniciativa és «la demostració més eloqüent de la diligència i promptitud amb què l'Església s'ha situat en un lloc capdavanter en l'ús d'aquest revolucionari mitjà de comunicació».

Característiques principals del programa

- Text complet dels llibres de la Bíblia (BCI: Bíblia Catalana Interconfessional).
- Inclou les més de 24.000 notes a peu de pàgina de la BCI.
- Llista alfabètica dels 27.483 mots diferents de la BCI, amb indicació dels llocs on apareixen.
- Possibilitat de cercar ràpidament en tota la Bíblia o en uns llibres determinats:
 - * Tots els llocs on apareix un mot.
 - * Un verset concret.
 - * Una frase o una expressió.
- Text de les introduccions de la BCI a cada secció i a cada llibre de la Bíblia.
- Vocabulari bíblic de la BCI, amb més de 300 entrades que ofereixen informacions geogràfiques, socials, històriques i teològiques del món de la Bíblia.
- Versió per a PC (Windows 95 o 98).

La maduresa d'una xarxa eclesial

«Posem l'Evangeli en el cor de la cultura digital», aquest és el títol de la 5a reunió continental de la RIIAL (Red Informàtica de la Iglesia en América Latina) www.riial.org, celebrada a Mèxic-Tenochtitlan, del 14 al 18 de juny.

La reunió s'ha organitzat en diferents grups de treball: el de tècnics, per fer arribar als més necessitats la infraestructura informàtica que dona accés a la cultura; el de continguts, per organitzar la gran quantitat d'informació que es genera; el d'anàlisi i perspectives, per analitzar la cultura digital i el seu impacte en l'Església.

En general es vol impulsar el treball d'observació sobre Internet com a eina necessària per a l'Església i s'insisteix i es treballa per adaptar els documents eclesials a l'estil d'un mitjà de comunicació diferent: el de la xarxa.

Valtencir Maldonado
SOI, www.ua-ambit.org/soi/soi.htm

Superar la por del càncer de mama

■ El Grup Àgata treballa en la recuperació de la dona un cop operada

BARCELONA.— L'aparició d'un tumor maligne a la mama de la dona constitueix, independentment de la seva extensió i gravetat, un impacte psíquic capaç de desestructurar totalment el seu equilibri harmònic i afectiu. La imatge corporal es veu profundament afectada i, a partir d'aquí, les seves relacions amb l'entorn. El Grup Àgata és una associació que neix de la necessitat d'agrupar les dones afectades de càncer de mama a Catalunya.

«La nostra finalitat és ajudar-nos mútuament per poder superar els problemes, que van més enllà del camp estricte mèdic, i aconseguir una plena integració a la vida quotidiana», afirma Consol Páez, presidenta de l'associació.

A principis del 1995, un grup de dones operades de càncer de mama, sabent que a Catalunya, a diferència d'altres zones de l'Estat, no hi havia cap associació específica per ajudar les dones que patien aquesta malaltia, van decidir fundar el Grup Àgata. Aquesta associació va néixer de l'experiència personal i la iniciativa i la força d'unes quantes dones.

El càncer de mama s'ha de controlar periòdicament.

Una gran tasca

El Grup Àgata realitza tot un seguit d'activitats adreçades a les seves sòcies, que són prop de 250. El suport a les persones afectades el duen a terme sòcies que fa temps que han superat un càncer de mama i s'han format en cursos de voluntariat, atenció telefònica, Grups d'Ajuda Mútua, etc. amb l'assessorament de la psicòloga del grup.

L'oferta d'activitats de manteniment físic, totes elles realitzades per persones amb la titulació requerida, és molt variada. Les sòcies poden fer relaxació-vitalització, tai-chi o biodansa, i fins i tot ioga, reflexoteràpia, drenatge limfàtic i massatges.

El Grup Àgata també ofereix conferències, xerrades informatives i col·loquis oberts a tothom. Allí es tracten temes mèdics o psicològics, però també n'hi ha de relacionats amb l'aspecte físic o sobre temes culturals.

A l'associació s'ha recollit i classifi-

cat material sobre el càncer de mama i les notes de premsa, notícies, entrevistes, reportatges i articles protagonitzats pel Grup Àgata, que han augmentat considerablement a partir de la presentació del pòster «He perdut un pit, però no estic sola» al Pati Llimona de Barcelona el mes d'octubre del 1997.

Sensibilitzar la societat

Des del començament, la voluntat del Grup Àgata ha estat incidir en la societat per fer-la més receptiva a les reivindicacions d'aquest col·lectiu. «La família ha de conèixer quins són els problemes de la dona que ha estat operada, per així poder-li donar suport en tot moment», explica Consol. En aquest aspecte, després d'una operació de càncer de mama, l'afectada es comença a plantejar un seguit de dubtes i de pors: com s'ha de comportar davant la parella, la família, la gent...

La tasca del Grup Àgata és constant. Una de les lluites en la qual s'han implicat més és en el camp de la recuperació física i psicològica de la dona un cop operada. L'associació va comunicar a la Conselleria de Sanitat la seva disconformitat amb el decret segons el qual, a partir del març del 1997, quedava modificada la subvenció per a les pròtesis externes de silicona.

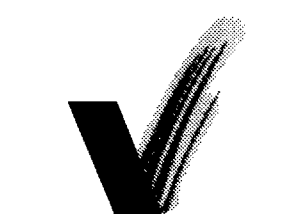
El Grup Àgata pensa que, després d'una mastectomia, la dona té la necessitat de recuperar la seva imatge i sentir-se bé amb el seu cos. I aquest decret suposava un pas enrere per als drets de la dona afectada, que ha de poder obtenir la pròtesi en el moment que li calgui, sense haver d'esperar que passin sis anys. La tasca del Grup Àgata ha donat els seus fruits i les dones afectades tornen a disposar d'una pròtesi cada dos anys, tot i que per obtenir-la han d'abonar 6.000 pessetes.

El Grup Àgata pertany a la Federació

Catalana de Voluntariat Social i al Consell Municipal d'Associacions de l'Ajuntament de Barcelona, dins de l'àmbit de salut. Mantenen, a més, contactes amb l'Associació Espanyola Contra el Càncer i la FEFOC (Fundació per a l'Educació Pública i la Formació Oncològica Continuada). El 1998 han presentat ponències al Dia Internacional per a la Salut de les Dones i al I Congrés de les Dones de Barcelona, a més d'estar presents en el I Congrés Europeu del Voluntariat.

Gerard Redó

GRUP ÀGATA
C/ ENRIC GRANADOS, 137,
PRAL. 1A
08008 BARCELONA
TEL. 934 159 394

Catalunya
Un país de voluntaris

Dóna
Suport
al voluntariat
a través del món
associatiu

Fomenta la
Formació
dels voluntaris

Facilita
Informació

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Institut Català del Voluntariat

MÉS INFORMACIÓ
900 300 500

L'Ulster, una pau tremolosa

Què és primer, l'ou o la gallina? Així es podria resumir, de manera ben senzilla, el problema central que fa penjar d'un fil el procés de pau a l'Ulster. Els unionistes o nacionalistes britànics (partidaris del manteniment d'Irlanda del Nord dins del Regne Unit) diuen: «Sense desarmament, no hi ha govern.» I els nacionalistes irlandesos del Sinn Fein (partidaris de la reunificació política d'Irlanda) contesten: «Sense govern, no hi ha desarmament.» Tenir o no tenir govern representa tenir o no tenir autonomia política i el desarmament consisteix en el fet que tots els grups enfrontats al llarg de trenta anys de guerra civil lliurin les armes. Sense govern i sense desarmament el procés de pau està estancat i tremolós, i amenaça de desplomar-se en qualsevol moment davant de les provocacions dels extremistes d'un i altre bàndol.

Les desfildades d'aquests dies ens donen idea de l'abisme que separa les dues comunitats enfrontades i de la urgència de consolidar la pau. Les filferades, les barreres de vehicles blindats i el desplegament de soldats i policies per evitar topades entre els unionistes i els republicans són una traducció palpable dels murs d'odi aixecats al llarg de trenta anys de guerra civil.

Els mitjans de comunicació habitualment ens parlen de catòlics, que són els republicans o nacionalistes irlandesos, i protestants, que són els unionistes o lleialistes o nacionalistes britànics. Ara bé, cal precisar que la base del conflicte no és religiosa sinó política, social i econòmica, amb unes fortes arrels històriques i culturals i un important component

religiós. És a dir, la realitat és força més complexa que la simplificació d'una paraula o etiqueta.

Esperances bloquejades

Després de tres dècades de conflicte i de més de 3.200 morts, l'acord de pau

la qual s'havia de constituir un govern autònom amb participació proporcional de republicans i unionistes. Aquesta era la sortida política dels acords de pau i la base per iniciar el camí de la reconciliació, de la convivència, de la cooperació entre els antics enemics. Es tracta, ni més ni menys, que de

volen quedar sense defensa, sense armes, fins estar ben segurs que no fan falta. Els acords de pau donen de termini fins a l'any vinent per lliurar l'armament. El Sinn Fein considera una prova de mala fe dels unionistes posar com a precondition a la seva participació en el govern un tema que en els acords de pau se situa en un context temporal més ampli.

Una oportunitat històrica

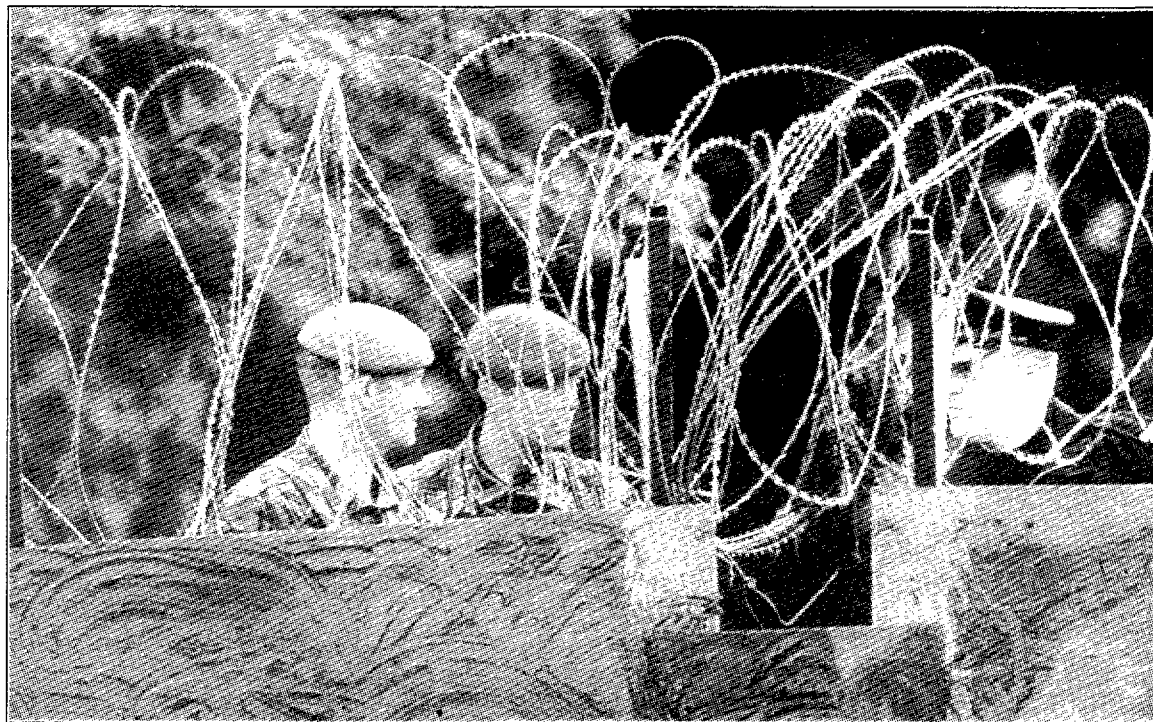
El marge de maniobra dels governs de Londres i Dublín, que actuen coordinadament, és molt estret i finalment els dos primers ministres van formular un calendari per lligar la formació del govern autònom compartit entre unionistes i republicans i el desarmament. I ho van posar sobre la taula amb to de «ho agafes o ho deixes». Els últims dies Blair, per diluir el rebuig inicial dels unionistes, ha anat afegint garanties com la promesa de fer fora del govern autònom el Sinn Fein si l'IRA no compleix el calendari de desarmament i està disposat a sacrificar la seva ministra per a Irlanda del Nord, Mo

Mowlam, i acceptar les exigències dels unionistes que la volen perdre de vista. El 15 de juliol és la data fixada perquè la situació es desbloquegi o retorni al punt zero, a la situació vigent abans dels acords de pau de Divendres Sant. En un article publicat el 4 de juliol passat al prestigiós diari *The Times*, Blair parlava de l'«oportunitat històrica que Irlanda del Nord no es pot permetre de perdre».

Sigui quin sigui el resultat de tants esforços per la pau a l'Ulster, cal rendir homenatge a la feina feta per tots els que han apostat pel futur i, sobretot, al compromís a fons del primer ministre laborista britànic, Tony Blair. A la llarga o a la curta l'esperança de construir un món millor vencerà sobre l'odi generat per un passat d'injustícies i de violències. Des d'aquestes pàgines esperem que sigui a la curta.

Antoni Reig

Periodista i professor de la Universitat Autònoma de Barcelona

El desplegament de soldats i policies és una traducció palpable dels murs d'odi entre unionistes i republicans.

de Divendres Sant del 1998, va aixecar enormes esperances que la violència deixaria de ser el mètode habitual de relacionar-se, que la convivència seria possible entre les dues comunitats, que la reconciliació podria passar de ser un somni a ser una realitat palpable. Quedava obert un nou camí, un nou futur.

Una vegada superats els entrebancs inicials, especialment forts entre els unionistes, un referèndum va donar llum verda als acords de pau i es van celebrar unes eleccions democràtiques que van establir la correlació de forces a partir de

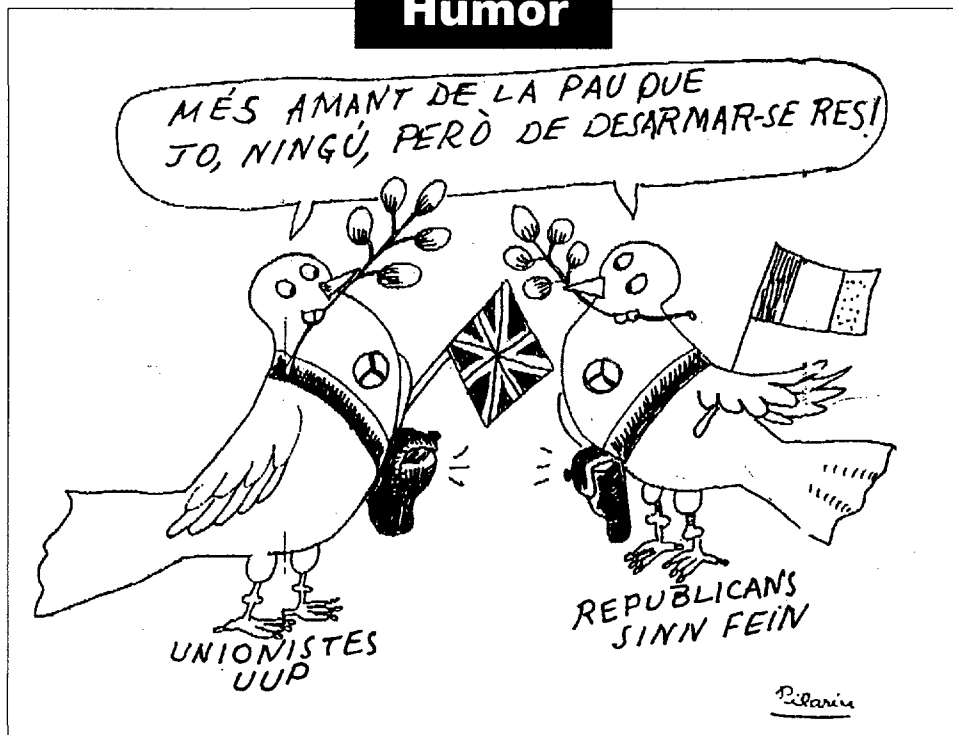
construir el futur tots junts i superar un passat de divisions i de confrontacions violentes. Però, el procés va quedar ràpidament bloquejat en plantejar-se la qüestió abans esmentada, què era primer, si l'ou o la gallina, l'autonomia o el desarmament.

Postures confrontades

Per entendre millor què està passant cal veure les posicions d'uns i altres, dels unionistes i dels republicans. El número dos del principal partit unionista (Ulster Unionist Party, UUP), Ken Maginnis, ha dit: «El que ens demana Tony Blair és ballar descalços sobre trossos de vidre.» Això vol dir que el partit del que ha de ser primer ministre, David Trimble, considera que el primer ministre britànic exigeix massa als unionistes en voler que es constitueixi el govern autònom amb la participació de dos membres del Sinn Fein abans que l'IRA (branca armada del Sinn Fein) lliuri el seu armament. El problema és que després de tants anys d'odi i de violència, els unionistes no es refien gens ni mica del Sinn Fein ni de l'IRA i fins ara han optat per bloquejar el procés polític fins al moment en què la guerrilla nacionalista irlandesa no entregui les armes. Creuen que no es poden asseure a la mateixa taula per governar junts amb els que tenen la pistola amagada sota la jaqueta.

Els republicans tampoc no es refien gens ni mica dels unionistes i la seva opció és veure encarrilat el procés polític abans de desarmar-se, és a dir, no es

Humor

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA BON VIURE

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, servei mèdic, sanitari i humà. Estades per sempre, i per convalescències. Poques places.

Tel. 934 274 453.

societat

«Per una vida on la finalitat no sigui una meta»

■ El sociòleg Alain Touraine va inaugurar la Universitat d'Estiu Ramon Llull

BARCELONA.— L'any acadèmic ha finalitzat amb l'arribada de l'estiu. Les aules es queden buides, i els alumnes universitaris deixen descansar els temaris de la carrera per uns mesos. Ara bé, l'estiu pot ser un bon moment per reflexionar sobre aspectes de la nostra realitat que queden potser allunyats de les assignatures impartides al llarg del curs. Aquesta és la voluntat de la Universitat d'Estiu Ramon Llull, que va encetar la temporada amb la classe inaugural, el 30 de juny passat, a la Facultat de Psicologia d'aquesta mateixa Universitat.

«En tots els països hi ha pobresa i necessitat. És per això que existeix, entre nosaltres, la necessitat de parlar d'integració o de desintegració social», va afirmar Alain Touraine, sociòleg especialitzat en psicologia del treball, durant la lliçó inaugural, que va anar al seu càrrec.

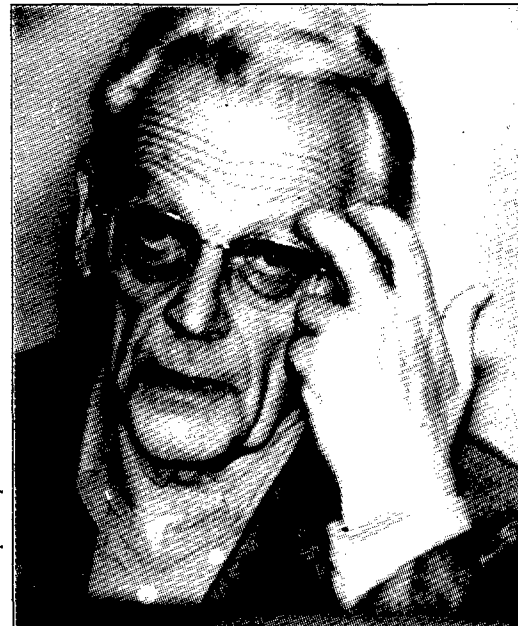
La conferència va centrar la seva atenció en l'aspecte de les capes de la nostra societat que no troben el camí per inte-

grar-s'hi plenament. Touraine va destacar diversos tipus de grups no integrats: els deficientes psíquics i físics, els immigrants, els joves que es troben a l'atur, els drogoaddictes, etc.

«Les respostes institucionals que es donen (els centres o institucions per malalts, drogoaddictes, etc.) tenen un efecte de segregació social i, per tant, accentuen el problema», va afirmar Touraine. Lla-

vors, per on ha de passar la solució? Touraine va apuntar que la integració s'ha de produir per mecanismes d'individuació. És a dir, cada individu ha de poder trobar el seu camí d'integració reconstruint-se ell com a persona, a través dels individus i recursos que li són més propers, creant-se una identitat.

Com a exemple va posar el cas dels joves marginats, els quals només tenen confiança amb la figura de la seva mare, que és l'única persona que els n'inspira. Aquests joves se senten rebutjats per la resta de la societat. Llavors, aquests individus han de replantejar-se, mitjançant les persones properes, la seva vida. Però «una vida on la finalitat no sigui una meta, sinó que pugui augmentar o defensar el caràcter personal de cada dia», va expressar Touraine.

Alain Touraine.

En el món actual, la gent viu una vida mancada de sentit, se sent buida. Per això, s'ha de construir una identitat. Touraine va defensar que han de ser els individus qui otorguin identitat a la societat, i que no sigui la societat que ho faci a la inversa, amb uns individus sense identitat.

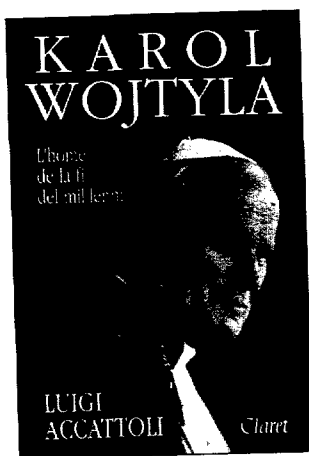
Gerard Redó

Claret

Luigi Accattoli
Karol Wojtyla

La versió catalana d'un bestseller anunciat, publicat a Itàlia el darrer trimestre de l'any passat i que ara tot just comença a aparèixer traduït arreu del món. Aquesta biografia sorprenent de Joan Pau II, al tombant de segle i de mil·lenni —que només podia haver escrit Luigi Accattoli— constitueix una novetat extraordinària del Sant Jordi d'enguany. Luigi Accattoli (conegut ja pels nostres lectors gràcies a la versió catalana del seu preciós llibre «*Quan l'Església demana perdó*») és periodista, expert en temes vaticans, del *Corriere della Sera*. L'autor recorre totes les etapes de la vida de Karol Wojtyla fins a arribar a bisbe i papa, i per tant fins a definir la seva manera tant seva de «fer de papa». Els testimonis personals, els documents recollits tot fent de cronista durant els vint anys de pontificat de Joan Pau II, fets i trobades inèdits, han permès a l'autor d'escriure un llibre de gran efecte i d'agradable lectura.

Festa 17. 352 p. PVP: 2.900 ptes.

Pere Casaldàliga
Encara avui respiro en català

S'ha dit que el català és «un animal que s'enyora». Pere Casaldàliga amb aquest llibre paga tribut a la tradició, i així ho ha volgut fer palès des del mateix títol: Encara avui respiro en català. Només podem esdevenir universals a partir de les pròpies arrels. Si Casaldàliga ha esdevingut universal és perquè no ha renegat mai dels seus orígens. La fe cristiana, en aquest cas, no ha fet sinó il·luminar i eixamplar els horitzons de la seva humanitat.

Daus 86. 192 p.

Roger de Lliria, 5 • 08010 Barcelona
Tel. 933 010 887 • Fax 933 174 830 • A/e: editorial@claret.es

«L'intel·lectual ha de sacsejar la societat»

Aquesta va ser una de les conclusions de la jornada *Perplexitat i paradoxes de la vida intel·lectual* que es va celebrar el 5 de juliol en el marc de la Universitat d'Estiu Ramon Llull. Va ser coordinada per Josep Maria Esquirol i Francesc Torralba, tots dos de la Fundació Blanquerna. Al llarg del dia van intervenir, entre d'altres, els professors Miguel García Baró i Leonardo Rodríguez Duplá de la Universidad Pontificia de Salamanca. En les diferents intervencions es va analitzar la funció de l'intel·lectual en diversos àmbits de la societat contemporània: la vida política, la vida universitària, els mitjans de comunicació i finalment el paper de l'intel·lectual catòlic. Els ponents van coincidir a assenyalar que l'intel·lectual ha de tenir més incidència a l'hora d'il·luminar nous horitzons humans. El contingut d'aquesta jornada es publicarà en un llibre editat per la Fundació Blanquerna i Caparrós Editores. (C.C.)

En el 2002 Montserrat tornarà a tenir un cremallera

MONTSERRAT.— El president de la Generalitat, Jordi Pujol, acompanyat pel conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Pere Macias, va presentar el 29 de juny el projecte de construcció del nou cremallera de Montserrat dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC), que és previst que entri en funcionament el 27 d'abril de l'any 2002. L'acte de la presentació va tenir lloc a la Sala de la Façana del monestir de Montserrat.

A la seva arribada, el president Pujol es va reunir breument amb el pare abat de Montserrat, Sebastià Bardolet. El president Pujol va dir durant la seva intervenció que «Montserrat té un significat molt emblemàtic, religiós i patriòtic i que, per això, mereix l'atenció de tot Catalunya i de manera especial del govern de la Generalitat». També va explicar que cada any hi pugen dos milions i mig de persones cosa que el converteix en el segon destí turístic de Catalunya. Va afegir que

«entre els equipaments de transport pendents hi havia aquest, que ara el govern català amb el projecte que presentem avui es proposa resoldre». Finalment, va anunciar que el 27 d'abril de l'any 2002 es podrà pujar a Montserrat en cremallera. El viatge es podrà fer íntegrament amb transport públic, ja que el cremallera enllaçarà amb la línia de ferrocarril Manresa-Barcelona dels FGC.

El nou cremallera, que és un projecte portat a terme per Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, tindrà com a punt d'origen l'estació de Monistrol dels ferrocarrils i, aprofitant el traçat de l'antic cremallera arribarà fins al costat del monestir. Farà parada en tres estacions: Monistrol-Enllaç, Monistrol-Vila i Montserrat, i podrà transportar 1.350 passatgers cada hora. La inversió necessària està xifrada en 6.616 milions de pessetes distribuïts en els conceptes d'infraestructura i instal·lacions, material mòbil i aparcament. (C.C.)

David 99, una aposta pels valors

■ Milers de joves participen en aquest multifestival cristià

Luis Alfredo Díaz-Britos, cantautor cristià i fundador del Multifestival, va explicar que «el lema d'aquest any s'ha triat perquè l'any passat es va tractar l'evangelització a través d'Internet, que és un tema més sofisticat. Com a contrast, aquest any volíem donar importància a la senzillesa, ja que creïem que és un valor fonamental per al Tercer Mil·lenni». Díaz-Britos es va mostrar satisfet perquè el Multifestival David ha arribat a reunir més de 3.000 persones en els concerts que s'han fet a la catedral de El Burgo de Osma. El cantautor considera que l'esperit del David és la unitat de diferents arts, experiències i sensibilitats eclesiàstiques i afirma que «en una societat com la nostra, molt sectoritzada i compartimentada, parlar d'unitat plural és una aposta important i valenta».

Els organitzadors del Multifestival són grups i institucions eclesials molt variats de tot l'Estat que, animats pel seu fundador, Luis Alfredo-Díaz Britos, des de fa tretze anys reuneixen milers de joves al costat d'especialistes en les diferents branques de la producció artística cristiana. Aquests especialistes, repartits per trenta tallers pràctics, van oferir als assistents poder

EL BURGO DE OSMA.— Del 8 a l'11 de juliol va tenir lloc a El Burgo de Osma (Sòria) el Multifestival David, que congrega músics i artistes d'inspiració cristiana de l'Estat espanyol i de tot el món. El tema de la reflexió de l'edició 1999 va ser «La vida simple, un estil de vida per al Tercer Mil·lenni» en què —a través de conferències i grups de discussió— es va analitzar des d'una perspectiva cristiana el fenomen del consumisme i de l'hedonisme del món actual.

Luis Alfredo Díaz-Britos, fundador del Multifestival David.

«La senzillesa és un valor fonamental per al Tercer Mil·lenni»

aprendre a tocar instruments musicals, formar grups de música, dansa, arts plàstiques, fotografia, ràdio, evangelització, animació de grups i compromís amb els més necessitats, entre d'altres.

El Multifestival va comptar amb intèrprets de música i dansa clàssica, cantautors i grups vinguts del Brasil, Mèxic, els Estats Units, França i Itàlia. Hi va haver també una exposició permanent d'arts plàstiques a la catedral de El Burgo de Osma, on es van exhibir obres de pintors, escultors i fotògrafs cristians.

El David 99 ha estat precedit aquest any per un recés de tres dies. Durant les jornades del festival també hi va haver un espai important per a la pregària. L'últim dia va estar consagrat a la família.

El Multifestival va ser retransmès en directe per Ràdio David i Radio Pax, l'emissora de l'arxidiòcesi de Miami (Estats Units), i des d'allí, a través de Pax Net, una xarxa d'emissores catòliques, a tot Llatinoamèrica. A més dels tallers de comunicació i de ràdio d'edicions anteriors, aquest any també n'hi va haver com a novetat un de dedicat a la televisió.

Marta Puyol

Catalunya
Cristiana
Una xarxa
per a
l'evangelització

Subscribiu-vos-hi ara

només per 11.180 ptes./any

Desitjo subscriure'm al setmanari CATALUNYA CRISTIANA durant un any (52 números)

Edició en català ☐

Edició en castellà ☐

Nom

Cognoms

Adreça

N.I.E.

D.P.

Població

Tel.

FORMA DE PAGAMENT

☐ Amb un únic pagament de 11.180 ptes. per any

☐ Amb dos pagaments semestral de 5.590 ptes.

☐ Domiciliació bancària (Ompliu l'ordre de domiciliació)

☐ Xec nominatiu que adjunto

Senyors,

Els prego que, a partir d'ara, i fins a nou avis, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA".

Titular

Entitat

Oficina

DC

Compte

Data

Signatura del titular del compte

Envieu aquesta butlleta a nom de: **CATALUNYA CRISTIANA (Departament de Subscripcions)**
Puiggarí, 5 - 08014 Barcelona - Tel. 934 905 988 - Fax: 934 902 035

cultura

Velázquez, geni i figura

■ Aquest any se celebra el quart centenari del naixement del gran pintor

Diuen d'ell que era altiu, distant i insolidari amb els pintors del seu temps. Com la majoria dels genis era considerat un home estrany. Alguns experts l'assenyalen com el pintor espanyol més important de tots els temps. En aquest any en què celebrem el quart centenari

del seu naixement (va ser batejat el 6 de juny a la parròquia de San Pedro, a Sevilla, i va morir a Madrid, el 1660, a l'edat de 61 anys), la ciutat que el va veure créixer i la que el va veure morir li reten homenatge especial i organitzen diverses mostres d'art i taules rodones sobre la vida

i obra del qui és considerat el gran mestre de la llum i la perspectiva del segle XVII. La major part de les seves obres les va pintar a Madrid, on va arribar amb 25 anys per esdevenir el pintor de la cort de Felip IV, per la qual cosa molts dels seus quadres són de la família reial.

Una de les màximes ambicions d'aquest geni en l'àmbit personal era la d'arribar a ser algun dia cavaller de l'elitista Orde de Santiago, cosa que finalment va aconseguir amb l'ajuda del Rei. Per pertànyer a aquest Orde calia complir uns requisits molt rigorosos: descendir d'una família noble que no estigués condemnada per la Inquisició, demostrar neteja de sang —no posseir ascendència jueva, mora o conversa—, i cap membre haver exercit oficis manuals, excepte pintors que no cobressin per la seva feina.

L'any 1598 Felip IV va nomenar el pintor candidat per al seu ingrés i, tot seguit, van començar les proves. Es va dur a terme una escurpolsa investigació sobre els seus orígens i activitat artística. Es van interrogar 148 testimonis, entre els quals Zurbarán i Alonso Cano, els quals van mentir en afirmar que abans de ser pintor del Rei, Velázquez no havia practicat la pintura com a ofici ni havia cobrat per aquesta feina. Però els inconvenients van sorgir amb el tema de la seva noblesa i el Rei va haver de sol·licitar dues butlles papals perquè l'eximissin en aquest sentit. Finalment, el 1659, li van concedir l'hàbit de Santiago.

Els organitzadors

Les activitats commemoratives d'aquests esdeveniments sobre el IV Centenari del seu naixement estan en mans d'una Comissió Nacional formada pel Museo del Prado, el Ministeri de Cultura i la Junta d'Andalusia que es va crear el mes de novembre passat. Entre els actes més importants destaca la inauguració, aquest estiu, de les sales que el Museo del Prado ha dedicat a Velázquez i al barroc espanyol.

La mostra de *La Venus del mirall*, actualment a la National Gallery de Londres, amb la de Ticià i Rubens, finalment no s'ha pogut dur a terme per problemes buro-

cràtics. Aquesta obra, una de les més emblemàtiques de Velázquez, no tan sols ha canviat diverses vegades de mans, sinó que el 1914 a la National Gallery una sufragista la va fer malbé a cops de ganivet. Sembla que en represàlia per la deten-

ció d'Emmeline Pankhurst, fundadora de la Unió Femenina Social i Política (1903) i de la qual va ser, en diverses ocasions, companya de presó i de vagues de fam.

Un cop detinguda per l'atemptat contra el quadre va confessar davant del

tribunal que «com que s'atempta contra la vida de les dones, convé destruir les obres que les representen» i afegia que així com es mirava de posar fi a un dels més bells caràcters de dona coneguts, en referència a la seva companya de lluita, ella també volia eliminar una de les obres que més admiració despertava al món.

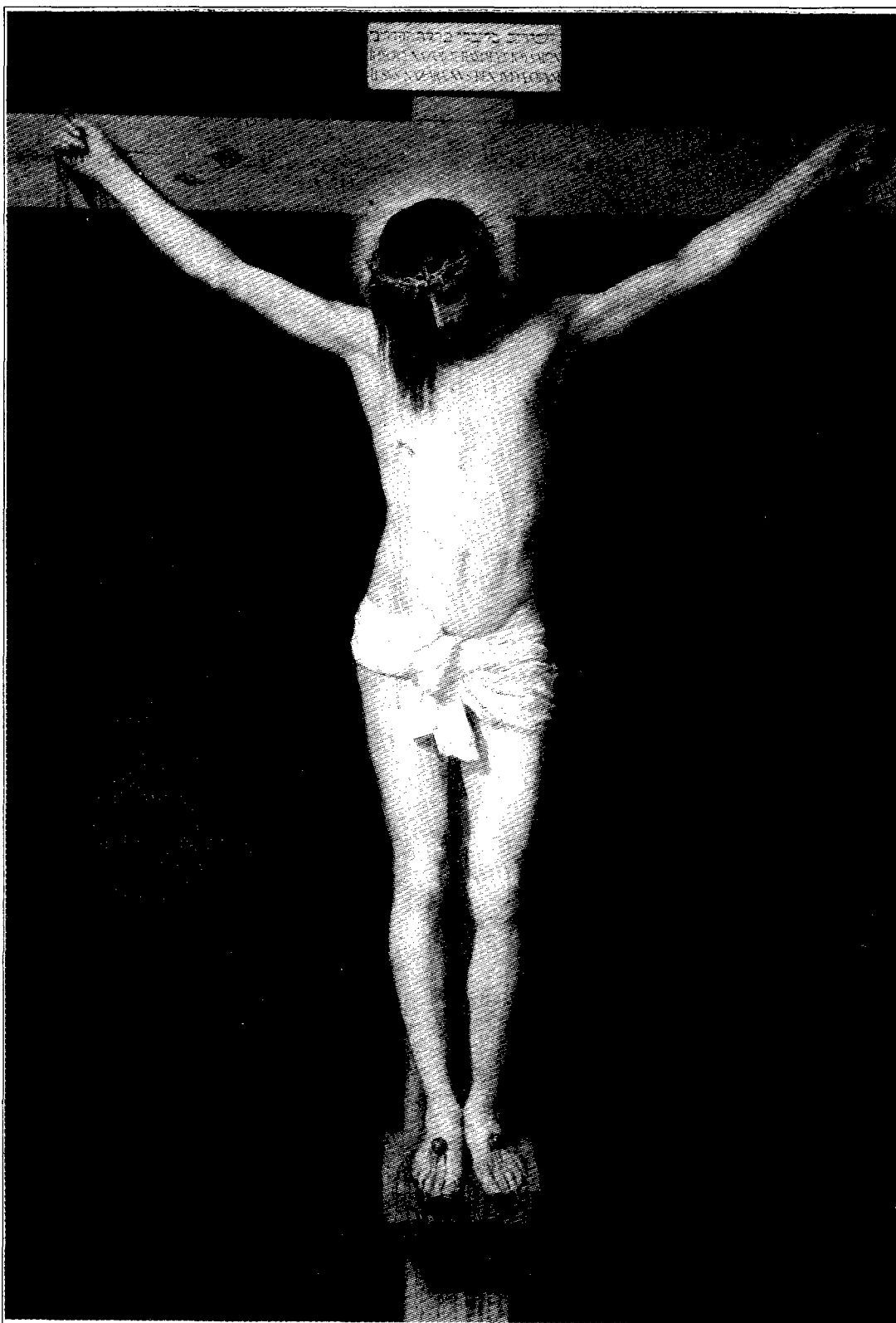
Exposicions dins i fora

Al desembre el Museo del Prado obrirà la mostra *Velázquez, Rubens i Van Dyck, pintors cortesans del segle XVII*, juntament amb la direcció de Belles Arts, posarà en marxa una exposició pedagògica de caràcter itinerant.

La pinacoteca espanyola també vol portar fora de les nostres fronteres aquestes celebracions i per això, a l'octubre començarà a Bonn (Alemanya) una exposició titulada *Velázquez, Rubens i Claudio de Lorena: pintura a la cort de Felip IV*. Per al director de Belles Arts, Benigno Pendás, aquesta iniciativa constitueix «una forma de reflectir la cultura espanyola del XVII a l'estranger», segons va apuntar en unes declaracions oferides a la premsa. La direcció general de Belles Arts estendrà a tot l'Estat espanyol exhibicions sobre la pintura religiosa, els retrats inacabats i els mestres de Velázquez.

A la capital andalusa la commemoració té com a protagonista l'exposició que s'obrirà aquesta tardor al monestir de la Cartuja, *Velázquez i Sevilla*. S'hi recullen obres com *L'aiguader de Sevilla* o *Vella fregint ous* de l'etapa juvenil del pintor. Prop d'un centenar d'obres es podran contemplar a les diferents exposicions, de les quals més de la meitat es troben en museus espanyols, sobretot al del Prado.

A més de les exposicions, les celebracions d'aquest IV Centenari tenen altres fronts, com va ser la reunió, el diumenge 6 de juny, d'un grup d'artistes, escriptors i docents en un estret carreró sevi-

«Crist crucificat», Museu del Prado.

llà, davant de la casa de l'artista, per llegir poemes, tot coincidint amb la celebració del seu bateig fa 400 anys.

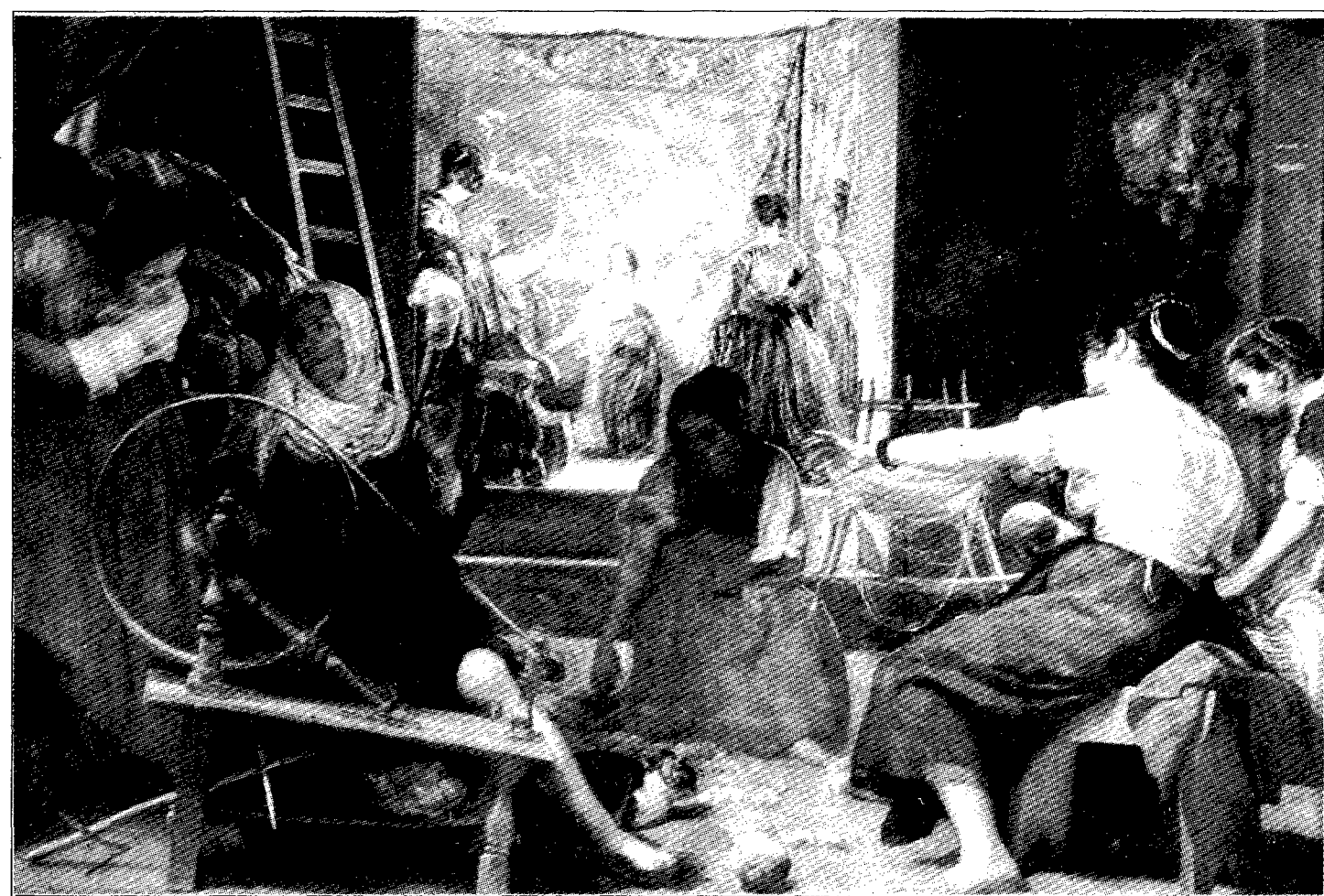
Per llegir

En aquest marc de celebracions també hi ha hagut edicions especials sobre l'artista. Destaquen: *Velázquez*, de Francisco Calvo Serraller, (Editorial Electrea, Madrid 1999, 64 pàg.). Es tracta d'un llibre publicat dins de la col·lecció *Mitos del Arte*. Un altre dels llibres a destacar és *Pintura y sociedad en la España de Velázquez*, d'Isabel Sánchez Quevedo i Miguel Morán Turina, (Editorial Akal, Madrid 1999, 174 pàg.). Es tracta d'una sèrie de textos i documents referits al món de la pintura i als pintors del Segle d'Or espanyol que permet conèixer com eren les relacions entre artistes i clients.

A més d'aquests llibres, se n'han editat molts d'altres sobre la seva vida i obra, de diferents plantejaments i extensió, que ajuden a tenir una idea més aproximada del que va ser i és aquest genial pintor que ha influït en pintors de diferents corrents, des dels francesos del segle XIX fins a altres, com Picasso, que es va inspirar en *Les Menines* per plasmar la seva forma personal de veure-les i crear-ne les seves.

La incògnita de la tomba

I enmig de tots aquests esdeveniments, a Madrid s'intenta desvetllar si les despulles mortals trobades en unes excavacions pertanyen realment a Diego Velázquez. Si es confirma aquesta troballa, seria un immillorable colofó per a aquestes celebracions. Les últimes notícies que es tenen són les assenyalades pels especialistes del Ministeri de Cultura en un informe realitzat fa uns dies. Segons aquest informe, «no existeix contradicció» entre aquestes restes mortals momi-

«Les filadores» o «La fàbula d'Aracne», Museo del Prado.

ficades sota un altar de l'església del convent de San Plácido i els que correspondrien a Diego de Silva y Velázquez. Però els tècnics encara no gosen assegurar que realment les despulles mortals trobades siguin les de l'artista. L'arquebisbe de Madrid ha autoritzat l'exhumació d'aquestes restes, així com els de la dona inhumada al seu costat. L'arquebisbe ha concedit el permís per estudiar els dos cossos a la Conselleria de Cultura de la Comunitat de Madrid.

La problemàtica sobre si són o no les despulles mortals del pintor sevillà, tot i que siguin a primera vista de la mateixa

època, es basen sobretot en què Velázquez no va ser enterrat en aquesta església, sinó a la de San Juan, enderrocada durant el regnat de Josep Bonaparte i no hi ha cons-

tància documental coneguda que les seves restes mortals fossin traslladades cap a un altre lloc.

Manuela Vázquez

Uns quants esdeveniments per tenir present

Entre les exposicions i diferents actes que se celebren enguany amb motiu del IV Centenari del naixement de Velázquez, en destaquem uns quants:

Exposicions:

- VELÁZQUEZ I SEVILLA
Monestir de la Cartuja (Sevilla). Octubre. Etapa sevillana del pintor amb obres de la seva joventut i d'artistes sevillans coetanis.
- VELÁZQUEZ, RUBENS I CLAUDIO LORENA: PINTURA A LA CORT DE FELIP IV
Kunst und Ausstellungshalle (Bonn). Octubre. Un dels plats forts d'aquestes celebracions.
- VELÁZQUEZ, RUBENS I VAN DYCK: PINTORS CORTESANS DEL SEGLE XVII
Museu del Prado (Madrid). Desembre.
- VELÁZQUEZ GRAVAT. MUSEU DE BELLES ARTS (Còrdova) Fins al 17 d'octubre.
- COL·LECCIÓ APelles DE PINTURA ESPANYOLA DEL SEGLE D'OR
Museu de Belles Arts d'Astúries. Palau de Belarde (Oviedo). Des del 20 de maig. Hi predominen els quadres de temàtica religiosa de Velázquez, el Greco, Murillo, etc.

Conferències:

- VELÁZQUEZ I EL SEU TEMPS
Simposi internacional que tindrà lloc a Sevilla la propera tardor.
- ART A LES CORTS EUROPEES A L'ÈPOCA DE VELÁZQUEZ
Congrés internacional que se celebrarà a la Fundació Barrié de la Maza, a Santiago de Compostel·la, el mes de desembre.

SEGONS PLATS

Capsetes farcides

Ingredients:

1 pa de motlle gran	una copeta de xerès
1 ronyó de vedella	farina
2 cullerades de puré de tomàquet	oli
	sal i pebre

FORN DE PA - PASTISSERIA

MAGDALENES
SENSE
GLUTEN PER
A CELÍACS

Plaça Trinitat, 14
Mare de Déu de Llorda, 63
Ausona, 89
Bartrina, 52-54
Tel. 933 453 678 - 08033 Barcelona

Josep M. Gavín completa els trenta volums de l'«Inventari d'esglésies»

■ El conseller de Cultura va presidir l'acte de presentació al Palau de la Generalitat

BARCELONA.—«La millor col·lecció que tinc és la gran colla d'amics que avui han vingut i que m'han donat suport aquests anys.» Amb aquestes paraules, Josep M. Gavín, va agrair la presència de les 500 persones que van assistir a la presentació dels 30 volums del seu «Inventari d'esglésies», que va tenir lloc l'1 de juliol al Palau de la Generalitat. L'arxiver Gavín ha completat d'aquesta forma el projecte de la seva vida: inventariar els 26.000 edificis religiosos existents a Catalunya.

Aquesta iniciativa és única al món, ja que no consta cap altra persona o institució que hagi classificat tots els llocs sants d'un país. Josep M. Gavín ha dedicat més de 40 anys a recórrer Catalunya pam a pam. D'aquesta forma ha aconseguit classificar 26.444 edificis religiosos —des de les catedrals, fins a les capelles o ermites més petites— i ha fet 243.000 fotografies. Segons Gavín, viatjar per tot Catalunya li ha suposat un esforç, però el que li ha resultat més difícil ha estat classificar tots els edificis.

La Generalitat de Catalunya li va agrair aquest valuós patrimoni documental, se-

gons va manifestar el conseller de Cultura, Joan M. Pujals, que va presidir l'acte al Palau de la Generalitat. La presentació de tota l'obra de Gavín va anar a càrrec de l'historiador Josep M. Ainaud de Lasarte, el germà del qual, Joan Ainaud, va prologar molts dels llibres de Gavín. «Joan Ainaud em va orientar molt sobre la forma de fer el meu treball. El considero el meu mestre, per això ara que ell no hi és, li he demanat al seu germà que presentés el conjunt de la meua obra.»

Josep M. Ainaud de Lasarte en el seu parlament va destacar la feina de Gavín que «amb el seu esforç i dedicació ha

Josep M. Gavín, al centre, en un moment de l'homenatge.

substituir les institucions quan aquestes no existien o no podien fer aquesta feina». Ainaud de Lasarte va destacar la disponibilitat de Gavín per deixar consultar el seu arxiu a tots els interessats.

La feina de Josep M. Gavín, resident a Valldoreix, ja havia rebut el reconeixement de diverses institucions: és quatre vegades rècord Guinness per haver estat l'única persona que ha fet un inventari d'aquestes característiques, per haver trepitjat tots els pobles d'un país —fins i tot els 214 que ja han desaparegut—, per haver estat l'arqueòleg que ha descobert més monuments (62 esglésies soterrades), i per tenir més estampes de sant Josep (més de 40.000 de fitxades). Gavín va obtenir la Creu de Sant Jordi el 1984, i segons la Unesco té l'arxiu privat més complet de tot Europa. L'arquebisbat de Barcelona també li va concedir una distinció fa dos anys per la seva aportació a l'Església catalana.

Però Gavín no s'atura, té molts més projectes en marxa. D'aquí a un parell d'anys espera poder publicar un nou vo-

lum de la col·lecció —que serà el 31— amb totes les modificacions que afecten la seva obra, com les noves esglésies que s'han construït o aquelles que han hagut de tancar. Gavín també treballa en altres arxius: té catalogats més de 50.000 personatges cèlebres catalans, edificis d'arquitectura civil de Catalunya, i un arxiu molt ric en marededús de tot el món amb més de 37.000 estampes diferents.

Josep M. Gavín ha dedicat tota la seva vida a un projecte, a un somni, i ara li agradaria que aquest somni tingués continuïtat amb la Fundació Gavín ara que encara és viu. Un lloc on es pugués guardar i consultar tota la seva feina, però amb la certesa que el seu projecte és un projecte de futur.

Per poder continuar la seva obra, Gavín demana a les persones que tinguin estampes religioses o material valuós per als seus arxius que contactin amb ell al telèfon 936 742 570, o que les enviïn a l'Arxiu Gavín. Av. Mas Fuster, 57. 08190 Valldoreix.

Glòria Carrizosa Servitje

Forma de preparació

Talleu el pa de motlle amb un ganivet ben esmolat en quatre peces iguals, traieu-ne la crosta i buideu-lo per formar quatre capsetes de pa (sense tapa i sense base). Les parets d'aquestes capsetes han de tenir un gruix d'un centímetre i mig. Fregiu les capsetes a la fregidora o en una paella fonda amb l'oli ben calent, fins que estiguin ben daurades.

Escorreu-les i reserveu-les.

Netegeu el ronyó, talleu-lo a trossets i poseu-los a la paella amb una mica d'oli; tapeu-la i deixeu-ho uns vuit minuts. Retireu-ho del foc i escorreu tot el suc.

En una altra paella poseu una mica d'oli i quan estigui calent afegiu una cullerada de farina i el tomàquet, barregeu-ho bé i fregiu-ho tres minuts. Afegiu el xerès i el pebre i remeneu-ho una mica. Afegiu els trossos de ronyó i fregiu-ho cinc minuts més. Retireu-ho del foc i repartiu-ho entre les capsetes a parts iguals i poseu-les cada una al mig d'un plat. Al voltant podeu decorar-ho de moltes maneres: amb enciam tallat molt fi, amb bolets, etc.

Nota: l'única dificultat per fer aquest plat és trobar pa de motlle sencer, ja que tot el que es pot trobar ara és de fabricació industrial i ja ve llescat. Si el podeu aconseguir, però, quedareu molt bé fent aquest plat tan bo i vistós.

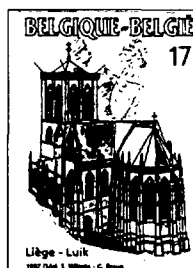
SEGONS PLATS

FILATÈLIA

per Enric Graupera

Basílica de Sant Martí a Lieja

Bèlgica va emetre el 1997 un segell amb la imatge de la basílica de Sant Martí de Lieja. La seva història es remunta a l'any 965, quan el bisbe Eracle va voler fundar una catedral sobre la carena del Publémont, a Lieja. El seu successor, Notger, va fer construir la nova catedral enmig de la vall, al lloc on el bisbe de Maastricht, sant Lambert, va ser assassinat. El santuari, que després es convertiria en església col·legial, estava dedicat a sant Martí. El 1246 aquesta església va tenir un paper important en la institució de la festa del Senyor (posteriorment, festa de l'Eucaristia). Incendiada el 1312, l'església va ser reconstruïda a partir del 1511. El papa Lleó XIII la va elevar el 1886 a la categoria de basílica menor.

Llibres

60 anys després

Joan Villarroya ha estudiat amb una gran minuciositat els espantosos bombardejos a què va ser sotmesa Barcelona, durant la Guerra Civil, que va causar milers de morts i de ferits. Les seves conclusions, basades en els documents i les enquestes orals, són absolutament irrefutables i mostren fins a quin punt els avions «nacionals», italians o alemanys procedents de Mallorca van castigar Barcelona i altres llocs de Catalunya. Les llistes de morts que inclou, fruit d'una investigació pacient, i l'impressionant mapa dels llocs de Barcelona bombardejats, són més que suficients per convèncer els qui s'obstinen a pensar que els bombardejos eren limitats i només atacaven objectius militars. (C.C.)

Joan Villarroya, *Els bombardeigs de Barcelona durant la guerra civil (1936-1939)*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Barcelona 1999, 287 pàg.

Gaudí, un gran arquitecte

En aquest llibre Joan Castellar-Gassol escriu una biografia detallada de Gaudí, on s'analitza la figura i la vida excepcional d'aquest arquitecte, creador d'un estil arquitectònic únic al món. L'edició de butxaca està molt ben presentada. L'autor del llibre va estudiar Ciències Polítiques a Madrid i més tard ho va fer al Ruskin College d'Oxford a Anglaterra. Ha treballat al *Reader's Digest* i al *Cambio 16* i ha col·laborat a *Les lettres Nouvelles* (París) i, entre d'altres, al diari *Avui*. El llibre recull que el 7 de novembre del 1982, el papa Joan Pau II va visitar Barcelona i va dir: «L'Església és la llar universal de la família de Déu, la vostra llar. És aquesta realitat misteriosa que vol ser expressió visible d'aquest magnífic Temple de la Sagrada Família de Barcelona, degut a la inspiració del pare Josep Manyanet i obra d'art del genial mestre Antoni Gaudí.» (C.C.)

Joan Castellar-Gassol, *Gaudí, la vida d'un visionari*. Edicions de 1984 Barcelona 1999, 143 pàg.

L'experiència evangèlica

Amigos de Dios és un llibre escrit pels qui desitgen compartir l'experiència evangèlica de viure centrats en Crist. El sacerdot franciscà Esteban Sala ajuda el lector a endinsar-se en el misteri que s'endevina darrere les tres paraules del títol. És una valuosa ajuda per assaborir el que és l'amistat amb Déu. Un dels darrers apartats del llibre està encapçalat amb aquest disseny: «Vull ser el teu amic.» Aquí apareix la clau i el sentit d'aquesta obra en la col·lecció Pequeña Fuente: mantenir viva la set de tots aquells que vull que siguin amics de Déu. El P. Esteban Sala, com a bon expert en l'animació d'exercicis, recessos i comentaris radiofònics, aconsegueix mantenir viva aquesta set, amb un estil directe, clar i senzill.

Esteban Sala, *Amigos de Dios*. Editorial Paulinas, Colección Pequeña Fuente Madrid 1999, 87 pàg.

Sentir Déu a prop

Aquest és un llibre que obre els ulls i les orelles per trobar i escoltar Déu invisible i silenciós, que ens espera en cada cantonada i racó de la vida. Segons el bisbe Ramón Buxarrais, que ha prologat el llibre, el lector atent s'adonarà del filó evangèlic que travessa tot el llibre: «Deixeu estar els infants. No els impedi que vinguin a mi, perquè el Regne del cel és dels qui són com ells.» Ynaraja escriu amb la profunditat d'un infant «savi» partint de les persones, els esdeveniments i les coses que semblen insignificants i amb les quals compartim la vida de cada dia.

Buxarrais afirma que si el Senyor tornés... és possible, molt possible que ens parlés com Ynaraja escriu. (C.C.)

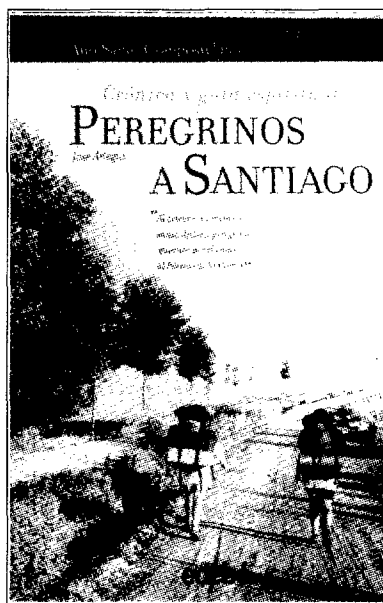
P-J Ynaraja, *Si el Señor volviera, tal vez...* Colección Pedal, Ediciones Sígueme, Salamanca 1999, 248 pàg.

Pelegrins a la recerca de la casa paterna

1999 és l'Any Sant Xacobeu, l'últim del mil·lenni. Milers de persones s'acostaran a Santiago de Compostel·la, ruta secular de convivència, de cultura, d'art, però sobretot, ruta i camí de fe. L'autor del llibre, José Arlegui, afirma que el primer pelegrí a Santiago va ser un creient. El creient ha estat sempre un pelegrí cap a una meta per aconseguir, Déu. El creient és un home en camí, afirma l'autor del llibre. Aquest explica la seva experiència com a pelegrí ja que va fer el camí a peu des de Somport fins a Santiago, caminant prop de 900 quilòmetres, l'Any Sant Xacobeu del 1976. José Arlegui explica que l'experiència va ser gairebé un peregrinar en solitari que convidava a entrar en una dimensió espiritual. (C.C.)

José Arlegui, *Crónica y guía espiritual. Peregrinos a Santiago*. Editorial edebé, Barcelona 1999, 199 pàg.

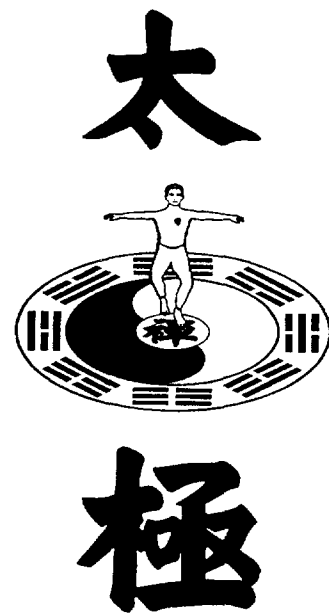

«Mai no posseeixis més del que puguis fer servir.»

TERTÚLIA AMB PETER Y ANG:
«MISMIDAD, EL CAMINO Y LA PALABRA»

Entrada gratuïta el dissabte
17 de juliol a les 18.30 hores.
Informació: Tel. 934 562 331.

TAI - TXIZEN CRISTIÀ
Rincón del Silencio
c/Floridablanca, 133, baixos - 08011 Barcelona

El llibre de la setmana

Creients i conscients

Per a molta gent la gran quantitat d'incògnites que comporta la creença en si mateixa resulta una muntanya inaccessible. Per a d'altres, tan sols és una excusa per dissimular la mandra d'abordar qüestions que a vegades representen un canvi radical de vida. Perquè la fe compromet, i representa un estil de vida conforme a la Paraula viva de Jesús.

Aquesta és la raó que fa interessant aquest llibre de l'arquebisbe de Sevilla, monsenyor Carlos Amigo Vallejo. Com a pastor experimentat sap on poden perdre el rumb les seves ovelles. I les busca allà on sap que les trobarà. A l'orografia de la vida podem trobar el llop, l'esbarzer, o el barranc on menys ens ho esperem. I monsenyor Amigo ho ensenya amb paraules senzilles, amb la pedagogia del qui sap el que s'ha de creure, i ajuda a trobar una resposta als interrogants que es poden presentar. I n'ha trobat cent.

La seva pedagogia és clara, i en deu apartats repassa des de les preguntes sobre Déu —transcendentals—, fins a les relacionades amb la superstició, l'esoterisme, la reencarnació i els horòscops.

Aquest és un bon llibre per a molta gent que discuteix de religió i, al mateix temps, ho fa sense cap més fonament que allò que diu la gent, o allò que comenta l'iconoclasta de torn, que gairebé no sap de què parla. I les respostes a aquestes cent preguntes tenen un valor catequètic inapreciable, tant en l'àmbit teòric com en el pràctic, perquè monsenyor Amigo no defuig cap tema.

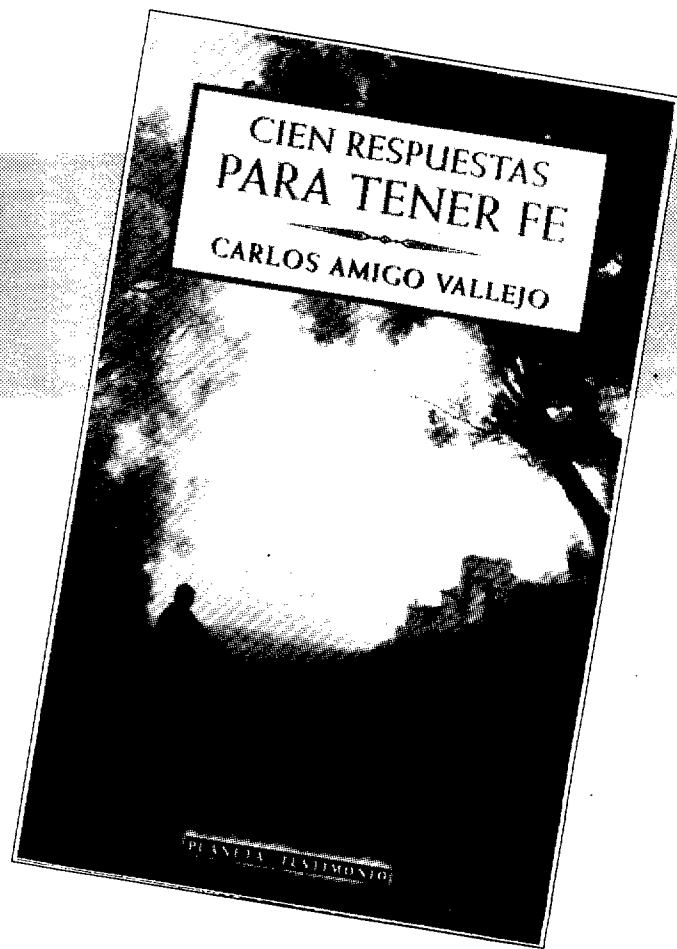
És evident que l'autor no intenta fer desaparèixer els misteris de la fe cristiana. Però sap aproximar-s'hi, i dóna raó de les conseqüències que se'n deriven. I tots sabem fins a quin punt cal desbros-

Carlos AMIGO VALLEJO,
Cien respuestas para tener fe.
Planeta+Testimonio, Barcelona 1999,
221 pág.

sar els camins de la creença, per no confondre el que és accidental amb el que és essencial.

Les cent respostes són molt concretes, i estan exposades amb brevetat. Potser caldrà més aclariments per als qui un enunciat senzill, tot i que sigui ben clar, no és suficient, però el text de monsenyor Amigo facilita l'entrada a una anàlisi més profunda de les qüestions. El primer pas el dóna ell, el segon l'ha de fer el lector preocupat o interessat.

No obstant això, cal tenir en compte —i això és essencial—, que en assumptes de tanta transcendència, i tan colpidors com els que es plantegen en qüestions de fe, no n'hi ha prou amb una resposta aclaridora. I la lectura de *Cien respuestas para tener fe* convida a prendre's les qüestions molt seriosament, i deixar de banda d'una vegada per sempre la frivolitat dels que creuen que es pot ser teòleg coneixent només els enunciats de la problemàtica, massa sovint deformada per la ignorància, la superficialitat o la dialèctica negativa dels que

els pronuncien o els escriuen.

Aquest text ja forma part dels que han de ser clàssics en la nostra literatura catequètica, i ens agradaria veure'l difós, no tan sols a les llibreries especialitzades, sinó, fins i tot, als

quioscos de les estacions, com els escrits vulgars dels que ataquen la fe cristiana en nom del sensacionalisme i d'un periodisme manipulador i anti-religiós.

Cristóbal Sàrrias

La sardana i la dansa

XII Aplec Internacional de la Sardana i Grups Folklòrics

El 7 i el 8 d'agost se celebrarà a Lausana (Suïssa) el XII Aplec Internacional de la Sardana i Grups Folklòrics organitzat per Adifolk (Associació per a la Difusió del Folklore), conjuntament amb el Centre Català de Lausana.

Els actes previstos són: el dissabte al matí, sardanes i grups folklòrics, la recepció i un dinar oficial a l'Ajuntament i a la tarda, continuació de la festa; el diumenge al matí, sardanes.

Els grups participants són: la colla castellera Bordegassos de Vilanova i la Geltrú, el grup de cavallets de Manresa, els Diables de Montornès del Vallès. Els esbarts: Sant Martí, de Torrelles de Llobregat; Agrupació Folklòrica Igualadina, d'Igualada; l'Esbart Sant Genís, de Taradell; els Falcons de Piera. Els gegants d'Anglès, Vallgorguina, Ribes de Freser, les Borges del Camp i de l'Associació de Veïns de la Sagrada Família de Barcelona. Els grups sardanistes: Oreig, de Barcelona; Bell Esplai, de Valls; grup de música tradicional, De Soca-rel i la cobla Vila d'Olesa. Hi ha la possibilitat de participacions noves encara pendents de confirmar.

Fins al moment, l'aplec internacional de cultura popular ha tingut lloc a Holanda (1988, Amsterdam), França (1989, París; 1991, Tolosa de Llenguadoc; 1994, Marsella; 1997, Tolosa i Ceret); Suïssa (1990, Zuric); Bèlgica (1992, Brussel·les); Itàlia (1993, Florència); Alemanya (1995, Hannover); Luxemburg, 1996; Àustria (1998, Innsbruck) i aquest últim a Suïssa.

Josep Ventura

BALCLI'S
SALA DE SUBASTAS

DES DE 1979

932 175 607
932 377 663

**COMPRAVENDA DE PINTURES I ANTIGUITATS
AL COMPTAT**

PINTURA CATALANA I ANTIGA
MOBLES
JOIES I PLATA...
ANTIGUITATS

**VALORACIONS PER A TESTAMENTÀRIES.
GESTIÓ DE VENDA**

**VALORACIONS GRATUÏTES PER A SUBSCRIPTORS,
CONGREGACIONS I PARRÒQUIES**

C/ ROSSELLÓ, 227 - 08008 BARCELONA

Troballa de pintures rupestres al Sàhara

És cosa sabuda que el Sàhara no era pas un desert ara fa uns 10.000 anys. La seva dessecació és relativament recent i per això no ens ha de fer estrany que els prehistoriadors ens diguin que hi havia població humana durant els períodes paleolític i neolític. Això ho demostren els estudis arqueològics de restes de fauna i flora, i sobretot les pintures rupestres trobades en algunes coves, que proporcionen dades sobre alguns punts de la vida d'aquella primitiva població, que probablement seria de raça negra, anterior al poble berber.

Doncs bé, hem de donar la notícia de la troballa feta ara, recentment, per un equip d'arqueòlegs de la Universitat de Girona, d'un extens jaciment al Sàhara Occidental de gravats rupestres que es troben dispersos al llarg d'una zona

de 30 km de longitud i tenen una antiguitat aproximada d'uns 10.000 anys. Pertanyen, doncs, al final del paleolític. Els experts han demanat a la Unesco que declari aquests gravats Patrimoni de la Humanitat, ja que la seva importància és molt gran. Es troben a la regió anomenada Suguilla Lawish. S'hi veuen amb bona conservació figures gravades sobre la roca d'elefants, rinoceronts, gaseles, girafes i estruços, no exactament del mateix estil de les que ja es coneixien. Aquests semblen un xic anteriors. L'equip gironí hi ha treballat durant dues setmanes fent les excavacions que han anat posant al descobert aquesta riquesa de gravats, i tenen el projecte de tornar-hi l'any que ve per prosseguir-hi la feina. No cal dir que els desitgem bona sort.

Actualitats científiques

Per Francesc Nicolau, professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya

L'electricitat i els homes que l'han investigada

La investigació sobre els raigs X es va fer molt llarga. No s'acabà pas amb el coneixement de la seva naturalesa electromagnètica. L'obra de recerca de les seves aplicacions que anaren fent Barkla, Moseley, Von Laue i els Bragg (pare i fill) encara va ser continuada per altres. Ben bé que s'hi veien propietats importants per fer-hi tantes experiències, i no pas infructuoses. Avui parlarem de la troballa que hi féu un americà el 1923. Troballa que proporcionà una nova confirmació de la teoria que Einstein havia enunciat el 1905 sobre la naturalesa corpuscular de la llum, quan només feia dos anys que l'autor de la relativitat havia rebut el premi Nobel de Física precisament per aquesta seva contribució a la ciència feta divuit anys abans. Havia costat d'acceptar aquesta dualitat de la llum entre els físics del moment. Però, a més a més, la descoberta que ara diem, confirmant-la, també va furnir un argument de base per a la nova teoria que ara naixerà: la mecànica ondulatoria, com explicarem al pròxim capítol. Per això val la pena que coneguem el que descobrí aquest físic americà:

La dispersió dels raigs X no és tan senzilla com es creia

Es deia Arthur Holly Compton (1892-1962). Va néixer a Wooster (Ohio) fill d'un pastor presbiterià. Es va doctorar en Física a la universitat de Princeton el 1916. I va fer de professor de física a la de Minnesota. El 1919 se'n anà a Anglaterra, a Cambridge, on estudià sota la supervisió de Rutherford. A l'any següent tornà a la seva pàtria i li concediren la plaça de cap de departament de física de la universitat de Saint Louis (Missouri) i el 1923 es traslladà a la de Chicago.

És aquí on va fer la descoberta que l'ha fet cèlebre. El mateix 1923. Ja feia temps

33 Arthur Compton descobreix un nou fenomen electrònic

que es dedicava a estudiar els raigs Röntgen. Ho podia fer amb més precisió que Barkla perquè ja tenia a mà la tècnica inaugurada per Bragg. I en mesurar les longituds d'ona dels raigs que havien estat objecte de la dispersió es trobà amb la gran sorpresa que no tots la tenien igual. Alguns tenien una longitud d'ona més gran. Què volia dir, això? De moment semblava anar contra els principis admesos de la física: el raig dispersat no ha de canviar pas la seva ona pel fet de dispersar-se! I fer-se més llarga l'ona vol dir haver perdut energia. Com explicar-ho? La nova teoria d'Einstein que deia que la llum, tot i estar constituïda per ones electromagnètiques, es propagava en forma de corpuscles (fotons), s'ha de poder aplicar als raigs X, que també són ones electromagnètiques com la llum, cosa ara ja admesa per tothom. I si són corpuscles (fotons energètics) en incidir sobre el cristall poden xocar amb electrons i en el xoc comunicar-los energia a costa de la pròpia, cosa que explica el canvi de longitud d'ona.

Aquesta interpretació del fenomen aviat es considerà com l'única possible. I es pogué comprovar que era la que veritablement responia a la realitat mesurant, en el grafit i en la parafina, la velocitat que adquirien els electrons dispersats. La velocitat amb què se'n despenien corresponia exactament a la pèrdua d'energia dels raigs incidents. I ara tots els tractats de física anomenen *efecte Compton* aquesta pèrdua d'energia dels raigs X, amb expulsió d'electrons, en incidir sobre un

cristall. Això generalitzava el que Einstein havia donat com a explicació de l'efecte fotoelèctric. És tota mena de radiació electromagnètica que es propaga per les enigmàtiques partícules sense massa que anomenem fotons.

I també hi hagué qui encara va treure més suc de la cosa. El químic i físic holandès, nacionalitzat americà Peter Joseph Wilhem Debye (1884-1966) aplicà també el mètode dels raigs X a l'estudi de les sals (concretament al clorur sòdic) i no tan sols confirmà, el mateix any 1923, el que havia descobert Compton, sinó que trobà la fórmula matemàtica que interpreta les propietats de les dissolucions i així va completar la teoria iònica d'Arrhenius.

I encara un altre físic, en aquest cas hindú, Chandrashekara Venkata Raman (1888-1970) va poder demostrar el 1928 que es podia aconseguir amb llum visible un resultat similar al que Compton havia obtingut amb raigs X, i demostrà també poc més tard que les longituds d'ona produïdes en la dispersió depenien de les molècules responsables d'aquesta dispersió. Això es considerà tan important que se li concedí el premi Nobel de Física del 1930.

Compton encara va contribuir en altres recerques

No s'acabaren amb l'efecte Compton, que li proporcionà el Nobel de Física el 1927, les contribucions a la ciència d'aquest

físic americà. Potser encara van ser més importants les que va fer per al coneixement de la naturalesa dels raigs còsmics. Diguem-ne alguna cosa:

Les observacions del qui va trobar la manera de calcular la càrrega elèctrica de l'electró, Robert A. Millikan (1868-1953), sobre els raigs còsmics l'havien portat a la hipòtesi de treball que aquestes misterioses radiacions que ens arriben del firmament havien de ser simplement ones electromagnètiques, d'un tipus semblant al dels raigs gamma i fins i tot més energètiques. Això portava a la conseqüència que no s'havien de veure desviades per efecte del camp magnètic terrestre, o sigui que havien de tenir el mateix grau d'incidència en totes les regions de la Terra. Però si fossin partícules carregades elèctricament es trobarien afectades pel magnetisme terrestre de manera que cap a la proximitat dels pols serien més abundants i minvarien cap a les regions tropicals.

Compton va voler resoldre la qüestió i va emprendre un programa de viatges per investigar com es comportaven els raigs còsmics segons la latitud. I, efectivament, es va veure que Millikan havia suposat malament. L'efecte latitud es mostrà claríssim i la ciència hagué de donar raó a la teoria corpuscular. Però no del tot. De fet hi ha també un component purament ondulatori en la radiació que ens arriba del cosmos, que és més complex que el que es creia en un principi.

També hi podem afegir que Compton va ser un dels científics del projecte Manhattan que va portar fins a la fabricació de la bomba atòmica. A ell es deu també la investigació sobre la manera de produir plutoni. Va ser, doncs, un físic prolífic en molts camps. Va morir a Berkeley (Califòrnia) als setanta anys, després d'haver estat el rector de la universitat de Washington.

Des de les 02.00 a les 06.00 hores, selecció de música instrumental.
Des de les 06.00 a les 21.00 hores, cada quart d'hora s'emet informació general, de serveis, d'Església i solidaritat i cultural.
Cada dia, comentari de l'Evangeli a les 7.30, 15.30 i 02.00 hores.

Dilluns

- 07.00-07.05 *Mirant Endins* (petit espai de reflexió)
08.00-09.00 *El Primer Cafè* (programa informatiu que inclou una tertúlia d'actualitat). Presentat i dirigit per Francesc Rosaura.
21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika*
21.15-21.30 *Parèntesi* (programa cultural per a tots els públics). Presentat i dirigit per Oriol Freixenet.
21.30-22.00 *Cinc Cèntims* (programa d'economia i consum). Presentat i dirigit per Xavier Vilà.
22.00-23.00 *Nit d'Estels* (magazin d'Església i solidaritat). Presentat i dirigit per Montse Girbau.
23.00-00.00 *Planisferi* (actualitat del món). Presentat i dirigit per Dani Vilaró.
00.00-02.00 *La Gran Diferència* (selecció musical), a càrrec de Maria Sierra Rodríguez i Alberto Murillo.
02.00-02.15 *Espurna d'Alba, Dietari de Música i Músics*

Dimarts

- 07.00-07.05 *Mirant Endins*
08.00-09.00 *El Primer Cafè*
21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika*
21.15-21.30 *Parèntesi*
21.30-22.00 *Cinc Cèntims*
22.00-23.00 *Nit d'Estels* (inclou *Mar de Claror*, programa de catequesi)
23.00-00.00 *Vianants* (tertúlia intergeneracional). Presentat i dirigit per Teresa Pou i Imma Matas.
00.00-02.00 *La Gran Diferència*
02.00-02.15 *Espurna d'Alba, Dietari de Música i Músics*

Dimecres

- 07.00-07.05 *Mirant Endins*
08.00-09.00 *El Primer Cafè*
21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika*
21.15-21.30 *Parèntesi*
21.30-22.00 *Cinc Cèntims*
22.00-23.00 *Nit d'Estels*
23.00-00.00 *Cita Concertada* (espai per a la conversa). Presentat i dirigit per Helena García Melero.
00.00-02.00 *La Gran Diferència*
02.00-02.15 *Espurna d'Alba, Dietari de Música i Músics*

Dijous

- 07.00-07.05 *Mirant Endins*
08.00-09.00 *El Primer Cafè*
21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika*
21.15-21.30 *Parèntesi*
21.30-22.00 *Cinc Cèntims*
22.00-23.00 *Nit d'Estels*
23.00-00.00 *En Família* (temes al voltant de la família). Presentat i dirigit per Ester Alloza.
00.00-02.00 *La Gran Diferència*
02.00-02.15 *Espurna d'Alba, Dietari de Música i Músics*

Divendres

- 07.00-07.05 *Mirant Endins*
08.00-09.00 *El Primer Cafè*
21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika*
21.15-22.00 *On tu em diguis* (propostes culturals per al cap de setmana). Presentat i dirigit per Aure Farran i Oriol Garangou
22.00-23.00 *Nit d'Estels*
23.00-00.00 *Amb Llum Pròpia* (personatges). Presentat i dirigit per Joan Armengol.
00.00-02.00 *La Gran Diferència*
02.00-02.15 *Espurna d'Alba, Dietari de Música i Músics*

Dissabte

- 07.00-07.05 *Mirant Endins*
21.00-21.30 *Des de Nashville* (música country). Presentat per Roger Serra.
21.30-22.00 *Pentagrama de quatre* (música catalana). Presentat per Xavier Pujol
22.00-23.00 *La Tercera Lluna* (magazin d'actualitat musical). Presentat per Joan Albert Lligonya.
23.00-00.30 *Ningú No És Perfecte* (magazin de cinema). Presentat i dirigit per David Serra.
00.30-01.00 *Fila 7* (selecció de musicals). Presentat per Sergi Corbella.
01.00-01.30 *Cova de Jazz* (música de jazz). Presentat per Txell Bonet.
01.30-02.00 *De nou n'nou* (noves músiques). Presentat per Joan Dalmau.
02.00-02.15 *Espurna d'Alba, Dietari de Música i Músics*

Diumenge

- 07.00-07.05 *Mirant Endins*
09.00-10.00 *Tot Sardana*. Presentat per Josep Maria Rojo i Josep Maria Palau.
18.45-20.00 *Eucaristia*
21.00-21.30 *La Prorrroga* (informació esportiva). Presentat i dirigit per Xavier Puig.
21.30-22.00 *Bojos per la Ciència* (tertúlia científica). Presentat i dirigit per Antoni París i Caterina López.
22.00-23.00 *Els Noms de la Música* (música clàssica). Presentat per Joan Úbeda i Roger Padollers.
23.00-00.00 *Temps de Paraula* (Bíblia i teologia). Presentat i dirigit per Lourdes Vergés i Rogeli Vázquez.
00.00-02.00 *A Cel Obert* (programa de reflexió i pregària). Presentat i dirigit per Montserrat Esteve.
02.00-02.15 *Espurna d'Alba, Dietari de Música i Músics*

Desconnexions de Ràdio Estel**Dilluns**

- 09.00-09.15 *Informatiu local*
14.00-14.15 *Informatiu local*
20.00-20.15 *Informatiu local*
21.30-22.00 *Una Setmana Més*
00.00-00.30 *Tercer Mil·lenni*

Dimarts

- 09.00-09.15 *Informatiu local*
14.00-14.15 *Informatiu local*
20.00-20.15 *Informatiu local*
21.30-22.00 *El Tresor de la Història*
00.00-00.30 *Tercer Mil·lenni*

Dimecres

- 09.00-09.15 *Informatiu local*
14.00-14.15 *Informatiu local*
20.00-20.15 *Informatiu local*
21.30-22.00 *Estels sobre el Principat*
00.00-00.30 *Tercer Mil·lenni*

Dijous

- 09.00-09.15 *Informatiu local*
14.00-14.15 *Informatiu local*
20.00-20.15 *Informatiu local*
21.30-22.00 *La Taula de l'Evangeli*
00.00-00.30 *Tercer Mil·lenni*

Divendres

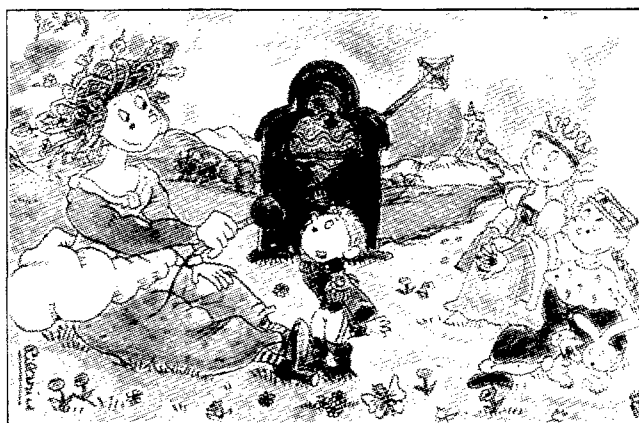
- 09.00-09.15 *Informatiu local*
14.00-14.15 *Informatiu local*
20.00-20.15 *Informatiu local*
21.15-22.00 *Senda Sonora*
00.00-00.30 *Tercer Mil·lenni*

Dissabte

- 09.00-10.00 *Senda Sonora* (repetició)
12.00-12.30 *Una Setmana Més* (repetició)
12.30-13.00 *Diàlegs amb Joan Martí*
21.00-21.30 *Estels Sobre el Principat* (repetició)

Diumenge

- 08.30-09.00 *La Taula de l'Evangeli* (repetició)
18.00-18.30 *Els Nostres Tresors* (repetició)

«Els Contes de la Fada Vetakika», un clàssic de Ràdio Estel per als més petits.

Diumenge 18

- 08.45 *Tiempo de creer* (programa protestant).
09.30 *Pueblo de Dios*
«Albania, un Kosovo provisional». Des del mes d'abril, Càritas Espanyola participa en accions d'atenció sanitària i social als refugiats kosovars a Albània en quatre punts: Kukes, Skoda, Arameras i Kabaj.
10.00 *Últimas preguntas*
«Nuestro abrazo al apóstol Santiago». Avui arribem a Compostel·la, una setmana abans que se celebri la festa de Santiago. Amb l'arquebisbe de Santiago donarem l'abraçada a l'apòstol.
10.25 *Testimonio*
10.30 *Santa Missa*
Amb la participació de la Coral Veu de la Terra de Vimodí (Tarragona, arquebisbat de Tarragona), sota la direcció de Montserrat Barragán i Rubio.

(Director i celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Jaume Planas i Pahissa.)
11.15 *Esglésies de Catalunya*

Dilluns 19

17.15 *Pueblo de Dios*

Dissabtes

09.20 *Signes dels Temps*
No hi ha programa fins a la segona quinzena de setembre.

Cada divendres

20.30 *Creure avui*
(Dirigit per Ramon Safont-Tria.)
Creure avui repeteix l'emissió els dilluns a les 13.30 h.

Cada dijous

21.40 *Paraula i vida*
Glosses setmanals de Mons. Lluís Martínez Sistach.
Paraula i vida repeteix l'emissió els divendres a les 14.40 h.

Cada divendres

22.30 *Camí de vida*
Recull de notícies i entrevista sobre un tema d'actualitat a càrrec de la Delegació de Mitjans de Comunicació. Presentat per Carles Sánchez.

CTV (Centre Televisiu Vaticà)

Retransmissió via satèl·lit Canal Digital - Hot Bird 2 - 13° Est - Trasponder 54 - Freqüència 11804 Mhz - Cod. MPEG

RÀDIO VATICANO (OM 1.530, entre d'altres) - Cada dia a les 20.40h *Rosari*: en llatí des del Vaticà. A les 22.10h *Noticiari*.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE BARCELONA

CATALUNYA MÚSICA (FM 101.5) - Diumenge, a les 9.15h *Música religiosa*. 11.00h: Retransmissió en directe de la missa conventual des del monestir de Montserrat.

CATALUNYA RÀDIO (Barcelona: FM 102.8) - Diumenge a les 07.30h *Paraules de vida* (director: Francesc Rosaura).

COPE/RÀDIO MIRAMAR (OM 783) - De dilluns a divendres, a les 5.58h, *Reflexió matinal*. Cada dia, a les 12.00h, *Angelus*. De dilluns a dijous i el diumenge, a les 15.05h, *El Espejo*. Tots els divendres, a les 15.05h, *El Mirall de l'Església*. De dilluns a dijous, a les 15.30h, *Los decanos*. De dilluns a divendres, a les 14.30 i 19.05h, *Línea Cope*. Dissabtes, a les 7.20h, *Santoral*; 14.30h, *Radio de ensanche*. Diumenges, a les 7.20h, *Guia dominical*; 9.00h *Santa Missa*; 9.45h *Informatiu diocesà*; 10.05h *Iglesia noticia*; 14.30h *Letra y música*; 22.05h *La linterna de la Iglesia*.

COPE/BARCELONA FM (102.0) - De dilluns a divendres, a les 5.58h, *Reflexió matinal*. Cada dia, a les 12.00h *Angelus*. De dilluns a divendres, a les 14.30 i 19.05h *Línea Cope*. Dissabtes, a les 7.20h, *Santoral*; 14.30h *Radio de ensanche*. Diumenges, a les 7.20h, *Guia dominical*; 9.00h *Santa Missa*; 9.45h *Informatiu diocesà*; 14.30h *Letra y música*; 15.05h *Espejo del tercer mundo*.

RÀDIO 1 (RNE, OM 738; Barcelona: FM 88.3) - Cada dia a les 5.55 del matí: *Buenos días nos de Dios*. Diumenge a les 08.15h: *La Misa de España* (des de Madrid).

RÀDIO BARCELONA (OM 666) - Diumenge - De 22.05 a 23.00h. *Objectiu, l'home*: programa de valors humans. El cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista a Josep Arlegui Suescun, salesià, autor del llibre *Peregrinos a Santiago*; suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominical» de l'arquebisbe de Barcelona, Ricard Maria Carles (edita i presenta: J.M. Alimbau).

ONDA RAMBLA CATALUNYA - Diumenge a les 8.10h: *Cartes Dominicals* (FM Barcelona 89.8; Girona 89.9; Tarragona 91.0; Igualada 92.2; Lleida 100.2)

RÀDIO 5 (RNE/Catalunya, OM 1.503) - Divendres a les 17.38h: *Fets i criteris*.

RÀDIO Cerdanyola (FM 92.4) - Dijous a les 10.30h *Moments de vida*: programa cultural religiós; director: Josep Angel Saiz.

Ràdio Desvern

RÀDIO DESVERN (FM 98.1) - Dimecres a les 20.05h *Veus de la Parròquia*: programa d'informació i formació religiosa i humana.

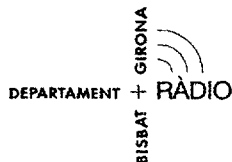

RÀDIO MOLINS DE REI (FM 91.2) - Dijous a les 19.00h *Obrim camins*: programa de valors humans i cristians (director: Joan-Pere Pulido). (El programa es repeteix el diumenge al matí).

RÀDIO RUBÍ (FM 96.0) - Diumenge a les 09.00h *Presència cristiana*: programa realitzat entre la comunitat catòlica i evangèlica (responsable: Isidre Rubio).

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE GIRONA

(Programes que edita el Departament de ràdio del bisbat de Girona)

EL CAFÈ INTERNACIONAL: programa setmanal de 30 minuts de durada que recull els grans artistes i grups de música melòdica i lleugera. Es combina amb frases, missatges humans i paraules de reflexió. Presenta: Àngel Rodríguez.

L'emeten **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Banyoles** (107.3 FM) dissabte 18.30h. **Ràdio Besalú** (107.8 FM) diumenge 13.30h. **Ràdio Cap de Creus-Cadaqués** (90.0 FM) dimecres 19.00h. **Ràdio Castelló** (107.5 FM) dimecres 19.30h. **Ràdio La Vall (Les Preses)** (107.6 FM) diumenge 15.00h. **Ràdio Palafrugell** (107.8 FM) dijous 14.30h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 11.30h. **Ràdio Sant Joan Les Fonts** (107.0 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Sant Joan de Mollet** (91.9 FM) dissabte 17.30h. **Ràdio Santa Coloma** (91.6 FM) dijous 23.30h.

* **Ràdio Palafrugell** repeteix el programa dimarts a les 2.30 del matí. Les emissores **Ràdio la Vall de les Preses** (107.6 FM), **Ràdio Sant Gregori** (97.4 FM), **Ràdio Tordera** (107.1 FM) i **Ràdio Vilafant** (107.3 FM) emetran properament aquest programa.

ESGLÉSIA VIVA: programa setmanal de 30 minuts de durada amb reportatges i entrevistes d'actualitat cristiana, social i humana. Té les seccions: *La Paraula del Bisbe*; *Costumari cristià*; *Dels joves per als joves*; *El significat de l'Evangeli*. Presenta: Àngel Rodríguez.

L'emeten **Cope Figueres AM** (1269 AM) diumenge 9.45h. **Cope Figueres FM** (88.0 FM) diumenge 9.45h. **Cope Costa Brava** (90.3 FM) diumenge 9.45h. **Nova Ràdio Lloret** (90.2 FM) dissabte 8.00h. **Ona Jove Riudellots** (104.0 FM) dissabte 20.00h. **Onda Rambla Girona** (89.9 FM) dijous 15.05h. **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Banyoles** (107.3 FM) dissabte 9.30h. **Ràdio Besalú** (107.8 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Canet de Mar** (107.6 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Castelló** (107.5 FM) divendres 19.30h. **Ràdio L'Escala** (107.6 FM) dissabte 13.00h. **Ràdio La Vall (Les Preses)** (107.6 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Palafrugell** (107.8 FM) diumenge 8.30h. **Ràdio Pineda de Mar** (94.6 FM) diumenge 14.00h. **Ràdio Salt** (97.7 FM) dissabte 9.30h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 12.00h. **Ràdio Sant Gregori** (97.4 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Sant Joan Les Fonts** (107.0 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Sant Joan de Mollet** (91.9 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Santa Coloma** (91.6 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Vilafant** (107.3 FM) diumenge 9.30h. **Top Gironès (Cassà)** (92.2 FM) dissabte 19.30h.

* L'emissió que es realitza a les 15.05 a **Onda Rambla Girona** és un resum-d'*Església Viva* dins el magazine *Tarda de Tots* d'aquesta emissora.

LA COVA DEL COUNTRY programa setmanal de 30 minuts de durada amb la col·laboració de l'Associació Europea de Country, que fa un repàs al country cristià, gospel blanc i country en general. Presenta: Rafel Corbí.

L'emeten **Ona Jove Riudellots** (104.0 FM) dissabte 16.45h. **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) dissabte 19.00h. **Ràdio Banyoles** (107.3 FM) dissabte 18.00h. **Ràdio Besalú** (107.8 FM) diumenge 13.00h. **Ràdio Cap de Creus-Cadaqués** (90.0 FM) dimarts 19.00h. **Ràdio Castelló** (107.5 FM) dimarts 19.30h. **Ràdio Palafrugell** (107.8 FM) dijous 14.30h. **Ràdio Sant Gregori** (97.4 FM) dijous 21.00h. **Ràdio Sant Joan de Mollet** (91.9 FM) dissabte 15.30h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 11.00h. * **Ràdio Palafrugell** repeteix *La Cova del Country* els dijous a les 2.30 del matí. **Ràdio la Vall de les Preses** (107.6 FM), **Ràdio Tordera** (107.1 FM) i **Ràdio Vilafant** (107.3 FM) inclouran properament

aquest programa en la seva programació.

Al bisbat de Vic es pot escoltar per **La Veu de Sant Joan** (Sant Joan de les Abadesses) (107.4 FM) dilluns 19.30h.

LA PARAULA DEL BISBE: microespai de 5 minuts presentat pel bisbe de Girona, Mn. Jaume Camprodon i Rovira. L'emeten **Ona Girona** (95.1 FM) diumenge 9.05h. **Ràdio Olot** (98.1 FM) diumenge 9.00h. També s'inclou en els programes parroquials locals de **Llagostera Ràdio** (105.7 FM) *La veu de la parròquia* diumenge 10.00h. **R.Dos.84-Hostalric** (105.8 FM) *Antena familiar* dissabte 14.00h. **Ràdio Tordera** (107.1 FM) *La veu de la parròquia* dissabte 9.05h.

TOTS ELS CAMINS PORTEN AROMA programa mensual de 30 minuts que analitza i aprofundeix temes d'interès. Presenten: Anna Estarús i Josep Casellas.

L'emeten **Cope Figueres AM** (1269 AM) últim divendres 15.05h. **Cope Figueres FM** (88.0 FM) últim divendres 15.05h. **Cope Costa Brava** (90.3 FM) últim divendres 15.05h. **Ràdio Cap de Creus-Cadaqués** (90.0 FM) sense concretar. **Ràdio Castelló** (107.5 FM) primer dijous 19.30h. **Ràdio Besalú** (107.8 FM) últim dissabte 15.00h. **Ràdio Palafrugell** (107.8 FM) últim dimecres 14.30h.

* **Ràdio Palafrugell** repeteix aquest espai el primer dissabte de mes a les 3.00 del matí.

PUNT DE TROBADA magazine setmanal d'una hora de durada que analitza els temes d'actualitat de l'Església de Girona amb entrevistes i tertúlies. Té les seccions *Dels joves per als joves*, *Costumari Cristià*, i l'últim divendres de mes *Tots els camins porten aroma*. Dirigeix i presenta: Carles Sánchez.

L'emeten **Cope Figueres AM** (1269 AM), **Cope Figueres FM** (88.0 FM), **Cope Costa Brava** (90.3 FM) els divendres a les 15.05.

ALTRES PROGRAMES DE RÀDIO

Retransmissió en directe de la Missa dominical. L'emeten **Catalunya Música (Girona)** (96.7 FM) diumenge 11.00h. **Catalunya Música (Maresme)** (101.5 FM i 96.4 FM) diumenge 11.00h. **Cope Figueres AM** (1269 AM) diumenge 9.00h. **Cope Figueres FM** (88.0 FM) diumenge 9.00h. **Cope Costa Brava** (90.3 FM) diumenge 9.00h. **Ona Jove Riudellots** (104.0 FM) diumenge 11.30h. **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Les Planes** (107.7 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Olot** (98.1 FM) diumenge 9.10h. **Ràdio Sant Joan de Mollet** (91.9 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 12.30h. **Ràdio 1 de RNE (Girona)** (738 AM i 93.3 FM) diumenge 8.15h. **Ràdio 1 de RNE (Maresme)** (738 AM i 88.3 FM) diumenge 8.15h. **Top Gironès (Cassà)** (92.2 FM) dissabte 20.00h.

* **Ona Jove de Riudellots** retransmet també la missa els dissabtes a les 20.30 i de dilluns a divendres a les 8.00.

Llagostera Ràdio (105.7 FM) *La veu de la parròquia*, diumenge 10.00 matí.

Ràdio Dos.84-Hostalric (105.8 FM) *Antena familiar*, dissabte 14.00h.

Ràdio Salt (97.7 FM) *Parròquies de Salt*, dissabte 9.05 matí.

Ràdio Tordera (107.1 FM) *La veu de la parròquia*, dissabte 9.05 matí.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE LLEIDA

RÀDIO POPULAR DE LLEIDA (OM 1.224) - Dissabte a les 13.40h *Iglesia es noticia*: entrevista de caràcter humanístic-religiós i paraules del bisbe Malla, de Lleida.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE SOLSONA

RÀDIO MUNICIPAL DE BELLPUIG (FM 107.3) - Dissabte i diumenge a les 14.00h *Temps Obert*: inclou la «conversa setmanal» del bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig.

RÀDIO LA VEU DE NAVÀS (FM 107.9) - Diumenge a les 10.00h *Església viva*: amb la «conversa setmanal» del bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig.

RÀDIO PUIG-REIG (FM 107.3) - Diumenge a les 09.30: *Conversa setmanal* del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO LA VEU DE TÀRREGA (FM 107.5) - Dissabte i diumenge a les 09.55h *La paraula del bisbe*. Cada primer divendres de mes (o segon, si el primer és festiu) de 20.30 a 21.30 *Càritas a la ràdio*.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TARRAGONA

Emissions d'una hora:

EL MIRALL: programa de comentaris, notícies i entrevistes. Inclou *Paraula i Vida*.

L'emeten **Cadena Cope Reus** (1.143 OM) divendres 15.00h.

ESGLÉSIA VIVA: programa de comentaris, notícies i entrevistes. Inclou *Paraula i Vida*.

L'emeten **Tarragona Ràdio** (102.6 FM) dissabte 9.00h. **Ràdio Sant Pere i Sant Pau** (101.0 FM) dissabte 9.00h.

Emissions de 15 minuts:

ESGLÉSIA VIVA: programa de comentaris, notícies i l'espai *Les lectures d'aquest diumenge*.

L'emeten **Cadena Cope Reus** (1.143 OM) diumenge 9.45h. **Cadena Cope Tarragona** (93.5 FM) diumenge 9.45h. **Ràdio Falset** (107.6 FM) diumenge 12.45h. **Calafell Ràdio** (107.7 FM) diumenge 9.30h.

Emissions de 5 minuts:

PARAULA I VIDA: glosses setmanals de Mons. Lluís Martínez Sistach.

L'emeten **RNE Tarragona** (88.8 FM) divendres 16.10h. **RNE Tarragona** (855 OM) divendres 16.10h. **Ràdio Reus-SER** (1.026 OM) diumenge 15.15h. **Ràdio SER Tarragona** (96.2 FM) diumenge 15.15h. (Connexió de **Ràdio Móra d'Ebre-SER**) (87.6 FM) diumenge 15.15h. **Ràdio Ebre-SER** (101.9 FM) diumenge 15.15h. **Ràdio Valls** (103.2 FM) diumenge 9.03h. **Calafell Ràdio** (107.7 FM) diumenge 9.45h. **Ràdio Cambrils** (90.0 FM) dissabte 10.30h. **Ràdio El Morell** (98.3 FM) dilluns 21.00h. **Ràdio La Canonja** (102.3 FM) divendres entre les 20.00 i les 22.00h. **RTV La Selva** (105.8 FM) dissabte 9.45h. **Ràdio La Vilella Alta** (107.3 FM) dissabte 12.00h. i diumenge 13.00h. **Ràdio Montblanc** (107.0 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Santa Coloma de Queralt** (107.5 FM) dissabte entre les 13.00 i les 14.00h. **Ràdio Sant Pere i Sant Pau** (101.0 FM) diumenge 14.00h. **Punt 6 Ràdio Reus** (104.0 FM) divendres entre les 21.00 i les 22.00h. **Onda Rambla Tarragona** (91.0 FM) divendres 13.10h. **Onda Cero Reus** (95.3 FM) dissabte 8.00h.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TORTOSA

PARAULES DE VIDA: pel bisbe de Tortosa, Mons. Xavier Salinas. L'emeten: **Ràdio Batea**, **La Cala Ràdio** (Ametlla de Mar), **Ràdio Flix**, **Cadena SER**, **Ràdio Joventut**, **Ràdio Els Ports**, **Ràdio Ràpita**, **Ràdio Ebre-SER**, **Radio Nueva**, **Ràdio Delta**, **Ràdio Gandesa**, **Ràdio Hospitalet**, **Cadena SER**, **Onda Cero Ràdio**, **Ràdio Uldecona**.

RÀDIO BATEA (FM 107.1) - Dissabte a les 11.00h *La veu de la parròquia*: inclou temes d'actualitat, notícies, «Els àmics de Jesús», un comentari de cara al Jubileu de l'any 2000, l'evangeli del diumenge, etc. **RÀDIO DELTA** (FM 107.6) - Dimecres a les 15.00h *La veu de les parròquies*, que conté les seccions *Notícies de les parròquies*, *Paraules de vida*, *Notícies de l'Església*, reportatges i entrevistes, ONG voluntariat i comentari de l'Evangeli.

RÀDIO ULLDECONA (FM 95.0) - Diumenge de 9.05 a 9.30h *Amb la força de l'amor*.

PRODUCCIÓ AL BISBAT D'URGELL

RÀDIO PRINCIPAT (FM 105.0). (programació en la pàgina anterior.)

RÀDIO ANDORRA (FM 91.1-94.2) - Diumenge a les 08.45h: *Déu vos guard!* Santoral, reflexió i agenda. Diumenges i festius a les 09.00h: *Santa Missa*.

Als nostres lectors

El setmanari publicarà la informació que ens feu arribar sobre les diferents emissions religioses de ràdio i televisió de la vostra població.

Adreceu-vos a Rosa Peraire - Tel. 934 905 988 - Fax 934 902 035

VACANCES

Misses a llocs d'estiueig de l'interior

✓ ALELLA

Parròquia de Sant Feliu
V.: 20.00 h. D.: 10.00h, 12.00 h,
20.00 h.

✓ ALMACELLES

Parròquia de la Mare de Déu
de la Mercè
V.: 21.00 h. D.: 10.00 h, 11.15 h,
18.00 h.
Suchs
D.: 8.30 h, 12.30 h.

✓ BAGÀ

Parròquia de Sant Esteve
V.: 20.0 h. D.: 11.00 h.
Santuari de Paller
D.: 10.00 h.
Residència
D.: 9.00 h.

✓ BANYOLES

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 11.00 h,
12.00 h, 20.00 h.
Monestir
V.: 19.00 h. D.: 10.00 h.
Sagrada Família
V.: 21.00 h. D.: 10.00 h.
Sant Pere
V.: 19.00 h. D.: 9.00 h, 11.30 h.

✓ BERGA

Parròquia de Santa Eulàlia
D.: 12.00 h,
Església de Sant Joan
V.: 20.30 h, D.: 10.00 h., 19.00 h.
Convent dels Franciscans
V.: 20.00 h. D.: 8.30 h, 11.30 h,
20.00 h.
Sagramentàries
V.: 19.30 h. D.: 11.00 h.
Santuari de Queralt
D.: 11.00 h, 12.00 h.

✓ BISBAL D'EMPORDÀ, LA

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h, D.: 9.00 h., 12.00 h.,
20.00 h.
Convent dels Franciscans
V.: 19. h. D.: 11.00 h.

✓ BESALÚ

Parròquia de Sant Vicenç
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 12.00 h.

✓ CABRILS

Parròquia de Santa Creu
V.: 19.30 h. D.: 9.00 h, 12.00
h, 19.30 h.

✓ CALDES DE

MALAVELLA
Parròquia de Sant Esteve
V.: 20.00 h. D.: 8.00 h, 11.00 h.
Religioses H. del Sagrat Cor
D.: 9.30 h.

✓ CAMPRODON

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 8.00 h, 12.00 h,
20.00 h.
Capella del Carme
D.: 10.00

✓ CASTELLAR DE N'HUG

Parròquia de Santa Maria
D.: 12.00 h.

✓ CASTELLFOLLIT DE

LA ROCA
Parròquia del Santíssim Salvador
V.: 19.45 D.: 11.30 h.

✓ CASTELLÓ D'EMPÚRIES

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.30. h., D.: 9.00 h., 10.00 h.,
12.00 h., 20.30 h.
Empúriabrava: Centre Cívic
V.: 19.00 h.

✓ CERDANYA, LA

Alp
Parròquia de Sant Pere
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h.
Bellver
Parròquia de Sant Jaume
V.: 20.00 h. D.: 12.00 h.
Bor
D.: 13.00 h.
Das
D.: 10.00 h.
Prats
V.: 18.00 h.
Prullans
D.: 10.30 h.
Urus
V.: 18.30 h

✓ FIGUERES

Parròquia de Sant Pere
V.: 18.00 h, 20.00 h. D.: 9.00 h,
10.30 h, 12.00 h, 20.00 h.
Parròquia de La Immaculada i
St. Pau
V.: 20.30 h. D.: 8.30 h, 11.30 h,
12.30 20.30 h.
Parròquia del Bon Pastor
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 11.30 h.
Parròquia de la Sgda. Família

✓ LLÍVIA

Parròquia de la Mare de Déu
dels Àngels
V.: 19.00 h. D.: 12.00 h, 19.00 h.

✓ MARTINET

Parròquia de Sant Eloi
D.: 12.00 h.

✓ MORELLA

Parròquia de l'Assumpció de
Maria (Basílica)
V.: 20.15 h. D.: 12.00 h, 18.00 h.
Parròquia de Sant Joan
Baptista
D.: 10.00 h.

✓ OLOT

Parròquia de Sant Esteve
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h, 12.00 h,
20.00 h. (vespres)
Temple del Carme
V.: 20.30 h. D.: 7.30 h, 9.30 h,
11.30 h, 20.30 h. (vespres)
Santuari del Tura
D.: 9.00 h. (Ràdio) 11.00 h.
Divina Providència
V.: 18.30 h. D.: 18.30 h. (vespres)
El Cor de Maria
V.: 19.00 h. D.: 13.00 h.
Residència del Tura
V.: 18.00 h. D.: 11.00 h, 18.00 h.
(vespres)
Parròquia de Sant Cristòfol
(Les Fonts)
D.: 11.00 h.

✓ POBLA DE LILLET, LA

Parròquia de Santa Maria
V.: 19.00 h. D.: 11.30 h, 20.00 h.
Santuari de Falgars
D.: 13.00 h.

✓ PONT DE SUERT, EL

Parròquia de l'Assumpció
V.: 20.00 h. D.: 11.30 h, 20.00 h.

✓ PRADES

Parròquia de Santa Maria
V.: 19.15 h. D.: 13.00 h.

✓ PREMIÀ DE DALT

Parròquia de Sant Pere
V.: 20.30 h. D.: 9.00 h, 11.30 h,
20.00 h.
La Cisa
V.: 18.30 h.

✓ PUIGCERDÀ

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 8.00 h, 10.00 h,
11.00 h, 12.00 h, 13.00 h, 20.00 h.

✓ QUERALBS

Parròquia de Sant Jaume
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h.
Santuari de la Mare de Déu de
Núria
V.: 19.30 h. D.: 12.30 h, 20.00 h.

✓ RIBES DE FRESSER

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 8.00 (Residència
Geriatrica) 10.00 h, 12.00 h,
20.00 h.

✓ RIPOLL

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 11.00 h,
12.30 h, 20.00 h.
Parròquia de Sant Josep Obrer
V.: 19.00 h. D.: 9.00 h, 12.00 h.
Capella dels Salesians
D.: 10.30 h.

✓ SANT HILARI DE SACALM

Parròquia de Sant Hilari
V.: 20.00 h. D.: 10.00 h, 12.00 h,
20.00 h.

✓ SANT JOAN DE LES

ABADESSES
Parròquia de Sant Joan
V.: 20.30 h. D.: 10.30 h, 12.00 h,
20.00 h.

✓ SANT JULIÀ DE

VILATORTA
Parròquia de Sant Julià
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 12.00 h.

✓ SANT PAU DE SEGÚRIES

Parròquia de Sant Pau
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h.
Colònia Estabanell
V.: 19.00 h.

✓ TARADELL

Parròquia de Sant Genís
V.: 20.00 h. D.: 10.00 h, 12.00 h,
20.00 h.

✓ TEIÀ

Parròquia de Sant Martí
V.: 20.00 D.: 9.00h, 11.30 h, 20.00 h.

✓ TORDERA

Parròquia de Sant Esteve
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h, 12.00 h,
19.00 h.

Sant Andreu

V.: 18.30 h.
Sant Pere
D.: 9.30 h.

✓ VALL D'ARAN

Vielha - Parròquia de Sant
Miquel V.: 19.30 h. D.: 11.00 h,
19.30 h.
Bossòst - Parròquia de la
Purificació de N. S. V.: 20.00 h.
D.: 12.00 h.
Salardú - Parròquia de Sant
Andreu D.: 11.00 h.
Les - Parròquia de Sant Joan
Baptista D.: 11.00 h, 19.30 h.
Arties - Parròquia de Santa
Maria D.: 12.30 h.
Betren - Parròquia de Sant
Serni D.: 9.00 h.

✓ VALLS D'ANDORRA

Canillo
D.: 11.30 h.
Soldeu.
D.: 10.00 h.
Santuari de MERITXELL
V.: 18.00 h. D.: 12.30 h.
Encamp
Parròquia de Santa Eulàlia
D.: 12.00 h.
Parròquia de Sant Miquel
V.: 20.30 h. D.: 10.30 h.
Pas de la Casa, El
V.: 19.30 h. D.: 19.30 h.
Ordino
V.: 19.30 h. D.: 11.00 h, 19.30 h.
La Massana
V.: 20.15 h. D.: 10.00 h, 12.00 h.
Arinsal
V.: 19.00 h.
Santa Coloma
D.: 10.30 h.
Sant Julià de Lòria
V.: 19.30 h. D.: 8.30 h, 11.30 h,
19.30 h.
Escaldes, Les
V.: 19.30 h. D.: 8.00 h, 11.00 h,
13.00 h, 19.30 h.

✓ ANDORRA LA VELLA

Parròquia de Sant Esteve
V.: 19.30 h. D.: 8.00 h, 10.30 h,
12.00 h, 19.30 h.
Parròquia de Santa Maria Fener
V.: 20.30 h. D.: 9.00 h, 17.00 h.

✓ VALLS D'ÀNEU

Sort
V.: 20.00 h. D.: 12.30 h, 20.00 h.
Rialb
V.: 8.00 h. D.: 12.00 h.
Llavorsí
D.: 12.00 h.
Ribera de Cardós
D.: 12.00 h.
Esterrí d'Àneu
V.: 20.30 h. D.: 12.30 h.
Gerri de la Sal
D.: 13.00 h.

✓ VILADRAU

Parròquia de Sant Martí
V.: 20.00 h. D.: 8.30 h, 12.00 h,
20.00 h.

✓ VILASSAR DE DALT

Parròquia de Sant Genís
V.: 20.00 h. D.: 8.30 h, 11.30 h,
20.00 h.
Hospital de Sant Pere
D.: 10.00

V.: 20.15 h. D.: 9.30 h, 19.15 h.
Capella dels Desemparats
V.: 19.00 h. D.: 8.30 h, 10.00 h,
11.30 h, 19.00 h.
Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 10.30 h.

✓ GUALBA

Parròquia de Sant Vicenç
V.: 19.30 h. D.: 12.00 h
Capella de la Mare de Déu
dels Àngels
D.: 10.30 h

✓ GUARDIOLA DE BERGUEDA

Parròquia de Sant Llorenç
V.: 20.00 h. D.: 12.00 h, 20.00 h.

✓ LLANARS

Parròquia de Sant Esteve
V.: 19.00 h. D.: 10.30 h, 20.30 h.

Sagrat Cor (Caputxins)

V.: 19.00 h. D.: 9.45 h,
Parròquia de Santa Maria
(Batet)
D.: 12.15 h.
Parròquia de Sant Pere Màrtir
V.: 20.00 h. D.: 10.00 h.
Maria Reina
D.: 12.00 h.
Les Planotes
V.: 18.00 h.
Parròquia de Sant Roc
V.: 19.00 h. D.: 11.00 h.

✓ PALS

Parròquia de Sant Pere
V.: 20.00 h. D.: 12.00 h, 20.00 h.

✓ PERALADA

Parròquia de Sant Martí
V.: 21.00 h. D.: 12.00 h.

NOTES: V.: Vigílies. D.: Diumenges i dies festius.

Per motius d'espai publicarem de manera alternativa una setmana els llocs d'estiueig de l'interior i l'altra els de la costa.

Des del carrer

Laura Bronchales dirigeix un curs d'autoocupació amb dones al Casal de Sant Adrià amb la col·laboració de l'entitat l'Hora de Déu. Bronchales és Diplomada en Treball Social i explica que «trobo interessant dirigir aquest projecte perquè l'exclusió del mercat del treball de les dones sense una qualificació alta és una realitat que augmenta cada dia a tot Europa, enmig de l'augment de la pobresa i de les desigualtats socials». Laura Bronchales afirma que la feminització de la pobresa creix cada vegada més des que la família té altres formes que no són la tradicional, «la majoria de dones excloses del món laboral estan soles i són separades o vídues que formen part d'una família monoparental i que es queden molt desprotegides dins el sistema».

Foto: Marta Puyol

Laura Bronchales dirigeix un curs d'autoocupació amb dones

«La societat és injusta, pocs tenen molt i tants tenen tan poc»

—El perfil de les dones que fan el curs el condiciona?

—Sí, perquè són dones que no estan dins el mercat del treball, i que el marit els portava el sou a casa. Quan es queden soles tenen moltes dificultats per reincorporar-se al món laboral, i més si tenen pocs estudis i la càrrega de fills petits, ja que no tenen cap servei públic de guarderia completament gratuït. I els horaris del mercat del treball no són flexibles per a les dones. El que ens agradaria és trobar voluntaris que tinguessin cura dels seus fills perquè si no, no assisteixen al curs ja que no poden pagar un cangur.

—Quina ajuda institucional tenen les dones?

—Són les principals beneficiàries dels serveis socials que són molt assistencials però que no potencien la seva autonomia. El salari mínim penalitza que treballin, però amb el PIRMI (Programa Interdepartamental de la Renda Mínima), que és un màxim de 44.672 pessetes, no poden viure. Els serveis socials haurien de potenciar polítiques d'inserció laboral real i no polítiques assistencialistes o paternalistes.

—Caldria, per tant, una reorien-

tació dels serveis socials?

—No serveix de gaire donar el PIRMI i beques de llibres i de menjador als seus fills. Això està molt bé, però també s'ha d'acompanyar de mesures reals d'igualtat social, que aquesta gent exclosa pugués tenir una vida digna. La manera de fer-ho seria portar a terme una reinserció laboral efectiva.

—Com ho faria?

—Amb projectes com el nostre.

—En què consisteix el projecte?

—Reciclem el que es llença. Reutilitzem el cartró i el paper per fer objectes artístics de paper maixé, i cartró reciclat. També fem un seminari sobre recursos per a l'autoocupació, ajudes que es poden rebre, i exposicions a fires d'artesanía. Ara estem creant una cooperativa, amb l'ajuda de dos ajuntaments, el de Badalona i el de Sant Adrià de Besòs, per donar feina a les dones del curs. Es dirà Paper-dona i voldríem començar a treballar a l'octubre. Fem objectes decoratius, punts de llibre, miralls, bijuteria, caixes decoratives. També acceptem encàrrecs per a casaments i comunions, com les targetes i els obsequis.

—Les alumnes tenen autoestima

per trobar una feina o se les ha d'ajudar?

—Tenen empenta, però reben molts revessos, els és pràcticament impossible trobar una feina amb un contracte que els permeti tenir estabilitat. Amb la cooperativa volem potenciar la seva autonomia moral i econòmica, sobretot econòmica ja que han de viure com tothom. Totes fan feinetes i no saben si arribaran a final de mes i les faran fora del pis.

—Què ha après vostè d'aquestes dones?

—Molt, he rebut més del que he donat. M'han fet adonar del meu benestar, dels meus privilegis i veure que no tothom els té. De la societat, em sobta que miren aquestes dones com si fos una realitat amagada que ningú no vol veure. Hi ha un interès per conèixer i parlar sobre el tema però no comprometre's i per viure a prop de la pobresa i l'exclusió perquè fa por, perquè fa plantejar a la gent el seu egoisme de viure en aquesta societat de consum, en què pocs tenen molt i tants tenen tan poc.

Marta Puyol

Joan Carrera Planas

Bisbe auxiliar de Barcelona

Nous moviments: discerniment i magnanimitat

Per segon any consecutiu, Roma ha estat la seu d'una trobada dels anomenats *moviments eclesials i noves comunitats*. Es tracta d'un esdeveniment remarcable, tant per raó dels convocants: el Consell Pontifici per als Laics, juntament amb la Congregació dels Bisbes i la Congregació per a la Doctrina de la Fe; com a raó dels ponents i dels participants en taules rodones: entre d'altres, els cardenals Stafford, Ratzinger, Moreira, Simonis, Vlk, Lustiger, Sarah, l'arquebisbe Martínez Sistach, i els coneguts dirigents Carriquiry, Giussani, Argüello, Chiara Lubich, Riccardi...

Comentant la trobada de l'any passat (*Catalunya Cristiana* 977), em referia a la psicologia religiosa de les noves generacions europees: aquelles que, com diu Lustiger, no han deixat l'Església —això, si de cas, van fer-ho els seus pares— sinó que ja han

pujat fora d'ella. És en aquest àmbit on han crescut els *moviments eclesials i noves comunitats*. Ho han fet, encara, amb un dinamisme i una tan directa explicitació de la fe, que han suscitat, d'una banda, admiració i adhesions entusiastes; però, de l'altra, recels i conflictes amb les comunitats parroquials diocesanes.

En el breu i substancial discurs d'acolliment, el Papa, tenint presents tots dos aspectes, ha animat els bisbes a una actitud alhora responsable i generosa davant d'aquests moviments. És una reflexió també indicada per a preveres i laics.

Els anomena providencials, nova Pentacosta, motiu d'esperança per a l'acció missionera de l'Església. En lloa la disponibilitat i les energies que esmercen en el servei de les esglésies locals i de l'Església universal. Parla de la situació dramàtica del nostre temps, la qual demana als creients anar a l'essencial de l'experiència i de la proposta cristiana, i mostrar-les als amics de cada dia, orientant-los cap a un camí de fe, il·luminat pel goig de la comunicació. «Un dels fruits més importants dels moviments, assegura Joan Pau II, és el d'infondre en tants fidels laics, homes i dones, joves i adults, un viu impuls missioner, indispensable per a l'Església a les portes del nou mil·lenni.»

Es mostra coneixedor, al mateix temps, dels interrogants i de les tensions que han suscitat. De vegades ells han pecat de presumpció i d'imprudència i han trobat al seu voltant prejudicis i reserves. El Papa diu que preveu una nova etapa de maduresa eclesial. Això no vol pas dir, adverteix, que es resolguin tots els problemes, ja que aquesta maduresa serà, més aviat, un repte, un camí a recórrer. «Estimats germans en l'episcopat: a vosaltres a qui correspon de discernir l'autenticitat dels carismes i d'establir-ne l'adequat exercici en l'àmbit de l'Església, un demano magnanimitat i caritat amb visió ampla (cf. 1 C 13: 4), envers aquesta realitat, perquè tota obra humana necessita temps i paciència per a la seva deguda i indispensable purificació.» I acaba: «Com acollir aquest do particular que l'Esperit ofereix a l'Església en el nostre moment històric? La resposta a aquest interrogant entra en la vostra responsabilitat de pastors.»

Una responsabilitat que tots els membres de totes les esglésies particulars d'una manera o altra compartim.

Ara mateix

Impromptu

Aliances negatives

Quan ja s'han fet els recomptes definitius de vots i dels escons —dic escons perquè és igual que siguin parlamentaris o municipals—, assolits per cada partit, aleshores vénen els tràfecs per veure quins càrrecs ocuparan els elegits després de la fatigosa campanya electoral. I aquí comença l'espectacle. Si el resultat ha estat de majoria absoluta, no hi ha problemes. Si és només la llista més votada... aleshores es produeixen, s'acaben de produir, les aliances més dispars. Només amb una raó: que aquell cap de llista més votat no sigui alcalde, o que no en sigui el seu més pròxim competidor. Si és de dretes, perquè és de dretes, i les dretes, segons diuen, no són progressistes. Si és d'esquerrres perquè és d'esquerrres, i si és del centre, perquè és apte per rebre les bufetades de tothom. És així com molts entenen la democràcia i, de fet, la desacrediten. Les ànsies de poder són males conselleres, donen la raó a aquell gran mestre de la política que era Winston Churchill que sense embuts deia que la democràcia era el menys dolent dels sistemes polítics.

A casa nostra, potser, ens manca convenciment. No hem abandonat encara el propi jo, que ens impedeix veure la realitat de les coses i allò que és més convenient.

Oriol Camps